

โครงการพัฒนาการสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา

ปีการศึกษา ๒๕๒๓

- 5 เม.ย. 2526

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ต.ขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้โดยส.ลตท.จารย์ จด. ชำนาญกิจ
ประธานกรรมการโครงการ

รายนามคณะกรรมการโครงการ

ผศ.วที	ชาติอุทิศ	มัธยมสาธิต มศว.ประสานมิตร	ประธานกรรมการ
ผศ.สมบัติ	จำปาเงิน	มัธยมสาธิต มศว.ประสานมิตร	รองประธานกรรมการ
อาจารย์ วิวัฒน์	นุรพัทธ์	มัธยมสาธิต มศว.ประสานมิตร	กรรมการ
อาจารย์ สุกใจ	พงษ์กล้า	มัธยมสาธิต มศว.ประสานมิตร	กรรมการ
อาจารย์ วิรุฬรัตน์	ไฉนจัน	คณะมนุษยศาสตร์ มศว.ประสานมิตร	กรรมการ
อาจารย์ สุมานัน	รุ่งเรืองธรรม	คณะศึกษาศาสตร์ มศว.ประสานมิตร	กรรมการ
อาจารย์ ประจิตต์	อภิไธยบุรภัฏ	ประถมสาธิต มศว.ประสานมิตร	กรรมการ
อาจารย์ เครือวัลย์	โกมุทแดง	สาธิต มศว.ปทุมวัน	กรรมการ
อาจารย์ พะเยาว์	บุญยะวัตร	สาธิตพิบูลบำเพ็ญ มศว.บางแสน	กรรมการ
อาจารย์ พิศศรี	แจ่งไพร	มัธยมสาธิต มศว.ประสานมิตร	กรรมการและเลขานุการ
อาจารย์ มาลี	มณีพฤษ	มัธยมสาธิต มศว.ประสานมิตร	กรรมการและผู้ช่วย - เลขานุการ

รายนามคณะกรรมการที่ปรึกษา

รศ.ดร.ทรงศักดิ์	ศรีกาฬสินธุ์	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ม.ศรีนครินทรวิโรฒ
ศจ.ดร.อารี	สันทนวิ	คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ม.ศรีนครินทรวิโรฒ
ผศ.ดร.สำเริง	บุญเรืองรัตน์	สำนักงานทดสอบ ฯ มศว.ประสานมิตร

บทคัดย่อ

โครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยนี้ คณะกรรมการโครงการมุ่งศึกษาปัญหาพื้นฐาน โดยทั่ว ๆ ไปในการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็น ข้อมูลในการพิจารณาปรับปรุงและพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ข้อมูลต่าง ๆ ได้จากนักเรียน ผู้สอน การสังเกตการสอน หลักสูตร และตำราเรียน จากผล การศึกษาข้อมูลสรุปได้ว่า คู่มือครูการสอนภาษาไทยที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ การตีความหมายเรื่องทักษะสัมพันธ์ยังคลุมเครือ หลักสูตรก็ตี คู่มือครูก็ตี ตลอดจนกิจกรรม ทายบทเรียน ให้ความสำคัญกับเนื้อหา และกระบวนการสอนที่จะนำไปสู่เนื้อหามากกว่า สนใจการฝึกทักษะโดยตรงเป็นผลให้ทักษะที่เกิดขึ้นภายหลังการสอนมีทั้งทักษะที่พึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ เช่น การฝึกให้พูดโดยมิได้ฝึกฟังไปพร้อม ๆ กัน การฝึกเขียนโดย อาศัยเนื้อหาเป็นหลักมากกว่าจะวางแผนสอนเขียนให้เป็นขั้นตอน การอ่านก็เน้นเนื้อหาใน ทางลึกเกี่ยวกับศัพท์และประวัตินอกกว่าทางกว้าง ทำให้ได้ความรู้นอกกว่าความคิด การ สอนฟังที่จัดไว้ก็มีต้นแบบเฉพาะที่เกี่ยวกับท่านองเสนาะ ร้อยแก้วไม่มี ไม่ได้อสอนฟังเพื่อ ปฏิบัติการฟัง แต่สอนฟังเพื่อให้อ่านได้เป็นต้น

ฉะนั้นในการฝึกทักษะทั้งสี่ ด้านการพูดควรคำนึงถึงรูปแบบของตัวส่งและตัวรับ 8 แบบ กับการสร้างระบบการควบคุมและรูปแบบของจรรยาบรรณอันพึงมี ด้านการฟัง ควรพึงเล็งเกี่ยวกับการคัดเลือกเนื้อหาที่น่าสนใจ และการสร้างตัวแบบเพื่อฝึกการฟัง อย่างมีขั้นตอน ส่วนการอ่านควรมีแบบตัวอย่างคำร้อยแก้วหลายตัวแบบ เช่นเดียวกับที่ จัดไว้สำหรับเรื่องการอ่านท่านองเสนาะ นอกจากนี้ควรจัดเตรียมเนื้อหาเพื่อเสริมสร้าง ประสบการณ์และโลกทรรศน์ เพื่อฝึกความคิดให้อยู่ในระบบและความควบคุมของผู้สอน โดยให้ผู้เรียนสามารถนำพฤติกรรมที่ได้รับการฝึกแล้วไปควบคุมตนเอง ให้สามารถถอดค่าน ิทธิพลภายนอกที่ไม่พึงประสงค์ได้ ส่วนการเขียนซึ่งเป็นทักษะที่อ่อนแอลงมาก ควรวางแผน การสอนและการฝึกให้น่าสนใจและเข้มข้นยิ่งขึ้น โดยเป็นการฝึกเขียนที่เป็นเหตุเป็นผล ให้มากกว่าการถามความจำ มีการฝึกและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ

การฝึกทักษะดังกล่าวควรสอนทักษะทั้งสี่ให้มีความสัมพันธ์กันอย่างมีคุณภาพ ขณะเดียวกันผู้สอนจะต้องประเมินกิจกรรมที่สร้างขึ้นหรือที่กำลังใช้อยู่เสมอว่ากิจกรรมนั้น มุ่งฝึกทักษะใดเพื่อผู้สอนจะสามารถพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้ตรงเป้าหมาย อนึ่งการจัดกิจกรรมแบ่งกลุ่มในลักษณะใดก็ตามให้ถือว่าเป็นไปเพื่อฝึกทักษะทางภาษา ส่วนความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นให้มีความสำคัญเป็นอันดับรอง การคัดเลือกบุคคลที่จะมาเป็นครูสอนภาษาไทยจึงควรกระทำด้วยความระมัดระวังและรอบคอบที่สุด สื่อการเรียนการสอน ควรเอื้ออำนวยความสะดวกแก่ผู้สอน และมีแนวทางให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้ทั้งแบบอย่าง และความคิดในการสอนอย่างกว้างขวาง

โครงการนี้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 บท คือ บทที่ 1 เป็นบทนำ กล่าวถึงความสำคัญและที่มาของปัญหา ความมุ่งหมาย ประโยชน์ที่จะได้รับ และสมมุติฐานในการวิจัย บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย การเลือกกลุ่มตัวอย่าง การรวบรวมข้อมูลและวิธีดำเนินการ การวิเคราะห์ข้อมูล ตารางวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ สรุปและวิเคราะห์ผลการสังเกตการสอน ข้อมูลโดยสังเขปของหลักสูตร ผลการวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์แบบเรียนและคู่มือครู บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และบทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ.

คำนำ

หนังสือทักษะสัมพันธ์เป็นหนังสือที่มาก ในแง่เนื้อหาเพราะมีการกระจายลักษณะ ความเรียง และประเภทของคำประพันธ์ไว้อย่างกว้างขวางที่สุด เหมาะจะนำมาใช้ฝึกทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้ดียิ่ง และสามารถโยงความคิดเข้าสู่สภาพชีวิตปัจจุบัน ได้มากมาย การสอนใ้คว่างแผนการสอนและคำเนิกรสอนอย่างถูกวิธี ก็จะช่วยให้การสอนและ การเรียนบรรลุเป้าหมายได้แน่นอน

ไม่ว่า หลักสูตร คู่มือครู และตำราเรียนกับกิจกรรมท้ายเรื่อง จะปรากฏออกมา ในรูปลักษณะใด ผู้สอนย่อมมีสิทธิอย่างเต็มภาคภูมิ ที่จะค้นคว้าหากระบวนวิธีสอนของตนเอง มาเสริมและปรับปรุงตามที่เห็นสมควรว่า สิ่งใดวิธีใดจะเหมาะแก่ความถนัดของตน และจริต ของผู้เรียน ตลอดจนความพร้อมที่มออยู่ แกะขอให้ระลึกอยู่เสมอว่า ผู้สอนกำลังฝึกทักษะฟังหรือ พูด หรืออ่าน หรือเขียนอยู่ ทั้งนี้ เพื่อว่าผู้สอนจะสามารถประเมินได้ว่านักเรียนได้พัฒนาทักษะ เหล่านั้นโดยมีปริมาณ และทั่วถึงแล้วหรือยัง

งานวิจัยครั้งนี้แม้จะจำกัดอยู่ในวงแคบ แต่คณะผู้วิจัยก็คาดหมายว่า คงมีส่วน สนับสนุนงานสอนภาษาไทยของครูอาจารย์ที่สอนภาษาไทยผู้ซึ่งต้องรับภาระอันหนัก น้าเห็นใจและ น้าสรรเสริญยิ่ง ในข้อดีที่งานทั้งหลายได้ช่วยกันรักษาเอกลักษณ์ทางภาษาของชาติไว้มิให้สูญ

อนึ่ง คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ และให้คำแนะนำ ปรีกษา จนงานชิ้นนี้สำเร็จลงได้ หากงานชิ้นนี้เกิดประโยชน์แก่การใดก็ดี ขอมอบเกียรติ นั้นแด่ผู้ประพันธ์เรื่องในหนังสือทักษะสัมพันธ์ทุกท่าน คณะผู้รวบรวมหนังสือทักษะสัมพันธ์ตลอดจนครู อาจารย์ที่สอนภาษาไทยของชาติทุกคน

คณะกรรมการโครงการ ฯ.

31 ตุลาคม 2523

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	1
บทนำ	
ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย	2
ความมุ่งหมายในการวิจัย	2
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย	3
สมมุติฐานในการวิจัย	4
2	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
3	8
วิธีดำเนินการวิจัย	
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	8
การรวบรวมข้อมูลและวิธีดำเนินการ	8
การวิเคราะห์ข้อมูล	10
ตารางวิเคราะห์	12
ผลการสัมภาษณ์	41
สรุปและวิเคราะห์ผลการสังเกตการสอน	43
ข้อมูลโดยสังเขปของหลักสูตร	44
ผลการวิเคราะห์หลักสูตรภาษาไทย	46
วิเคราะห์แบบเรียนและคู่มือครู	47
4	79
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
5	85
สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ	

บทที่

หน้า

ภาคผนวก ก	แบบสอบถามนักเรียน	95
ภาคผนวก ข	แบบสัมภาษณ์ครู	99
ภาคผนวก ค	แบบสังเกตการสอน	112
ภาคผนวก ง	ตัวอย่างกิจกรรม	114
ภาคผนวก จ	แบบประเมินผลกิจกรรม	121
ภาคผนวก ฉ	อุปกรณ์และเอกสารที่จัดทำตามโครงการ	122
ภาคผนวก ช	แบบประเมินทักษะการพูด	126
บรรณานุกรม		143

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ความพร้อมในการพูดและความสามารถ	12
2	การใช้ความคิด การสังเกต และการแสดงออก	14
3	พฤติกรรมในการฟัง	15
4	นิสัยและพฤติกรรมในการอ่าน	16
5	พฤติกรรมและผลการฝึกเขียน	17
6	ทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย	18
7	ความรู้สึกรู้ในการเรียนภาษาไทย	19
8	การเรียนและการสอนในห้องเรียน	20
9	การทำกรบ้าน	22
10	การทดสอบ	24
11	ทักษะและคุณสมบัติของผู้สอนภาษาไทย	25
12	คุณลักษณะส่วนตัวของผู้สอน	26
13	การพูด	28
14	การเตรียมการสอน	29
15	การถ่ายทอดความรู้	31
16	แรงจูงใจและการเสริมแรงในการเรียน	32
17	ความการประเมินผลการสอนและการเรียน	33
18	ระเบียบวินัย	34
19	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน	35
20	การสั่งงานและการติดตามผล	36
21	การใช้เวลาในการสอน	37
22	ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับนักเรียน	38
23	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เกี่ยวกับคุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้สอน	39

บทนำ

แม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการ จะได้ออกแบบเรียนภาษาไทย ชื่อ **ทักษะสัมพันธ์** สำหรับใช้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแล้วก็ตาม การเรียนการสอนที่เกิดขึ้นจริงในชั้นเรียน ก็ยังเป็นไปอย่างที่เคยเป็นมาแล้ว คือ ผู้สอนมุ่งไปที่เนื้อหา เนื้อเรื่องของบทเรียนเป็นใหญ่ มิได้คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการสอนภาษา มิได้สอนภาษาเพื่อภาษาเลย ภาษาเป็นวิชาทักษะ ฉะนั้นจุดมุ่งหมายของการสอนภาษา ก็คงเป็นไปเพื่อสร้างทักษะทั้งสี่ให้แก่ผู้เรียน แบบเรียนทักษะสัมพันธ์มีขึ้นเพื่อมุ่งให้ผู้สอน คำนึงถึงทักษะทั้งสี่ ที่ผู้เรียนพึงมีอย่างสัมพันธ์กันด้วย จึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจว่า ผู้เรียนแปลข้อแบบเรียนไปคนละทิศ แทนที่จะพยายามสัมพันธ์ทักษะทั้งสี่ ก็กลายเป็นสัมพันธ์วิชาแยกกันเดียว กล่าวคือ สอนสังคมศึกษา, สอนวรรณคดี การใช้ภาษาและหลักภาษา โดยใช้แบบเรียนทักษะสัมพันธ์เป็นสื่อกลาง พยายามเน้นออกมาให้ทุกเรื่องในแบบเรียนว่า เรื่องนี้จะถึงส่วนใด มาสอนการใช้ภาษาได้ ส่วนใดมาสอนหลักภาษาได้ โดยมีคำคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของการสอนภาษา นั่นก็คือ มิได้คำนึงถึงการสร้างทักษะทั้งสี่เลย

คณะกรรมการจึงได้ออกแบบสอบถามหลายประการเพื่อให้ได้คำตอบว่า ขณะนี้ นักเรียนชั้นม.1 ที่ใช้แบบเรียนทักษะสัมพันธ์อยู่ ได้พัฒนาทักษะทั้งสี่ของตนไปเพียงใด พอเพียงหรือไม่ ควรพัฒนาส่วนใดอีก และให้ได้คำตอบเลยไปถึงว่า ขบวนการเรียนการสอน โดยใช้หนังสือทักษะสัมพันธ์ มีผลต่อการพัฒนาทักษะของนักเรียนอย่างไร

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าแนวทางของหลักสูตรใหม่ เน้นเกี่ยวกับบูรณาการ คือ การส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำหลักวิชาไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในชีวิตประจำวัน วิชาภาษาไทยมีความเกี่ยวข้องกับวิชาต่าง ๆ เกี่ยวกับความรู้ทั้งหมด เพราะภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อความหมายทุกประเภท ฉะนั้นวิชาจึงมีความสำคัญยิ่ง ปัจจุบันการเรียนการสอนและการทดสอบมักเน้นหนักไปทางค่านเนื้อหาซึ่งเป็นการเรียนรู้เชิงทฤษฎีมากกว่าเชิงปฏิบัติ การเรียนการสอนยังไม่สามารถสร้างทัศนคติให้นักเรียนรักหวงแหนและมองเห็นคุณค่าของภาษาไทยเท่าที่ควร เมื่อมาคำนึงว่าครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการสร้างทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทยให้แก่ นักเรียนแล้ว น่าที่จะหันมาสนใจบทบาทของผู้สอนกันให้มาก ทั้งนี้เพราะว่าถ้า ครูเตรียมการสอนดี มีวิธีการสอนดี ตลอดจนเมื่อประกอบการสอนที่พร้อมมูล ย่อมมีส่วนที่จะช่วยให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นโครงการนี้จึงเห็นควรที่จะศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ เพื่อจัดเตรียมชุดการเรียนภาษาไทยที่เหมาะสมให้แก่ นักเรียน เพื่อช่วยให้การสอนของครูได้ผลดียิ่งขึ้น

หมวดวิชาภาษาไทย กลุ่มโรงเรียนสาธิต มศว. และภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาเห็นว่า การเรียนการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา ยังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร แม้หลักสูตรจะเปลี่ยนไป แต่การสอนส่วนมากยังใช้วิธีบรรยาย มีอุปกรณ์ประกอบเพียงเล็กน้อย ยังไม่สามารถดึงดูดความสนใจ และสร้างความสำนึกให้นักเรียนส่วนใหญ่ตระหนักในคุณค่าของภาษาไทย ฉะนั้นจึงน่าจะได้มีการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนภาษาไทย ค้นหาแนวทางที่จะกระตุ้นให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และร่วมมือร่วมใจกันพัฒนาตนเอง เพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมาย

2. ความมุ่งหมายในการวิจัย

- 2.1 เพื่อสำรวจและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเรียน การสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตรที่ใช้ในขณะดำเนินการ
- 2.2 เพื่อศึกษาปัญหาที่มีผลต่อการเรียนการสอนภาษาไทย ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 2.3 เพื่อวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ในการเรียนการสอนภาษาไทย
- 2.4 เพื่อศึกษาค้นคว้าหาวิธีการและอุปกรณ์ที่จะช่วยเสริมสร้างกระบวนการเรียนการสอนใหญ่เรียนมีประสิทธิภาพในการนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวัน

- 2.5 เพื่อถ่ายทอดวิธีการสอนที่คนพมามีตลอดไปแก่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 แห่ง
- 2.6 เพื่อให้การสาธิตการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น
- 2.7 เพื่อเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทย

3. ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

- 3.1 ทำให้สามารถค้นพบปัญหาที่แท้จริง เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อจะแก้ไขเป็นแนวทางเตรียมพร้อมวิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร
- 3.2 ผลงานวิจัย จะให้ข้อเสนอแนะแก่ครูประจำการแก่นิสิต นักศึกษา ที่สอนวิชาภาษาไทยในการเตรียมตัว เตรียมการ และปรับปรุงตนเองในด้านการสอน การประเมินผล ให้มีประสิทธิภาพ
- 3.3 โครงการพัฒนาการสอนภาษาไทยจะผลิตอุปกรณ์เอกสารประกอบการเรียนการสอน ตลอดจนคู่มือการสอนภาษาไทย สาขาต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปประโยชน์ต่อผู้สอนโดยตรง
- 3.4 การวิจัยมุ่งให้ความคิดแก่ผู้สอนเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทย การประเมินผล ตลอดจนการจัดหาอุปกรณ์ อันจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่ถูกแบบแผนโดยเฉพาะให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ ตามขีดความสามารถของตน ทั้งจะเป็นการสร้างแนวใหม่ให้นักเรียน หันมาสนใจเรียนภาษาไทยกันอย่างจริงจัง ในขณะเดียวกันจะช่วยให้เสริมสร้างให้ผู้สอนเกิดกำลังใจในการสอนพร้อมกันไปด้วย
- 3.5 การทรงคดเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนภาษาไทย จะเป็นเครื่องกระตุ้นให้ทั้งผู้สอน ผู้เรียน ตลอดจนผู้ที่ใช้ภาษาไทยทุกคน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสอน การเรียน และการนำภาษาไทยไปใช้เพื่อประกอบอาชีพ และเพื่อชีวิต
- 3.6 เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ยิ่งใหญ่ และสูงส่งยิ่ง และเป็นเครื่องบ่งบอกลักษณะของไทย สมควรที่จะสงวนรักษาและทำนุบำรุงรักษาไว้ ทั้งในแง่ศิลปและศาสตร์ ดังนั้นเพื่อให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านการพูด ทั้งเขียน และอ่าน จึงควรเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอย่างมีหลักการ มีใจเรียนเกินตามสมควร และนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน มีใจสอนเพื่อใจสอบ เก่งด้วย

- 3.7 เพื่อยกระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 3 แห่ง ให้มีสมรรถภาพในการบริหารทางวิชาการ โดยการค้นคว้าวิจัย และทำการวิจัยทดลองตามรูปแบบ และจัดอบรมครูอาจารย์ เพื่อประโยชน์ต่อการศึกษาของชาติอันเป็นส่วนรวม
- 3.8 เพื่อเสาะแสวงหาวิทยากร ผู้เชี่ยวชาญเรื่องภาษา ในแง่ทฤษฎี และในแง่ปฏิบัติ เพื่อเป็นผู้นำในวงการภาษาไทย
- 3.9 สร้างวิทยากรเพื่อเป็นผู้นำหรือแม่อย่างในการสอนภาษาไทย
- 3.10 ผลของการเรียนการสอนที่จะช่วยพัฒนาสังคมภายในให้มีการสื่อความหมายระหว่างบุคคลต่อบุคคล บุคคลต่อกลุ่ม และกลุ่มต่อกลุ่มดีขึ้น และจะช่วยลดปัญหาความขัดแย้ง เพราะความเข้าใจผิดของคนในชาติ และลดปัญหาเรื่องการแตกสามัคคี เพราะการสื่อความหมายไม่พร่อง ซึ่งเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงภายในชาติได้เป็นอย่างดี
- 3.11 อันมีโครงการนี้จะช่วยพัฒนาวิธีการสอนและให้ข้อคิดใหม่ ๆ แก่ครูอาจารย์ที่สอนภาษาไทย ทั้งในระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษา ทั้ง 8 วิทยาเขต คือ อาจารย์ในภาควิชาภาษาไทย และภาษาตะวันออก ปัจจุบันจำนวน 108 คน รวมทั้งนักศึกษาที่เลือกภาษาไทยเป็นวิชาเอก และหรือวิชาโท รวม 731 คน

4. สมมุติฐานในการวิจัย

ตามที่ได้สังเกตการใช้ทักษะทั้ง 4 ในชีวิตประจำวัน ของผู้เรียนโดยทั่วไปพบว่า การพัฒนาทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาไทยยังไม่ครบถ้วนบริบูรณ์ และยังขาดลักษณะหลายอย่างที่พึงมี จึงนำข้อสังเกตนี้มาตั้งเป็นสมมุติฐานเพื่อสำรวจ

1. การพัฒนาทักษะทั้ง 4
2. การเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้หนังสือทักษะสัมพันธ์เป็นสื่อ มีผลต่อการพัฒนาทักษะทั้ง 4 อย่างไร

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วินัย เพชรช่วย สรุปความเห็นในการศึกษาความสนใจและแนวการอ่านของนักเรียน อายุ 13 - 18 ปีว่า ชอบหนังสือประเภทใด และเขียนเรียงลำดับความนิยมมากน้อย เช่นเดียวกับงานของมารศรี กริธสาธุ ที่สำรวจใน 5 จังหวัดภาคใต้

ในการศึกษาความสนใจและแนวการอ่านของนักเรียนอายุ 13 - 18 ปี ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดพิษณุโลก สุโขทัย อุตรดิตถ์ และน่าน ของ เอี่ยมพร รัชกิจพัฒน์ ที่ว่า เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและอาชีพ มีความแตกต่างหรือมีอิทธิพลต่อความสนใจในการอ่านของนักเรียนหรือไม่ ปรากฏผลว่า ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นที่เกี่ยวข้องกับชั้นเรียน ที่ชายหญิงสนใจต่างกันยกเว้นวิทยาศาสตร์

ส่วนเขาวมาลัย สุขอุทุมม์ ได้ให้ความเห็นจากการทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม พบว่า เนื้อเรื่องที่นำมาเป็นแบบฝึกหัด เป็นเรื่องที่เก๋ไก๋สนใจและสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน ทำให้เด็กรักที่จะอ่าน และทำความเข้าใจได้โดยเร็ว รู้คำศัพท์บาง คำเป็นศัพท์ใหม่ให้อธิบายประกอบ ใจความกระชับ แบบฝึกหัดกระชับ เรียงลำดับง่ายไปหายาก ครูสอนภาษาไทย ควรสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะขึ้นใช้เอง โดยอาจนำเรื่องที่ผู้เขียนอยู่แล้วมาตั้งคำถามให้เด็กได้ฝึกทำบ้าง จะช่วยให้เด็กมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น

ปิ่นวดี จิระนารักษ์ ได้สรุปความเห็นในการศึกษาพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่ามีปัญหาด้านกระบวนการสอนที่ควรได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะที่ครูสอน และกระบวนการที่จะนำไปสู่การสร้างวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

Arthur 1967 : 426 กล่าวว่า การอ่านทบทวนวิชาภาษาอังกฤษนั้นใช้ความสามารถดังนี้ คือ

1. จำความหมายของคำได้
2. สามารถเลือกความหมายของคำในบริบทที่มีความหมายหลายอย่างได้เหมาะสมกับข้อความที่อ่าน
3. เข้าใจถ้อยคำอุปมา หรือ ความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ซึ่งผู้เขียนได้บอกโดยตรง
4. จับความคิดสำคัญของผู้เขียนได้

5. ถ่ายทอดข้อความที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้
6. มองเห็นความสำคัญของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นข้อความนั้น และ
มองเห็นความสำคัญของส่วนต่าง ๆ เหล่านั้น
7. จับลักษณะการเขียนของผู้เขียนได้
8. เข้าใจจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็น และความลำเอียงของผู้เขียนได้
9. ลงความเห็น วินิจฉัย ทัดสินได้
10. จับความรู้สึกที่ผู้เขียนต้องการแสดงออกได้

Heilman 1967 : 426 กล่าวว่า การอ่านอย่างใช้ความคิดเชิงวิจารณ์ จะต้องใช้
ความสามารถ 10 ประการคือ

1. จำความหมายของศัพท์ได้
2. เลือกใช้ความหมายได้เหมาะสม ถ้าศัพท์มีความหมายหลายอย่าง
3. แยกได้ว่า ข้อความใดเป็นอุปมา อุปไมย และแปลความของข้อความนั้นได้
4. ทราบความคิดสำคัญ (หลัก) ของผู้เขียน
5. ถ่ายทอดข้อความที่อ่านได้
6. เห็นความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันในเรื่องที่อ่าน
7. ตัดสินเรื่องได้
8. ทราบจุดมุ่งหมาย ความคิดเห็น และความตั้งใจของผู้เขียน
9. สรุปความได้
10. ตีความได้

ความสามารถในการอ่านเชิงสร้างสรรค์

1. จับแนวความคิดที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้
2. เข้าใจข้อเท็จจริงที่ผู้เขียนเสนอไว้
3. มีปฏิกริยาขบคิด เหน็บ เผล็ดเฟลกับความงามของถ้อยคำ หรือเกิดจินตนาการ
4. สามารถประเมินผลอย่างมีวิจารณ์ญาณ

รัสเซล (Russel 1961 - 469) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการอ่านว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. เข้าใจศัพท์
2. ความหมายชั้นลึกซึ้ง
3. มีการรวบรวมความคิดที่เกิดขึ้นกับประสบการณ์ในอดีต
4. เข้าใจสัญลักษณ์และความหมายที่ซ่อนอยู่
5. เกิดความซาบซึ้งหรือเกิดวิจารณ์ญาณ
6. นำความคิดที่ได้นี้ไปใช้ในกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป

ผลงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วมีความเกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่คณะกรรมการกำลังดำเนินการอยู่ แต่มีได้เกี่ยวข้องโดยตรงเพราะการวิจัยครั้งนี้ ได้รวบรวมปัญหาไว้มากมาย ทั้งด้านครูผู้สอน ระเบียบวิธี และการจัดสร้าง ประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนโดยแท้จริง งานวิจัยดังกล่าวจึงมีคุณค่าในการจัดทำประสบการณ์ให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน หรือให้การเรียนการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ในแง่การเสนอข้อเท็จจริงและประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ซึ่งอาจจะสอดคล้องกับตำราในบางกรณี ซึ่งเป็นที่ยอมรับแล้ว ดังเช่น ปัญหาเรื่องการสอนอ่านของ Arthur Heilman และ Russel ซึ่งคณะผู้วิจัยจะได้ศึกษาในรายละเอียดต่อไปตามโครงการต่อเนื่อง และจะได้เป็นแนวในการออกแบบสอบถาม และการสร้างรูปแบบเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ครูประจำการที่ทำหน้าที่สอนจริง ให้สามารถดำเนินการสอนให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างน้อยใกล้เคียงความจริงที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง เลือกหากลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนในโรงเรียนที่มีมาตรฐานใกล้เคียงกัน แต่ไม่สามารถเป็นตัวแทนกลุ่มประชากรทั้งหมดตามแง่สถิติ แต่เป็นการสุ่มตัวอย่างเพื่อการพิจารณาปัญหา และกระบวนการเรียนการสอน เพื่อหาแนวทางจัดทำวัสดุประกอบการสอนที่จะช่วยเสริมการเรียนการสอน

1.1 ลักษณะประชากร ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2523 จากโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั้งหมด 12 โรงเรียน

1. โรงเรียนมัธยมสาธิตพระสาณมิตร	43	คน
2. โรงเรียนสาธิตพุทธวัน	40	คน
3. โรงเรียนสาธิตบางแสน (พิบูลบำเพ็ญ)	45	คน
4. โรงเรียนสาธิตรามคำแหง	41	คน
5. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	41	คน
6. โรงเรียนศรีวิกรม์	44	คน
7. โรงเรียนวัดธาตุทอง	42	คน
8. โรงเรียนวัดสุวรรณทวาราม	43	คน
9. โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน	42	คน
10. โรงเรียนมาแตร์เดอี	42	คน
11. โรงเรียนมัธยมวัดเทพศิรินทร์	45	คน
12. โรงเรียนสาธิตน้ำผึ้ง	42	คน

1.2 ครูผู้สอนภาษาไทยจากโรงเรียนที่อยู่ในมาตรฐานใกล้เคียงกันรวม 17 คน

2. การรวบรวมข้อมูลและวิธีดำเนินการ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสำรวจข้อมูล 4 ประเภท

1. แบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
2. แบบสัมภาษณ์อาจารย์ภาษาไทยที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. แบบสังเกตการสอนในห้องเรียน
4. วิเคราะห์สถิติผู้ตอบ, แบบเรียนและคู่มือครู

วิธีดำเนินการ

1. ให้นักเรียนออกแบบสอบถามจำนวน 12 ห้องเรียน ตามที่กำหนดไว้ในโครงการ
โรงละ 1 ห้อง โดยคณะกรรมการไปความคุ้มครองตนเอง สอบถามเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทย
ตามหลักสูตรใหม่ เป็นคำถามที่ให้เลือกตอบมีรายละเอียดประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ

1. ความรู้สึกที่มีต่อทักษะทาง ๆ ในวิชาภาษาไทย

ความพร้อมในการพูด

การใช้ความคิดการสังเกตและการแสดงออก

พฤติกรรมในการฟัง

นิสัยและพฤติกรรมในการอ่าน

พฤติกรรมและผลการฝึกเขียน

2. ความรู้สึกต่อเวลาที่ใช้ในการเรียนภาษาไทย

ทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย

ความรู้สึกในการเรียนภาษาไทย

การเรียนและการสอนในห้องเรียน

การทำการบ้าน

การทดสอบภาษาไทย

2. คณะกรรมการ รวบรวมภาษาและสังเกตการสอนด้วยตนเอง แบบสัมภาษณ์อาจารย์
มีรายละเอียดประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ประการคือ

1. ประวัติส่วนตัว

2. ปัญหาด้านการสอน และข้อเสนอแนะ

3. อิทธิพลภายนอกกับการสอนภาษาไทย

3. สร้างแบบสังเกตการสอน มีรายละเอียดประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ข้อคือ

1. สภาพทั่วไป

2. ความเคลื่อนไหว ขณะมีการสอน

3. สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

4. วิเคราะห์หลักสูตร แบบเรียน และคู่มือครู

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์หาค่าสถิติ เพื่อนำไปใช้ในการแปลผล ดังนี้

1. การถอยละ

2. มัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) เป็นการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละข้อคำถาม ใช้สูตร¹

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน มัชฌิมเลขคณิต
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นอกปริมาณ

การกระจายของคะแนน ใช้สูตร²

$$S = \sqrt{\frac{\sum X^2}{N} - (\bar{X})^2}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด
 $\bar{X}$ แทน มัชฌิมเลขคณิต

¹ Henry E. Garrett and R.S. Woodworth, Statistics in Psychology and Education (Bombay: Vakils, Feffer and Simons Privated Ltd., 1966), P.27

² Ibid., P. 58

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลผล

$\bar{X}$	แทนค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนน
SD	คือค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทนจำนวนนักเรียนทั้งหมด

การวิเคราะห์ผลเกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึก และทัศนคติของนักเรียนโดยเฉลี่ย ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย และระยะเวลาที่ใช้ในการเรียน ว่ามีความคิดเห็นเป็นอย่างไร

นอกจากนี้ยังได้รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์การสังเกตการสอน ตลอดจนข้อมูลที่ได้จากหนังสือ ทักษะสัมพันธ์และคู่มือทักษะสัมพันธ์ กับหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น มาพิจารณาแยกแยะประกอบกับข้อคิดเห็นอื่น ๆ อีกด้วย

ผลที่ได้มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ ความพร้อมในการพูดและความสามารถ

ข้อ	คำถาม	ค่าสถิติ		
		N	$\bar{X}$	SD
๑	เวลาอยู่เป็นกลุ่มใหญ่เพื่อนสนิทเพศเดียวกันมักเป็นผู้พูด	๕๑๐	๓.๐๘	๑.๐๑
๒	เวลาอยู่เป็นกลุ่มใหญ่เพื่อนสนิทต่างเพศมักเป็นผู้พูด	๕๑๐	๒.๔๔	๑.๑๘
๓	เวลาอยู่เป็นกลุ่มใหญ่คนที่เพิ่งรู้จักมักเป็นผู้พูด	๕๑๐	๒.๔๑	๑.๓๕
๔	เวลาอยู่เป็นกลุ่มใหญ่คนแปลกหน้ามักเป็นผู้พูด	๕๑๐	๑.๖๓	๐.๘๓
๕	ถ้ามีโอกาสพูดจะมีผู้อื่นฟังเรื่องที่นักเรียนพูด	๕๑๐	๓.๑๕	๐.๘๖
๖	เมื่อคิดอะไรแล้วมักพูดได้ตรงประเด็น กระชับรัด	๕๑๐	๒.๖๖	๑.๐๔
๗	คนอื่นเข้าใจสิ่งที่นักเรียนพูด	๕๑๐	๒.๘๘	๐.๘๖
๘	เมื่อพูดนิพนธ์นักเรียนตามไปชี้แจงปรับความเข้าใจ	๕๑๐	๓.๐๓	๑.๑๐
๙	ชอบพูด	๕๑๐	๓.๒๑	๑.๐๐

จากการสำรวจความพร้อมในการพูดโดยคำนึงถึงปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มสนทนากับสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน อันเป็นผลของการฝึกทักษะการพูดเบื้องต้นในตอนที่ ๒ ข้อ ๑-๔ ปรากฏว่าเมื่ออยู่ในหมู่เพื่อนสนิทเพศเดียวกัน มีทักษะการพูดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๐๔$) ความรู้สึกภายในกลุ่มมีความแตกต่างกันพอสมควร เมื่ออยู่ในหมู่เพื่อนสนิทต่างเพศ หรือกลุ่มคนที่เพิ่งรู้จักมีทักษะการพูดอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลางใกล้เคียงกัน ส่วนความรู้สึกภายในกลุ่มมีความแตกต่างกันพอสมควร แต่เมื่ออยู่ในหมู่คนแปลกหน้านักเรียนมีทักษะด้านการพูดอยู่ในระดับต่ำมาก ($\bar{X} = ๑.๒๓$) และความรู้สึกในเรื่องนี้ภายในกลุ่มไม่แตกต่างกันมากนัก

ด้านความสามารถในการพูดที่นักเรียนมีโอกาสดังแสดงออกในภาวะต่าง ๆ นักเรียนประสบผลสำเร็จหรือประเมินค่าของตนเองจากพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้มากน้อยเพียงไร (ในข้อ ๕ ถึงข้อ ๘) ปรากฏว่านักเรียนมีโอกาสดูจะมีผู้อื่นฟัง เรื่องที่นักเรียนพูดในระดับสูงกว่าปานกลางเล็กน้อย ($\bar{X} = ๓.๑๕$) ความคิดเห็น เรื่องนี้ภายในกลุ่มไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งหากพิจารณาจากค่าเฉลี่ยว่าคนอื่นเข้าใจสิ่งที่นักเรียนพูดก็อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{X} = ๒.๕๕$) และความคิดเห็นในเรื่องนี้ภายในกลุ่มก็ไม่แตกต่างกันมากนัก ข้อมูลทั้งสองประการก็สอดคล้องกัน อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณาถึงการถ่ายทอดความคิดออกเป็นภาษาพูดว่าเมื่อนักเรียนคิดอะไรแล้วมักพูดโดยตรงประเด็นเพียงไรนั้น ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลางเล็กน้อย ($\bar{X} = ๒.๖๖$) ความคิดเห็นภายในกลุ่มก็ไม่แตกต่างกันมากนัก ซึ่งจะรับกับข้อความต่อไปที่ว่าเมื่อมีการพูดผิดพลาด การติดตามไปชี้แจง ปรับความเข้าใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ระดับปานกลาง ความคิดเห็นภายในกลุ่มมีความแตกต่างกันพอสมควร

ผลสรุปของทักษะในการพูดปรากฏค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๒๑ และความรู้สึกของกลุ่มไม่แตกต่างกันเท่าไร

ตารางที่ ๒ การใช้ความคิด การสังเกต และการแสดงออก

ข้อ	คำถาม	ค่าสถิติ		
		N	$\bar{X}$	SD
๑๐	ชอบคิดในสิ่งที่ฟังหรืออ่านมา	๕๑๐	๓.๒๔	๑.๑๒
๑๑	ชอบไตร่ตรองในสิ่งที่จะพูดหรือเขียน	๕๑๐	๓.๑๑	๑.๐๒
๑๒	ชอบวิจารณ์สิ่งที่พบเห็น	๕๑๐	๒.๖๓	๑.๓๑
๑๓	ชอบติชมและให้เหตุผลแก่ผู้อื่น	๕๑๐	๒.๕๒	๑.๑๑
๑๔	ชอบสังเกตดูว่าคนฟังสิ่งที่นักเรียนพูดหรือไม่	๕๑๐	๒.๗๓	๑.๔๐
๑๕	สังเกตว่าพูดแล้วมีคนเชื่อ	๕๑๐	๓.๐๘	๐.๘๖
๑๖	เมื่อพูดแล้วมีผู้ปฏิบัติตาม	๕๑๐	๒.๘๖	๐.๘๓
๑๗	ชอบเล่าเรื่องที่ได้อินโดฟังมา	๕๑๐	๓.๐๕	๑.๑๕

จากการสำรวจข้อมูลในด้านการใช้ความคิด การสังเกต และการแสดงออก จากข้อ 10-13 ปรากฏว่าการไตร่ตรองในสิ่งที่จะพูดหรือเขียน และการคิดในสิ่งที่ฟังหรืออ่านมาอยู่ในระดับสูงกว่าปานกลางเพียงเล็กน้อยและได้เรียนรู้กัน แต่ความคิดเห็นของกลุ่มในประการแรกไม่แตกต่างกันมากนัก ส่วนในประการหลังมีความแตกต่างกันพอสมควร และที่แนวโน้มสูงกว่า ($\bar{X} = 3.24$) สำหรับทักษะในการวิจารณ์สิ่งที่พบเห็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลางพอสมควร ความคิดเห็นของกลุ่มแตกต่างกันมาก ส่วนการติ - ชม และให้เหตุผลแก่ผู้อื่นนั้นปรากฏว่ามีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าปานกลางเพียงเล็กน้อย และความคิดเห็นภายในกลุ่มแตกต่างกันพอสมควร

ในกรณีที่เกี่ยวกับการใช้การสังเกตและประเมินเหตุการณ์รวมทั้งการพูดของตัวนักเรียนเองจากข้อ 14 - 16 ปรากฏว่าการสังเกตดูว่าคนฟังสิ่งที่นักเรียนพูดหรือไม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลางเล็กน้อย และค่าแตกต่างของการกระจายความถี่มีความแตกต่างกันมาก ($\bar{X} = 1.40$) ส่วนเมื่อพูดแล้วมีผู้ปฏิบัติตามมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับปานกลางเล็กน้อย ($\bar{X} = 2.86$) แต่ความคิดเห็นภายในกลุ่มไม่แตกต่างกันมาก ผลของทักษะซึ่งแสดงออกโดยนิสัยที่จะชอบเล่าเรื่องที่ได้อินโดฟังมา มีค่าเฉลี่ยเห็นในระดับปานกลางเล็กน้อย ($\bar{X} = 3.05$) และความคิดเห็นของกลุ่มแตกต่างกันพอสมควร

ตารางที่ ๓ พฤติกรรมในการฟัง

ข้อ	คำถาม	ค่าสถิติ		
		N	$\bar{X}$	SD
๑๘	ชอบฟังโดยไม่ชักถาม	๕๑๐	๒.๘๐	๑.๑๔
๑๙	ฟังจนจบแล้วจึงตอบโต้	๕๑๐	๒.๘๓	๑.๑๘
๒๐	ติดตามฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ หรือบุคคลที่น่าสนใจ	๕๑๐	๓.๑๖	๑.๒๖
๒๑	ชอบฟังดนตรี	๕๑๐	๓.๓๔	๑.๓๒
๒๒	ชอบฟัง	๕๑๐	๓.๓๔	๑.๐๔

จากข้อคำถามที่ 1๐ - 22 ที่ทดสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการฟังของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีนิสัยในการฟังที่ดีเป็นค่าเฉลี่ยสูงกว่าปานกลางเล็กน้อย ($\bar{X} = 3.35$) และความถึกเห็นในกลุ่มก็ไม่แตกต่างกับเราเกินไป นอกจากนั้นนักเรียนยังมีนิสัยชอบฟังดนตรีซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ฟัง จากค่าเฉลี่ยเห็นอกกว่าปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$) ความถึกเห็นของกลุ่มในเรื่องนี้แตกต่างกันพอสมควรในแง่สถิติ ส่วนลักษณะนิสัยที่ชอบแสวงหาข้อมูลโดยการดูหรือโดยการฟังในข้อคำถามที่ 20 ที่แสดงว่านักเรียนที่ติดตามฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ หรือบุคคลที่น่าสนใจมีค่าเฉลี่ยที่ระดับสูงกว่าปานกลางพอควร ($\bar{X} = 3.16$) สำหรับพฤติกรรมในการฟัง ในฐานะที่เป็นผู้ฟังที่พึงประสงค์ในสองกรณี คือ ชอบฟังโดยไม่ชักถามกับฟังจนจบแล้วจึงตอบโต้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.60 - 2.83 และค่าแตกต่างของการกระจายความถี่มีพอสมควร

ตารางที่ ๔ นิสัยและพฤติกรรมในการอ่าน

ข้อ	คำถาม	ค่าสถิติ		
		N	$\bar{X}$	SD
๒๓	อ่านหนังสือรายวันเป็นประจำ	๕๑๐	๓.๒๓	๑.๓๑
๒๔	อ่านหนังสือทุกประเภท	๕๑๐	๒.๘๑	๑.๑๔
๒๕	อ่านแล้วขีดเส้นใต้หรือจดข้อความสำคัญ	๕๑๐	๓.๐๘	๑.๑๔
๒๖	เมื่ออ่านพบข้อความผิดพลาดหรือตัวสะกดไม่ถูกต้องมัก ทักท้วง	๕๑๐	๒.๘๐	๑.๐๗
๒๗	อ่านได้รวดเร็ว	๕๑๐	๒.๘๓	๑.๐๘
๒๘	สามารถอ่านเรื่องที่เคยอ่านแล้วอีกครั้ง	๕๑๐	๓.๑๖	๑.๑๘
๒๙	ชอบอ่าน	๕๑๐	๓.๒๒	๑.๑๕

จากการสำรวจนิสัยและพฤติกรรมในการอ่านจากข้อ 23 ถึง 29 ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่อ่านหนังสือรายวันเป็นประจำอยู่เหนือค่าระดับปานกลางเล็กน้อย และค่าแตกต่างในการกระจายความถี่มีร้อยละ ($\bar{X} = 1.31$) สำหรับการอ่านหนังสือประเภทอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยเพียง 2.61 ซึ่งต่ำกว่าปานกลางเล็กน้อย ความถี่เห็นของกลุ่มมีความแตกต่างกันพอสมควร

นิสัยในการอ่านเช่นขีดเส้นใต้หรือจดข้อความสำคัญเพื่อช่วยความจำมีค่าเฉลี่ยเหนือกว่าปานกลางเล็กน้อย ($\bar{X} = 3.09$) และค่าความแตกต่างของนักเรียนในกลุ่มมีมากพอควรเช่นเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านเรื่องเดิมซ้ำมีค่าเฉลี่ยและค่าความแตกต่างต่ำลงเกี่ยวกับแต่ให้นิยามเพิ่มเติมเล็กน้อย ส่วนความเร็วในการอ่านมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) และความถี่เห็นในเรื่องนี้ภายในกลุ่มมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย สำหรับความรับผิดชอบต่อหน้าที่พบข้อความผิดพลาดหรือตัวสะกดไม่ถูกต้องมักทักท้วง มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าปานกลางเพียงเล็กน้อย ($\bar{X} = 2.90$)

ตารางที่ ๕ พฤติกรรมและผลการฝึกเขียน

ข้อ	คำถาม	ค่าสถิติ		
		N	$\bar{X}$	SD
๓๐	ผู้อ่านลายมือของนักเรียนออก	๕๑๐	๓.๑๘	๑.๑๖
๓๑	นักเรียนชอบบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรืออ่านมา	๕๑๐	๒.๑๗	๑.๒๐
๓๒	นักเรียนเขียนบรรยายสิ่งที่นักเรียนคิดด้วยความสะดวกสบาย	๕๑๐	๒.๓๒	๑.๒๕
๓๓	นักเรียนขอให้ผู้อื่นช่วยเขียน	๕๑๐	๒.๓๒	๑.๒๕
๓๔	นักเรียนชอบเขียนเรียงความ	๕๑๐	๒.๗๒	๑.๑๕
๓๕	มั่นใจว่าสิ่งที่นักเรียนเขียนนั้นสะกดถูกต้อง	๕๑๐	๒.๕๖	๑.๐๐
๓๖	นักเรียนชอบเขียน	๕๑๐	๓.๐๕	๑.๑๓

ในการสำรวจพฤติกรรมและผลของการฝึกเขียนพบว่าค่าสถิติเฉลี่ยสูงสุดคือเรื่องลายมือ ซึ่งสูงกว่าระดับปานกลางพอควร ($\bar{X} = 3.18$) และความรู้สึกในรื่องนี้ภายในกลุ่มค่อนข้างแตกต่างกัน นิสัยในการเขียนคือการบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรืออ่านกับค่าเฉลี่ยต่ำกว่าปานกลางมากพอควร ($\bar{X} = 2.17$) และค่าของความแตกต่างของความคิดเห็นของกลุ่มนี้มากพอควร และเมื่อเกี่ยวข้องกับคำถามที่ถามนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนเรียงความ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.72$) และความรู้สึกภายในกลุ่มค่อนข้างที่จะพอควร ซึ่งถ้านำไปเปรียบเทียบกับข้อ 32 ที่นักเรียนเขียนบรรยายสิ่งที่นักเรียนคิดด้วยความสะดวกสบาย ก็จะพบว่าค่าเฉลี่ยของมันต่ำกว่าระดับปานกลางยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 2.32$) แม้ความคิดเห็นภายในกลุ่มจะยังแตกต่างกันมากก็ตาม จึงมีบางเหมือนกันที่นักเรียนตอบคำถามว่าตนเคยขอรอง ให้อ่านงานเขียนสิ่งต่าง ๆ แทนตนเองบ้าง ซึ่งค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำกว่าปานกลางเท่า ๆ กัน คือ 2.32 และค่าความแตกต่างของความคิดเห็นในกลุ่มก็เท่ากัน ที่น่าสนใจมากกว่าคือนักเรียนยอมรับว่านักเรียนชอบเขียน เพราะค่าเฉลี่ยสูงกว่าปานกลางเล็กน้อย ($\bar{X} = 3.05$) แม้ว่าความรู้สึกภายในกลุ่มจะแตกต่างกันพอควร แต่หานักเรียนกลับไม่มั่นใจว่าสิ่งที่นักเรียนเขียนนั้นจะสะกดถูกต้อง เพราะค่าเฉลี่ยของกลุ่มอยู่ที่ $\bar{X} = 2.96$ ซึ่งเป็นเกณฑ์ต่ำกว่าปานกลางเล็กน้อย แต่ความแตกต่างของความรู้สึกภายในกลุ่มไม่ต่างกันนัก

ตารางที่ ๒ หัสนคติต่อการเรียนภาษาไทย

ข้อ	คำถาม	ค่าสถิติ		
		N	$\bar{X}$	SD
๑	ภาษาไทยเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อทุกคน	๕๑๐	๔.๐๕	๐.๕๔
๒	นักเรียนสนใจภาษาไทยมากเท่าที่จะเรียนได้	๕๑๐	๓.๓๓	๐.๕๔
๓	นักเรียนต้องการเรียนภาษาไทยมาก	๕๑๐	๓.๑๓	๐.๕๔
๔	วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่น่าสนใจมาก	๕๑๐	๓.๔๖	๐.๕๓
๕	ภาษาไทยเป็นวิชาที่นักเรียนเรียนได้ดีที่สุด	๕๑๐	๒.๕๑	๐.๘๔
๖	นักเรียนชอบเรียนภาษาไทย	๕๑๐	๓.๒๓	๑.๐๑

จากการสำรวจค่าสถิติของทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนภาษาไทยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เกือบจะเห็นพ้องกันว่าภาษาไทยเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อทุกคน เพราะค่าเฉลี่ยตกอยู่ในอัตราระดับสูงและสูงที่สุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 4.05$) และความรู้สึกภายในกลุ่มไม่แตกต่างกัน ฉะนั้นนักเรียนจึงให้ความเห็นต่อมารว่าการเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่น่าสนใจ โดยให้ความเห็นเฉลี่ยแล้วสูงกว่าระดับปานกลางถึงสูงราวครึ่งค่อนครึ่ง และความแตกต่างทางความคิดเห็นของกลุ่มน้อย อันที่นักเรียนยอมรับว่านักเรียนสนใจภาษาไทยมากเท่าที่จะเรียนได้ ซึ่งค่าเฉลี่ยเป็น $\bar{X} = 3.33$ ซึ่งเป็นเกณฑ์เหนือระดับปานกลาง ความคิดเห็นภายในกลุ่มก็ไม่แตกต่างกันนัก นักเรียนจึงเห็นพ้องกันเป็นจำนวนมากโดยที่ค่าเฉลี่ยเกินครึ่งถึง 3.13 ครั้นตามมารภาษาไทยเป็นวิชาที่นักเรียนเรียนได้ดีที่สุดหรือไม่ กลับปรากฏว่าค่าเฉลี่ยต่ำกว่าปานกลาง $\bar{X} = 2.91$ ซึ่งกลุ่มเห็นว่าเป็นเกณฑ์จริง ค่าของความเห็นภายในกลุ่มจึงไม่แตกต่างกันนัก (0.๐9) อย่างไรก็ตาม นักเรียนได้ให้ความเห็นว่าตนยังชอบเรียนภาษาไทย เพราะค่าเฉลี่ยยังสูงสูงกว่าระดับปานกลาง $\bar{X} = 3.23$ และความรู้สึกภายในกลุ่มก็ไม่แตกต่างกันจนเกินไป (1.๐1)

ตารางที่ ๘ ความรู้สึกในการเรียนภาษาไทย

ข้อ	คำถาม	ค่าสถิติ		
		N	$\bar{X}$	SD
๘	ภาษาไทยเป็นวิชาที่ยากมาก	๕๑๐	๒.๘๒	๑.๐๓
๘	ภาษาไทยเป็นวิชาที่น่าเบื่อ	๕๑๐	๒.๕๐	๑.๑๒
๘	ภาษาไทยมีแต่คำศัพท์ที่ยุ่งยากแก่การจดจำ	๕๑๐	๓.๐๖	๑.๑๐
๑๐	ไวยากรณ์หรือหลักภาษาไทยจดจำยาก	๕๑๐	๓.๑๘	๑.๑๖
๑๑	นักเรียนไม่ชอบภาษาไทย	๕๑๐	๒.๒๒	๑.๑๓

จากการสำรวจความคิดเห็นด้านความรู้สึกที่นักเรียนมีต่อการเรียนภาษาไทยนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ยอมรับว่า ไวยากรณ์หรือหลักภาษาไทยจดจำยาก คือมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคำถามที่เกี่ยวกับความรู้สึกด้านอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.19$) แม้ว่าความคิดเห็นของกลุ่มจะต่างกันพอสมควรก็ตาม ความรู้สึกอันคับข้องลงมาก็คือเรื่องเกี่ยวกับคำศัพท์ในภาษาที่ยุ่งยากแก่การจดจำซึ่งค่าเฉลี่ยของมันสูงกว่าระดับปานกลางเล็กน้อย ($\bar{X} = 3.06$) ค่าของความถี่เห็นก็มีแตกต่างกันบ้างแต่ไม่มากนัก ($SD = 1.10$) ครั้นถามว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่ยากมากจริงหรือไม่ ผลกลับปรากฏว่าไม่เชิงยาก เพราะค่าเฉลี่ยตกอยู่ที่ 2.92 ซึ่งเป็นค่าต่ำกว่าระดับปานกลาง และความรู้สึกภายในกลุ่มก็ไม่ต่างกันมากเท่าไร ฉะนั้นถ้าหันมาพิจารณาคำถามที่ว่า ภาษาไทยเป็นวิชาที่น่าเบื่อหรือไม่ก็จะพบว่านักเรียนส่วนหนึ่งเท่านั้นที่คิดว่าน่าเบื่อ เพราะค่าเฉลี่ยลดลงต่ำกว่าระดับปานกลางถึง $\bar{X} = 2.50$ ซึ่งในเรื่องนี้ความเห็นของกลุ่มแตกต่างกันพอสมควร ฉะนั้นจึงควรหันมาพิจารณาอีกครั้งเกี่ยวกับความรู้สึกชอบไม่ชอบของนักเรียนในการเรียนภาษาไทย ค่าเฉลี่ยที่ไม่ชอบกลับต่ำกว่าปานกลาง ซึ่งแสดงว่าชอบเรียน แต่กระนั้นความคิดเห็นภายในกลุ่มยังค่อนข้างสับสนเพราะค่า SD ยังมีความแตกต่างกันพอสมควร

ตารางที่ ๘ การเรียนและการสอนในห้องเรียน

ข้อ	คำถาม	ค่าสถิติ		
		N	$\bar{X}$	SD
๑๒	เวลาที่ครูสอนภาษาไทยในชั้นเรียน นักเรียนตั้งใจฟังครูอธิบายมากน้อย เพียงไรใน ๑ ชั่วโมง	๕๑๐	๓.๖๐	๐.๘๓
๑๓	เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจแบบฝึกหัดภาษาไทย ครูช่วยอธิบาย	๕๑๐	๓.๕๒	๐.๘๖
๑๔	ครูสอนเพิ่มเติมเมื่อไม่เข้าใจ	๕๑๐	๓.๗๖	๐.๘๒
๑๕	เมื่อนักเรียนส่วนมากไม่เข้าใจภาษาไทย แล้วครูสอนให้ใหม่นั้นช่วยทำให้นักเรียน เข้าใจภาษาไทย	๕๑๐	๔.๐๓	๐.๘๔
๑๖	ครูสอนภาษาไทยอธิบายภาษาไทยได้ แจ่มแจ้ง	๕๑๐	๓.๘๓	๐.๘๒
๑๗	นักเรียนเข้าใจภาษาไทยเป็นอย่างดี	๕๑๐	๓.๒๘	๐.๘๑
๑๘	การที่ครูอธิบายแบบฝึกหัดที่ทำไปแล้ว เพิ่มเติมให้นักเรียนในชั้น ช่วยทำให้นักเรียน เข้าใจดีขึ้น	๕๑๐	๓.๘๔	๐.๘๗

จากการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับสภาพการสอนในห้อง และสัมพันธภาพของครูกับนักเรียน ในด้านการสอนปรากฏว่า นักเรียนยังต้องการให้ครูสอนซ้ำใหม่ ถ้านักเรียนไม่เข้าใจเพราะช่วยให้ตนเองมีความเข้าใจแจ่มแจ้งขึ้น ฉะนั้นค่าเฉลี่ยของคำถามเกี่ยวกับเรื่องนี้จึงได้สูงถึง ๔.๐๓ และความคิดเห็นของกลุ่มก็ไม่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด $SD = 0.83$ นอกจากนี้นักเรียนยังยืนยันว่าการที่ครูช่วยอธิบายแบบฝึกหัดจะช่วยทำให้พวกเขาเข้าใจดียิ่งขึ้น ค่าเฉลี่ยจึงใกล้เคียงกับระดับสูงคือ ๓.๘๒ และความรู้สึกภายในกลุ่มก็ไม่แตกต่างกันนัก ซึ่งก็ปรากฏว่าครูภาษาไทยได้สอนเพิ่มเติมให้แก่นักเรียนพอสมควรเมื่อเขาไม่เข้าใจ ดังนั้นค่าเฉลี่ยจึงตกอยู่เหนือระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.76$) และกลุ่มก็ยอมรับเพราะความเห็นไม่ต่างกัน และก็เช่นเดียวกันการที่ครูอธิบายแบบฝึกหัดที่ทำได้แล้วเพิ่มเติม นักเรียนเข้าใจดีขึ้นค่าเฉลี่ยจึงยังคงสูงกว่าระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.84$) และความรู้สึกในกลุ่มคล้ายกัน อนึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับครูภาษาไทยในความสามารถในการอธิบายปรากฏว่าอธิบายได้แจ่มแจ้งดี ค่าเฉลี่ยจึงสูงกว่าปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) และกลุ่มก็เห็นพ้อง

ตารางที่ ๕ การทำการบ้าน

ข้อ	คำถาม	ค่าสถิติ		
		N	X	SD
๑๙	ครูของนักเรียนให้ทำการบ้านภาษาไทยบ่อยแค่ไหน	๕๑๐	๒.๘๒	๐.๘๘
๒๐	การบ้านช่วยให้นักเรียนเข้าใจภาษาไทย	๕๑๐	๓.๕๘	๐.๘๘
๒๑	ครูภาษาไทยของนักเรียนตรวจการบ้าน	๕๑๐	๓.๘๓	๑.๐๓
๒๒	เวลาที่นักเรียนทำการบ้านคิดแล้วครูตรวจแก้ไขให้ นั่น ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจภาษาไทยดีขึ้น	๕๑๐	๔.๐๒	๐.๘๘
๒๓	หลังจากที่ครูตรวจการบ้านภาษาไทยแล้ว ครูอธิบายการบ้านให้นักเรียนฟังเพียงไร	๕๑๐	๓.๖๒	๐.๘๘
๒๔	ในสัปดาห์หนึ่งนักเรียนใช้เวลาทำการบ้านเกี่ยวกับภาษาไทยมากน้อยเพียงไร เมื่อเทียบกับวิชาอื่น	๕๑๐	๒.๙๔	๐.๘๘

สำหรับการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการฝึกนอกโรงเรียนและการติดตามผล ซึ่งในที่นี้เป็นเรื่องการให้การบ้านและการปฏิบัติ นักเรียนส่วนใหญ่ยอมรับด้วยค่าเฉลี่ยสูงถึง ๔.๐๒ ว่าการที่ครูตรวจการบ้านทำให้นักเรียนเห็นข้อผิดพลาด และทำให้เข้าใจภาษาไทยดีขึ้น ความเห็นของกลุ่มไม่ต่างกันเมื่อให้การบ้านแล้วครูได้ตรวจการบ้านคิดเป็นค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับปานกลาง ๓.๘๓ แสดงว่าส่วนหนึ่งไม่ได้ตรวจการบ้าน ในเรื่องนี้ความคิดเห็นของกลุ่มไม่ต่างกันมาก เมื่อตรวจแล้วครูอธิบายการบ้านมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปานกลาง ๓.๖๒ และความคิดเห็นในหมู่นักเรียนก็ไม่แตกต่างกัน ครั้นกลับมาสำรวจว่าครูให้การบ้านบ่อยหรือไม่ ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยลดลงกว่าระดับปานกลางคือ $\bar{X} = 2.82$ ความเห็นที่กลุ่มตอบมาเกือบจะตรงกัน ถ้าเทียบกับวิชาอื่นพบว่า ในสัปดาห์หนึ่งนักเรียนทำการบ้านมากเพียงค่าเฉลี่ย ๒.๙๔ เท่านั้น เพราะค่ากว่าค่าปานกลางถึง .๒๖ และความคิดเห็นของกลุ่มไม่แตกต่างกันนัก

ตารางที่ ๑๐ การทดสอบ

ข้อ	คำถาม	ค่าสถิติ		
		N	$\bar{X}$	SD
๒๕	ครูภาษาไทยทำการทดสอบนักเรียน	๕๑๐	๓.๔๑	๐.๕๔
๒๖	หลังจากการทดสอบภาษาไทยแต่ละครั้ง	๕๑๐	๓.๔๖	๑.๐๕
๒๗	ครูแจกคำตอบให้นักเรียนในชั้น			
๒๘	การแจกคำตอบของข้อสอบช่วยให้	๕๑๐	๓.๔๕	๑.๐๑
	นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่นักเรียนทำผิด			

ในด้านการทดสอบปรากฏว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบให้มีการแจกข้อสอบ เพราะการแจกคำตอบของข้อสอบช่วยให้ นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่นักเรียนทำผิด ค่าเฉลี่ยจึงสูงกว่าปานกลางมาก ($\bar{X} = 3.85$) และความคิดเห็นของกลุ่มก็ไม่ต่างกันนัก การแจกคำตอบของครูหลังจากการทดสอบภาษาไทยแต่ละครั้งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าปานกลางถึง 3.46 แม้ว่าจะมีความแตกต่างทางความคิดเห็นของกลุ่มจะเป็น 0.19 ก็ตาม อย่างไรก็ตาม วิทยาลัยครูภาษาไทยได้ทำการทดสอบนักเรียนสูงกวาระดับปานกลาง 3.41 ความคิดเห็นของกลุ่มไม่แตกต่างกันในเรื่องนี้

ตารางที่ ๑๑ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๑

ลำดับที่	เพศ	อายุ	ภูมิลำเนา	คะแนนภาษา (ปี)	คะแนน	ช่วงเวลาทดสอบ ชั่วโมง/สัปดาห์	เอก	โท	สอบผ่าน	สอบเทียบ	หมายเหตุ
๑	หญิง	๒๕	กาฬสินธุ์	๑๐	ม.๑, ม.๑	๑๕	ไทย	สังคม	✓	✓	
๒	หญิง	๓๑	กทม.	๕	ม.๑	๑๖	ไทย	ประวัติศาสตร์	✓	✓	
๓	หญิง	๓๑	กทม.	๑๐	ม.๑, ม.๒	๑๖	ไทย	สังคม	✓	✓	
๔	หญิง	—	กทม.	๕	ป.๕, ม.๑	๑๕	ไทย	ประวัติศาสตร์	✓	—	
๕	หญิง	๒๕	นครราชสีมา	๖	ม.๑, ม.๒	๑๗	ประวัติศาสตร์	ไทย	✓	—	
๖	ชาย	๕๒	อุบลราชธานี	๑๖	ม.๑, ม.๒	๑๖	ไทย	ประวัติศาสตร์	✓	—	
๗	หญิง	๓๒	อยุธยา	๗	ม.๑	๒๑	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	✓	—	
๘	หญิง	๒๒	กทม.	๑	ม.๑, ม.๑	๑๖	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	✓	—	
๙	หญิง	๒๕	นครราชสีมา	๖	ม.๑	๖	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย	✓	—	
๑๐	หญิง	๓๓	อุบลราชธานี	๓	ม.๑, ม.๑	๕	ไทย	สังคมศึกษา	✓	✓	
๑๑	หญิง	๓๔	กทม.	๑๖	ม.๑	๓	การรวม - ศาสตร์	—	—	—	
๑๒	ชาย	๒๕	กทม.	๕	ม.๑	๑๖	ไทย	อังกฤษ	✓	—	
๑๓	หญิง	๒๕	กทม.	๕	ม.๑	๑๖	ไทย	—	✓	—	
๑๔	ชาย	๒๖	กทม.	๒	ม.๑	๑๖	ไทย	สังคม ศิลปะ	✓	—	
๑๕	หญิง	๒๕	กทม.	๔	ม.๑, ม.๒	๑๒	ไทย	ประวัติศาสตร์	✓	—	
๑๖	หญิง	๒๕	กทม.	๔	ม.๑	๔	ไทย	อังกฤษ	✓	—	
๑๗	หญิง	๒๕	กทม.	๔	ม.๑	๑๕	ไทย	สังคมศึกษา	✓	—	

ตารางที่ 12 คุณลักษณะส่วนตัวของผู้สอน

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ
1.	มีความสามารถในการสอน	5.88	23.53	70.59	-	-	-
2.	มีศรัทธาในการสอนภาษาไทย	29.41	70.59	-	-	-	-
3.	เห็นครูสอนภาษาไทยที่สนใจจะสอนภาษาไทยอย่างจริงจัง	23.53	58.82	11.77	-	-	5.88
4.	มีพื้นความรู้ทางภาษาไทย	-	35.29	64.71	-	-	-
5.	มีความพอใจในการสอน	35.29	35.29	29.41	-	-	-
6.	มีความรู้ในจิตวิทยาการสอน	17.65	23.53	41.18	11.77	-	5.88
7.	มีสุขภาพทางกายสมบูรณ์	17.65	29.41	41.18	5.88	-	5.88
8.	มีสุขภาพจิตดี	17.65	35.29	41.18	-	-	5.88
9.	มีความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างสอน	23.53	35.29	35.29	-	-	5.88
10.	มีความสนใจผู้เรียนโดยทั่วถึงขณะที่สอน	29.41	47.06	11.77	-	-	11.77
11.	มีอารมณ์มั่นคงไม่ว้าวุ่นเมื่อถูกขัดจังหวะ หรือถูกทำให้การสอนออกนอกกรอบนอกทาง	29.41	11.77	47.06	5.88	-	5.88
12.	มีความยุติธรรม	47.06	23.53	23.53	-	-	5.88
13.	มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	-	23.53	52.94	-	-	23.53
14.	มีความรอบรู้และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านภาษาไทย	-	29.41	64.71	-	-	5.88
15.	มีบุคลิก โดยทั่วไปเหมาะสมกับอาชีพครู	11.77	35.29	52.94	-	-	11.77
16.	ชอบสอนวิชาหลักภาษา	11.77	41.18	35.29	-	-	11.77
17.	ชอบสอนวิชาวรรณคดี	23.53	29.41	29.41	5.88	-	11.77
18.	ชอบสอนวิชาการภาษาไทย	11.77	29.41	47.06	-	-	11.77
19.	พอใจสอนในชั่วโมงภาคเช้า	52.94	29.41	-	-	-	17.65
20.	พอใจสอนในชั่วโมงภาคบ่าย	-	11.77	47.06	5.88	17.65	17.65
	Σ	19.41	32.94	37.35	1.76	0.88	8.23

จากการสำรวจคุณลักษณะส่วนตัวของผู้สอนภาษาไทยนั้นส่วนใหญ่ยอมรับว่ามีความสามารถอยู่ในระดับปานกลาง มีรวม 70.59 % ต่ำกว่าปานกลางไม่ปรากฏ มีเพียง 5.88% ที่มีความสามารถในระดับสูง แต่ส่วนใหญ่มีศรัทธาในการสอนค่อนข้างสูง คือ 70.59 % ที่มีศรัทธาสูงสุดมี 29.41 % ผู้สอนยอมรับว่าสนใจสอนจริงจัง แต่ตัวเลขต่ำลงจากคามมีศรัทธา คืออยู่ในระดับปานกลางถึง 11.77 % คงจะสอดคล้องกับคำถามข้อต่อมาที่แสดงว่า 64.71 % ของผู้สอนที่ได้รับการสำรวจ มีพื้นความรู้ระดับปานกลาง ค่อนข้างดี 35.29 % ส่วนความพอใจในการสอนอยู่ในระหว่างพอใจปานกลางถึงสูงสุดอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ปรากฏว่าผู้สอนมีความรู้ทางจิตวิทยาบางส่วนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง แต่มีที่ต่ำกว่าปานกลางถึง 11.77 % ครูสอนภาษาไทยส่วนมากมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงปานกลาง 5.88 % สุขภาพไม่ดีขึ้น สำหรับสุขภาพจิตอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนมาก 41.18 % ความเชื่อมั่นในการสอนอยู่ในระดับปานกลางขณะสอนผู้สอนมีความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง ค่อนข้างมาก 47.06% จนกระทั่งมาก 29.41% เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้สอนมีอารมณ์วันไหนพอสมควรเมื่อถูกขัดจังหวะหรือถูกทำให้การสอนออกนอกกรอบนอกทาง 47.06 % แต่ที่วันไหนมากมี 5.88 % ผู้สอนคิดว่าตนเองมีความยุติธรรมสูง 47.06 % มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้เพียง ระดับค่อนข้างดี ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง 52.94 % ที่ไม่ตอบสูงถึง 23.53 % พุดถึงด้านความรู้และความทันการต่อการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาไทย ส่วนใหญ่จะอยู่ระดับปานกลาง 64.71 %

บุคคลิกโดยทั่วไปเหมาะสมปานกลางพอที่จะเป็นครูมีเพียง 52.94 % 11.77 % ไม่ไ้ตอบ และ 11.77 % เช่นกันที่รับว่าเหมาะสมกับอาชีพครูผู้สอนชอบสอนวรรณคดี และหลักภาษากำกึ่งกัน ผู้สอนส่วนใหญ่พอใจสอนชั่วโมงเช้ามากที่สุด 52.94 % ผู้สอนที่พอใจชั่วโมงบ่ายอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 13 การพูด

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ
1.	ใช้ภาษาทางประกอบในขณะพูดอธิบายหรือบรรยายได้อย่างเหมาะสม	5.88	11.77	64.71	-	-	17.65
2.	ใช้ภาษาพูดที่เหมาะสมกับระดับประสบการณ์ของผู้เรียน	-	47.18	41.18	-	-	17.65
3.	พูดเสียงดัง ชัดเจน	11.77	52.94	11.77	-	-	23.53
4.	มีระดับเสียงและจังหวะในการพูด	-	23.53	52.94	-	-	23.53
	$\bar{x}$	4.41	32.35	42.65	-	-	20.59

ในด้านการพูด ครูใช้ภาษาทางประกอบในขณะพูดอธิบายได้ในระดับปานกลาง 64.71 % ภาษาที่พูดที่เหมาะสมกับระดับประสบการณ์ของผู้เรียนตั้งแต่ระดับปานกลางจนถึงค่อนข้างมาก 41.18 % เท่ากัน ความดังและชัดเจนมีเพียง 11.77 % ส่วนระดับเสียงจังหวะจะโคนในการพูดไม่มีผู้ใดตอบว่าดีมากที่สุด ส่วนใหญ่จะอยู่ระดับปานกลาง 52.94 % และมีถึง 23.53 % ที่ไม่ได้ตอบ

ตารางที่ 14 การเตรียมการสอน

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ
1.	กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนไว้พอเหมาะกับความซับซ้อนของผู้เรียน	-	35.29	41.18	-	-	23.53
2.	เสนอเนื้อหาสาระของบทเรียนใดเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	-	41.77	41.18	-	-	17.66
3.	สอนเนื้อหาที่ติดต่อกันเป็นลำดับทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้	5.68	52.94	29.41	-	-	11.77
4.	เลือกใช้กิจกรรมการสอนและวิธีสอนที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	-	41.77	47.06	-	-	11.77
5.	จัดทำอุปกรณ์ที่เหมาะสมและตรงกับจุดมุ่งหมายของบทเรียนมาช่วยในการสอน	-	17.65	58.82	5.88	-	17.65
6.	สามารถตีความและเข้าใจความหมายและวัตถุประสงค์ในการสอนหนังสือทุกทักษะสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด	5.88	29.41	35.29	11.77	-	17.65
7.	ได้ศึกษาเรื่องราวจากคู่มือการสอนทุกทักษะสัมพันธ์	11.77	23.53	41.18	11.77	-	11.77
8.	มีความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนทุกทักษะสัมพันธ์	5.88	23.53	52.94	5.88	-	11.77
9.	มีปัญหาในการสอนแบบทักษะสัมพันธ์อย่างไร	-	11.77	52.94	17.65	5.88	11.77
10.	ได้สอนตามวิธีแนะนำไว้ในคู่มือหรือไม่	-	23.53	52.94	11.77	-	11.77
11.	การใ้ครูมีได้ผลเพียงไร	-	29.41	47.06	11.77	-	11.77
12.	มีโอกาสศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมมากน้อยเพียงใด	-	23.53	58.82	5.88	-	11.77
13.	มีการนำเอาวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้มากน้อยเพียงใด	-	23.53	52.94	11.77	-	11.77
14.	สามารถนำเอาวิชาความรู้ที่ได้รับจากการอบรมและสัมมนาไปปรับปรุงการสอนเพียงใด	11.77	17.65	29.41	23.53	5.88	11.77
	$\bar{x}$	2.94	28.23	45.79	8.41	0.84	13.87

จากการสำรวจว่าผู้สอนใดมีการเตรียมการสอนประการใดบ้าง พบว่าการกำหนด
 จุดมุ่งหมายไม่เป็นผู้ใดตอบว่ากระทำได้เต็มบริบูรณ์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง 41.18 %
 มีผู้ไม่ตอบถึง 23.53 % การเสนอเนื้อหาให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนก็กระทำไม่ได้เต็ม
 ที่อย่างมากได้ในระดับ 41.77 เท่ากันตั้งแต่ปานกลางจนถึงมาก มีอยู่ถึง 17.66 % ที่ไม่
 สามารถตอบคำถามใดผู้สอนรับว่าการสอนที่กระทำให้นื้อหาติดต่อกันเป็นลำดับทำให้ง่ายต่อ
 การเรียนรู้ ยอดสูงสุดอยู่ระดับค่อนข้างมาก 52.94 % การเลือกใช้กิจกรรมการสอนและ
 วิธีสอนให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนยังทำไม่ได้ดีที่สุด คงอยู่ในระดับปานกลางจนถึงมาก
 47.06 % ตามลำดับการจัดหาอุปกรณ์ที่เหมาะสมและตรงกับจุดมุ่งหมายของบทเรียนมาช่วย
 ในการสอนกระทำพอควร เพราะมีผู้ตอบระดับปานกลาง 58.82 % ผู้สอนที่ความและเข้า
 ใจความหมายทักสัมผัสดีที่สุดเพียง 5.58 % คนทั้งก็ 29.4 % ปานกลาง 35.29 %
 และน้อย 11.77 % ผู้ไม่ตอบ 17.65 % แสดงว่ามีความแตกต่างกันและเช่นกัน การศึกษา
 เรื่องราวจากคู่มือทักษะสัมพันธ์ตอบอยู่ในระดับปานกลาง 41.18 % ซึ่งในที่สุดตัวเลขของ
 ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนทักสัมผัสจึงจำกัดอยู่ที่ระดับปานกลาง 52.94 % เช่นกัน
 แนวทางคิดว่า ผู้สอนมีปัญหาเพียงเล็กน้อยในการสอน ซึ่งตัวเลขสูงสุดก็อยู่ในแนวปาน
 กลาง 52.94 % ปรากฏว่าผู้สอนได้สอนไปตามคู่มือเป็นส่วนมาก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็น
 เปอร์เซนต์ค่อนข้างมาก 52.94 % การใช้คู่มือค่อนข้างไคยล เพราะตัวเลขสูงถึง 47.06%
 ในระดับค่อนข้างมาก และสูงสุด 29.41 % ในระดับมากที่สุดผู้สอนมีโอกาสศึกษาค้นคว้า
 เพิ่มเติมมากพอควร และได้นำวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้มาก ซึ่งมีค่าเปอร์เซนต์จากมาก
 ถึงมากที่สุด 52.94 % และ 23.53 % ตามลำดับ ในการพัฒนาการสอนผู้เข้าสัมมนา
 โอกาสนำความรู้มาปรับปรุงการสอนไคยล เพราะค่าเปอร์เซนต์กระจายมาก

ตารางที่ 15 การถ่ายทอดความรู้

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ
1.	เปิดโอกาสให้นักเรียนเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน	17.65	47.06	35.29	-	-	-
2.	พบทวนเนื้อหาที่เรียนผ่านไปในหรือวางพื้นฐานความรู้ก่อนสอนบทเรียนต่อไป	-	23.53	70.59	5.88	-	-
3.	พยายามสัมพันธ์บทเรียนกับชีวิตประจำวันหรือสถานการณ์นอกห้องเรียน	5.88	58.83	35.29	-	-	-
4.	อ้างอิงถึงเอกสารหรือแหล่งที่มาของความรู้ที่นำมาสอน	5.88	23.53	58.82	11.77	-	-
5.	ผู้สอนจับบทเรียนเมื่อผู้เรียนเข้าใจดี	5.88	23.53	58.82	5.88	-	5.89
6.	มีความรู้ในเรื่องที่จะสอนอย่างกว้างขวาง	-	29.41	70.59	-	-	-
7.	จัดสรรเวลาในการสอนเป็นสัดส่วนอย่างไร	-	29.41	41.18	-	-	29.41
	- ให้อ่าน						
	- อธิบายเนื้อหา						
	- อภิปรายรวบกัน						
	- ทำแบบฝึกหัด						
	Σ	5.04	33.61	52.94	3.36	-	5.04

ผู้สอนส่วนใหญ่เปิดโอกาสให้นักเรียนเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาก 47.06 % ต่ำกว่าปานกลางไม่มี มีการทวนเนื้อหาหรือวางพื้นฐานความรู้ก่อนบทเรียนต่อไปเพียงระดับปานกลาง 70.59 % และค่อนข้างมาก 23.53 % มีบางส่วนที่กระทำเล็กน้อย การสัมพันธ์บทเรียนกับชีวิตประจำวันหรือสถานการณ์นอกห้องเรียนกระทำค่อนข้างมาก สูงสุด 58.83 % มีการบอกแหล่งที่มาของเอกสาร 58.82 % ในการสอนผู้สอนจับบทเรียนเมื่อผู้เรียนเข้าใจดีที่สุดเพียง 5.88 % ผู้สอนยอมรับว่าความรู้ในเรื่องที่จะสอนอยู่ในระดับปานกลางถึง 70.59 % ส่วนการจัดสรรเวลาไม่ได้ทำอย่างจริงจังเพราะไม่มีคำตอบในเกณฑ์ที่ดีสุด โดยเฉพาะมีผู้ไม่ตอบถึง 29.41 %

ตารางที่ 16 แรงจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ
1.	ใช้วัสดุทดลองและอุปมาอุปไมยเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน	5.88	23.53	47.06	11.76	-	11.77
2.	รับฟังคำตอบและความคิดเห็นของผู้เรียน	17.65	41.78	23.53	5.88	-	11.76
3.	นำผลงานและความคิดเห็นของผู้เรียนมาสัมพันธ์กับการเรียนการสอนในชั้น	5.88	23.53	52.94	5.88	-	11.77
4.	ชมเชย สนับสนุน และให้กำลังใจผู้เรียนในการแสดงออกทางความคิดและกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียน	17.65	47.06	29.41	-	-	5.88
5.	ใช้กิจกรรมประกอบการสอน	-	23.53	58.82	5.88	-	11.77
6.	เคยพานักเรียนออกไปศึกษานอกสถานที่ประกอบเนื้อหาการเรียน	-	-	23.53	29.41	35.29	11.77
7.	ตั้งเงื่อนไขเมื่อมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับภาษาไทย โดยเรียกมาพบเป็นรายบุคคล	-	11.77	58.82	17.65	-	11.76
8.	ถามนักเรียนบางคนประหลาดใจมักจะถูกถามให้ไต่ถามกันทั่วห้อง	-	17.65	35.29	23.53	11.77	11.76
	$\bar{X}$	5.88	23.60	41.17	12.49	5.88	11.03

การใช้วัสดุทดลองและอุปมาอุปไมยเพื่อดึงดูดการสนใจของผู้เรียนมีเพียงส่วนน้อยส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับปานกลาง 47.06 % การรับฟังคำตอบและความคิดเห็นของผู้เรียนค่อนข้างมาก 41.78% การนำผลงานความคิดของผู้เรียนมาสัมพันธ์กับการเรียนการสอนในชั้นกระทำพอควรอยู่ที่ระดับปานกลาง 52.94% ส่วนการชมเชยสนับสนุนและให้กำลังใจมีมากพอควรอยู่ในระดับมาก 47.06 % การใช้กิจกรรมประกอบการสอนไม่มีมากพอควรอยู่ที่ระดับปานกลาง 58.82 % การพานักเรียนไปศึกษานอกสถานที่ที่อยู่ในเขตที่ปานกลาง 23.53 % จนถึงค่า ส่วนการเรียกนักเรียนมาตั้งเงื่อนไขเมื่อมีข้อบกพร่อง ก็อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน และมีตัวเลขที่ขำขันว่าในกรณีให้นักเรียนบางคนมักมีการถามไต่ถามกันทั่วห้อง ตัวเลขที่มีระดับตั้งแต่ปานกลางจนถึงน้อยที่สุด ตัวเลขส่วนใหญ่เกี่ยวกับแรงจูงใจโดยส่วนรวมจะอยู่ ปานกลาง

ตารางที่ 17 ด้านการประเมินผลการสอนและการเรียน

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ
1.	มีการซักถามผู้เรียนเพื่อวัดความเข้าใจในเรื่องที่กำลังเรียน สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและ จดบันทึกไว้อย่างสม่ำเสมอ	-	41.18	47.06	-	-	11.76
2.	ยอมรับความแตกต่างทางวิชาการ ที่แตกต่างกันของผู้เรียน	23.53	52.94	17.65	-	-	5.88
3.	ใช้การทดสอบย่อยเพื่อประเมิน ผลการเรียน และการสอนที่ผ่าน มา	5.88	41.18	41.18	5.88	-	5.88
4.	มีการพิจารณาแก้ไขผู้ที่มีข้อบกพร่อง ทางการเรียน หรือช่วย เหลือผู้ที่ยังมีข้อบกพร่องทางการ เรียน	-	41.18	35.29	11.77	-	11.76
5.	มีการปรับปรุงวิธีสอนให้เหมาะสม กับสถานการณ์การเรียน	-	41.18	52.94	-	-	5.88
6.	คิดว่าการสอนใดคือดีที่สุดเพียงไร	-	23.53	64.71	-	-	11.76
7.	มีการวัดผลทุกครั้งที่มีการสอน	-	41.18	47.06	5.88	-	5.88
	$\bar{x}$	4.20	40.33	43.69	3.36	-	8.40

การประเมินผลการสอนและการเรียน มีการซักถามและสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน โดยยอมรับความแตกต่างของนักเรียน มีการทดสอบย่อย แก้ไขข้อบกพร่อง ปรับปรุงวิธีสอน และพบว่าทุกครั้งที่มีการวัดผล อยู่ระหว่างระดับปานกลางถึงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้สอนยอมรับความแตกต่างของนักเรียนเป็นอันมากถึง 23.53 % ฉะนั้นผู้สอนจึงประเมินค่าตอบเองว่าสอนได้ดีปานกลางจนถึงดีมาก

ตารางที่ 18 ระเบียบวินัย

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ
1.	ใช้เหตุผลชักจูงและสนับสนุนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม	11.77	52.94	29.41	5.88	-	-
2.	ใช้อำนาจสั่งการให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม	-	23.53	52.94	11.77	5.88	5.88
3.	เปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นคัดค้านหรือเสนอแนะ	11.77	70.58	5.88	-	-	11.77
4.	ชักชวนผู้อื่นให้เข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนเองอย่างถูกต้อง	11.77	70.58	11.77	-	-	5.88
5.	รับฟังคำตอบและความคิดเห็นของผู้อื่น	11.77	58.82	23.53	-	-	5.88
	$\bar{x}$	9.41	55.29	24.70	3.53	1.17	5.88

ในค่านระเบียบวินัยในชั้นเรียนครูมักใช้เหตุผลชักจูงและสนับสนุนให้ผู้อื่นปฏิบัติตามมากถึง 52.94 % ส่วนการใช้อำนาจสั่งการนั้นที่ระดับมากที่สุดไม่ปรากฏและมีมากในระดับปานกลางจำนวนถึง 52.94 % จนถึงไม่มีเลยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็นมากในระดับเกือบที่สุด 70.58 % เช่นเดียวกับที่ชวนให้เข้าใจในบทบาทของตนเองอย่างถูกต้อง และยอมรับฟังคำตอบและความคิดเห็นของผู้อื่นมาก 58.82 % มีผู้ไม่ตอบ 5.88 %

ตารางที่ 19 ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ
1.	ให้การอบรมและชักชวนในด้านการใช้ภาษาของนักเรียน	11.77	64.70	11.76	-	-	11.77
2.	ให้การอบรมและชักชวนเรื่องทั่ว ๆ ไปแก่ผู้เรียน	11.77	41.18	29.41	-	-	17.65
3.	ปลุกปลอบใจผู้เรียนให้มีความมั่นใจและมีกำลังใจในการเรียน	11.77	76.47	5.88	-	-	5.88
4.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย	5.88	64.71	23.53	-	-	5.88
5.	สนใจจะรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	5.88	47.06	41.18	-	-	5.88
6.	เป็นกันเองกับนักเรียน	17.65	64.71	5.88	5.88	-	5.88
	$\bar{x}$	10.78	59.80	19.60	0.98	-	8.82

ในค่านปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเป็นไปอย่างดี เพราะค่าฐานนิยมมีมากที่สุด ฐานนิยมที่สูงที่สุดคือการปลุกปลอบใจผู้เรียนให้มีความมั่นใจและมีกำลังใจในการเรียน 64.71% และค่าฐานนิยมลดลงในข้างมากที่สุด และปานกลาง สำหรับด้านการอบรมและชักชวนในด้านการใช้ภาษาของนักเรียน อบรมในเรื่องทั่ว ๆ ไป การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย ความสนใจนักเรียนตลอดจนการเป็นกันเองกับนักเรียนก็มีลักษณะเช่นเดียวกันอย่างไรก็ตาม คำถามทุก ๆ ข้อ จะมีผู้ไม่ตอบจำนวนหนึ่งซึ่งสันนิษฐาน ได้ว่าอาจไม่ได้กระทำในเรื่องเหล่านั้น หรือไม่ต้องการแสดงความคิดเห็นก็ได้

ตารางที่ 20 การสั่งงานและการติดตามผล

ข้อ.	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ
1.	ให้งานพอเหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียน	11.76	70.59	17.65	-	-	5.88
2.	มีการติดตามและชักถามความก้าวหน้าในการทำงานที่มอบหมายไป	11.77	52.94	29.41	-	-	5.88
3.	แนะนำหรือช่วยจัดหาเอกสารอ้างอิงในการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน	5.88	41.18	41.18	5.88	-	5.88
4.	ตรวจผลงานหุกระนิคที่มอบหมายให้ผู้เรียนไปทำ	23.53	58.82	11.77	-	-	5.88
	$\bar{x}$	13.24	54.38	25.00	1.47	-	5.88

ในด้านคำสั่งงาน และติดตามผลปรากฏว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี โดยเฉพาะมีการให้งานที่พอเหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียน 70.59 % และการติดตามชักถามความก้าวหน้าในการทำงานที่มอบหมาย แนะนำหรือช่วยจัดหาเอกสารอ้างอิงในการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน ตลอดจนตรวจผลงานหุกระนิคที่มอบหมายให้ผู้เรียนไปทำ ค่าฐานนิยมก็อยู่ในลักษณะเดียวกัน

ตารางที่ 21 การใช้เวลาในการสอน

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ
1.	ท่านพอใจที่หลักสูตรกำหนดให้สอนสัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง	11.76	17.64	35.29	-	-	29.41
2.	ท่านพอใจที่ใ้สอนภาษาไทยคนเดียวทั้ง 4 ชั่วโมง	23.53	5.88	35.29	11.78	29.41	-
3.	ท่านสอนพิเศษให้นักเรียนเป็นกลุ่มนอกจากการสอนปกติ	-	-	29.41	11.77	29.41	29.41
4.	ท่านเรียกเด็กที่อ่อนมาสอนเป็นรายบุคคล	-	5.88	35.29	35.30	5.88	17.65
5.	ท่านต้องการเวลาสอนภาษาไทยมากกว่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	17.65	5.88	23.52	11.77	23.53	17.65
6.	ในสัปดาห์ที่ผ่านมาท่านสามารถสอนภาษาไทยได้ตามที่ควรหมายหรือไม่ เพียงไร	5.88	29.41	29.42	29.41	-	5.88
7.	ตั้งแต่วันที่ 5 - 9 กุมภาพันธ์						
8.	ท่านคาดว่าจะสอนภาษาไทยได้ครบตามเวลาที่เตรียมไว้เพียงไร	17.64	47.06	17.65	11.77	-	5.88
9.	ท่านวางแผนการสอนระยะยาวไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและปฏิบัติตามมากน้อยเพียงไร	5.88	29.41	52.94	5.88	-	5.89
		10.29	17.64	32.35	14.71	11.02	13.97

สำหรับการใช้เวลาในการสอน ผู้สอนส่วนใหญ่พอใจ หลักสูตรเรื่องกำหนดเวลาสอนสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง 35.29% และพอใจที่ใ้สอนคนเดียว แต่เป็นที่น่าสังเกตว่ามีถึง 29.41% ที่ไม่พอใจเวลาตามหลักสูตร และไม่พอใจมากที่ต้องสอนภาษาไทยคนเดียว การสอนพิเศษให้นักเรียนเป็นกลุ่มมีอยู่จำนวนน้อยมีตั้งแต่ปานกลางจนถึงน้อยที่สุดจนถึงไม่มีเลย 29.41 % มีผู้ให้ความเห็นว่าต้องการเวลาสอนภาษาไทยเพิ่มขึ้นจริง ๆ 17.65 %

ในการสำรวจการวางแผนการสอน พบว่าการวางแผนระยะยาวของครูผู้นั้นมีอยู่ ที่ระดับปานกลางนั้น เมื่อตรวจสอบดูว่าในสัปดาห์ที่ผ่านมาผู้สอนสามารถสอนภาษาไทยได้ตามที่กำหนดหรือไม่ ปรากฏว่าครูผู้นั้นมีกระจายตั้งแต่จนถึงต่ำกว่าปานกลาง มีอยู่รายคือเพียง 5.88 % ที่สอนได้ตามความหมาย และความเวลาที่กำหนดล่วงหน้าในการสำรวจจากการทดสอบความคาดหวังหรือการมองการณ์ไกลพบว่า มีผู้สอนเพียง 17.64 % ที่บันทึก 47.06 % มันใจรองลงมา ส่วนที่เหลือความมั่นใจต่ำมาก

ตารางที่ 22 ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับนักเรียน

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ
1.	นักเรียนมาเรียนครบเพียงไร	-	70.59	11.77	-	11.76	5.88
2.	นักเรียนที่มาเรียนมีความตั้งใจเรียนมากน้อยเพียงไร	-	29.41	64.71	-	-	5.88
3.	นักเรียนทำการบ้านมาส่งมากน้อยเพียงไร	-	52.94	29.41	11.77	-	5.88
4.	การบ้านที่นักเรียนทำมีความถูกต้องโดยเฉลี่ยเท่าไร	-	41.18	52.94	-	-	5.88
5.	ท่านใดให้การบ้านนักเรียนเต็มเม็ดเต็มหน่วยเพียงไร	-	17.65	70.59	-	-	11.76
6.	พัฒนาการของนักเรียนโดยเฉลี่ยก่อให้เกิดปัญหาแก่ท่านมากน้อยเพียงไร	-	17.65	47.07	29.41	-	11.77
7.	นักเรียนของท่านทำการบ้านส่งครบความระมัดระวัง	-	23.53	41.18	29.41	-	5.88
8.	ท่านให้นักเรียนของท่านอ่านหนังสือมาจวงหนาหรือคิดปัญหาข้อสงสัยต่าง ๆ มาจวงหนาก่อนที่จะเข้าเรียน	5.88	47.06	17.65	11.76	-	17.65
	$\bar{X}$	0.73	37.50	41.91	10.29	1.47	8.82

ในชั่วโมงภาษาไทยผู้สอนได้สังเกตว่านักเรียนมาไม่ครบ เพราะการฐานนิยมตกอยู่ที่ระดับมาก 70.59 % นอกจากนั้นยังมีตัวเลขซึ่งปรากฏอยู่ในช่องน้อยที่สุดถึง 11.76 % แสดงว่าในชั่วโมงสอนภาษาไทยนักเรียนขาดมาก ความตั้งใจเรียนก็มีเพียงระดับปานกลาง การส่งการบ้านมีมากก็ไม่ครบเพียง 52.94 % จนถึงไม่มีส่ง 5.88 % ครูเองก็ให้การบ้านไม่มาก ฐานนิยมอยู่ที่ 70.59 % เมื่อให้นักเรียนทำการบ้าน ส่วนใหญ่ไม่ใจระหว่าความระมัดระวัง คือตัวเลขฐานนิยมอยู่ในระดับปานกลาง 41.18 % ผู้สอนมักให้นักเรียนเตรียมอ่านหนังสือมาจวงหนา ให้ซักถามข้อสงสัยใด ฐานนิยมอยู่ในระดับสูง 47.06 % อย่างไรก็ตามในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นี้ปรากฏว่าพัฒนาการของนักเรียนโดยเฉลี่ยมิได้ก่อให้เกิดปัญหามากนักเพราะมีฐานนิยมสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง 47.07 % ส่วนปัญหามากที่สุดไม่ปรากฏ

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ เกี่ยวกับคุณลักษณะและพฤติกรรมของผู้สอน

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ตอบ
1.	คุณลักษณะส่วนตัว	19.41	32.94	37.35	1.76	0.88	8.23
2.	การพูด	4.41	32.35	42.65	-	-	20.59
3.	การเตรียมการสอน	2.94	28.23	45.79	8.41	0.84	13.87
4.	การถ่ายทอดความรู้	5.04	33.61	52.94	3.36	-	5.04
5.	แรงจูงใจและการเสริมแรง ทางการเรียน	5.88	23.60	41.17	12.49	5.88	11.03
6.	ค่านิยมประเมินผลการสอน และการเรียน	4.20	40.33	43.69	3.36	-	8.40
7.	ระเบียบวินัย	9.41	55.29	24.70	3.50	1.17	5.88
8.	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับ ผู้เรียน	10.78	59.80	19.60	0.98	-	8.82
9.	การสั่งงานและการติดตามผล	13.24	54.38	25.00	1.47	-	5.88
10.	การใช้เวลาในการสอน	10.29	17.64	32.35	14.71	11.02	13.97
11.	ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับ ตัวนักเรียน	0.73	37.50	41.91	10.29	1.47	8.82
	$\bar{X}$	7.84	37.78	37.01	5.48	1.93	10.04

ผลจากตารางที่ 12 ถึงตารางที่ 22 ซึ่งสำรวจเกี่ยวกับคุณลักษณะและพฤติกรรมของ
ผู้สอน ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยรวมในตารางที่ 12 13 14 15 16 17 21 และ 22 ในด้านคุณ
ลักษณะของความเป็นครู ความเหมาะสมในการใช้ภาษาของผู้สอน การเตรียมการสอน การ
ถ่ายทอดความรู้ การใฝ่แรงจูงใจ และการเสริมแรงทางการเรียน การประเมินผล การ
เรียนการสอน การวางแผนและการใช้เวลาในการสอน ตลอดจนความเห็นของผู้สอนเกี่ยว
กับนักเรียนในด้านความตั้งใจของครูและความหมั่นเรียนของนักเรียน ปรากฏว่าตัวเลขค่า
ความนิยมเฉลี่ยรวมสูงสุดอยู่ในเกณฑ์ปานกลางกับมากใกล้เคียงกัน 37.01 % และ
37.78 % ตามลำดับ แสดงว่าควรมีพัฒนามาตรฐานการะสอนของผู้สอนส่วนใหญ่ไว้สูงขึ้น ส่วน
ค่าเฉลี่ยรวมของค่าฐานนิยมในข้อ 18 19 20 ที่เกี่ยวกับการควบคุมระเบียบวินัย ปฏิ-
สัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักเรียน และการสั่งงานและติดตามผลยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ว่าเป็น
ระดับที่น่าพอใจถ้าพัฒนาอีกเพียงเล็กน้อยก็จะถึงจุดที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ส่วนผู้ที่มีความ
เห็นน้อย น้อยที่สุดจนถึงไม่ตอบมีค่าเฉลี่ยรวมกันถึง 17.45 % ต้องพัฒนาอย่างยิ่ง

หมายเหตุ จำนวนประชากรจากโรงเรียนที่สำรวจ 12 โรงเรียนสำรวจเพียง
50 % ประชากร (น) มีเพียง 17 โรงเรียน เป็นการสำรวจเพียงเพื่อเป็น Action
Research. แม้ไม่เพียงพอจะเป็นตัวแทนประชากร แต่ก็นำมาประกอบข้อมูลอื่น ๆ
ให้สมบูรณ์ เพราะในแง่การสอน แม้ครูคนเดียวกันมีปัญหา หรือเด็กสอบไม่ผ่านเพียงคนเดียว
ก็ต้องให้ความสนใจอย่างมากอยู่แล้ว

ผลการสัมภาษณ์

ตารางที่ 11 ถึงตารางที่ 23 เป็นการสัมภาษณ์ผู้สอนในแง่มุมต่าง ๆ

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของครูอาจารย์ที่สอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ (ตารางที่ ๑๔) พบว่าผู้ที่สอนภาษาไทยพบปัญหาในต่าง ๆ ดังนี้

๑. หลักสูตรซ้ำซ้อน และกว้าง
๒. ขอบเขตของเนื้อหากว้างมาก
๓. การประเมินผลไม่รัดกุม ควรเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมไว้ทุกเรื่อง
๔. เวลาเรียนน้อยเกินไปสอไม่ทัน
๕. ผู้สอนร่วมวิชาในระดับชั้นเดียวกันสอนไม่เหมือนกัน
๖. ขาดอุปกรณ์และการสนับสนุนของโรงเรียน
๗. นักเรียนเรียนไม่ได้ดี
๘. ตำราเรียนไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับหลักภาษา ตัวสะกดผิดพลาดทองการให้ประวัติผู้ประพันธ์อยู่ต้นเรื่อง และมีภาพทุกคน คำอธิบายศัพท์ควรอยู่ในหน้าเดียวกัน แบบฝึกหัดท้ายบทอ่านเพื่อ ภาพประกอบไม่ชัดเจน ผิด ไม่เป็นประโยชน์ เท่าที่ควร
๙. การสอนสัมพันธ์วิชาทำได้ยาก
๑๐. การควบคุมชั้นในการทำงานเป็นกลุ่ม
๑๑. บรรยากาศไม่เอื้อเรียนการสอน

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นผู้ตอบได้ สนองให้มีการแก้ไขหลักสูตรทำคู่มือครูและประมวลการสอน แบบทดสอบมาตรฐาน ซึ่งผู้ตอบปัญหาคาดว่ากรมวิชาการควรมีหน้าที่รับผิดชอบ ส่วนงานการสอนของครูต้องพยายามจัดหาอุปกรณ์ ถ้าเนื้อหาบางเรื่องแรงใจหามาได้ และพยายามเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคล ครูที่สอนระดับเดียวกันควรร่วมประชุมปรึกษาหารือ และวางโครงการสอนร่วมกัน

ปัญหาที่น่าสนใจคือ สภาพที่ครูผู้สอนให้ความเห็นเกี่ยวกับนักเรียนเกี่ยวกับทักษะต่าง ๆ

ดังนี้

๑. ด้านการอ่าน อ่านหนังสือไม่ไคร่ ออก ไม่คล่อง จับความไม่เป็น
๒. ด้านการพูด ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง

งานเขียน สะกดคำผิด อ่านยาก

งานการฟัง ไม่ค่อยฟัง

งานพฤติกรรม ไม่ร่วมมือในการทำกิจกรรม ไม่ส่งงาน คุยกัน ไม่เห็นความสำคัญของวิชา

ครูส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า อิทธิพลภายนอกมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสอนภาษา

- หนังสือในท้องตลาดมีอิทธิพลต่อเด็กค่อนข้างมาก
- นักเรียนมักได้รับข้อมูล ความรู้ที่ไม่ค่อยถูกต้องจากหนังสืออ่านเล่นถูก ๆ แลวนำมาใช้ในการเรียน การเข้าใจภาษา ส่วนความรู้ ชาว ผู้เขียนมักจะไม่ค่อยคำนึงถึงความถูกต้องของภาษาเลย สะกดคำผิดเด็กก็จำเอามาใช้ และชอบอ้างว่าหนังสือที่ตนเคยอ่านยังใช้ได้ แต่ทำไมตนจึงใช้ไม่ได้ สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเรียนของเด็กมาก เพราะครูจะต้องนำมาประกอบการสอนแต่ยังขาดมาตรฐานทำให้ผู้สอนผู้เรียนเกิดความลังเลใจ
- ปัจจุบันนี้หนังสือสำหรับเด็กมีมากขึ้น เด็กสามารถพัฒนาการอ่านโดยอ่านหนังสือพิมพ์ บทความง่าย ๆ สั้น ๆ ได้แล้ว โดยเฉพาะในระดับ ม. ๑ จึงคิดว่าจะมีความสำคัญต่อเด็กมาก แต่โทรทัศน์จะมีอิทธิพลหรือไม่ยังยืนยันไม่ได้ และอีกประการหนึ่งหนังสือบางฉบับไม่เหมาะสมกับวัยของเด็ก
- ภาษาไม่ถูกต้อง ตัวสะกดการันต์ไม่ถูก ภาษาไม่สุภาพ เห็นว่ามีอิทธิพลมากโดยเฉพาะนักเรียนชั้น ม. ๑ ต้องใช้เวลาในห้องสมุดเพื่ออ่านและค้นคว้าเพิ่มเติมไม่ว่าจะเป็นหนังสืออ่านนอกเวลา หรือการทำรายงานวิชาอื่น ๆ
- ขณะนี้ตามท้องตลาดหนังสือพิมพ์ออกจำหน่ายมากมายเหลือเกินมีทั้งดีและไม่ดี เด็กจะสนใจการอ่านหนังสือนอกเหนือไปจากตำราเรียนมากขึ้น ควรแนะนำให้เด็กรู้จักการเลือกหนังสือที่มีคุณค่า

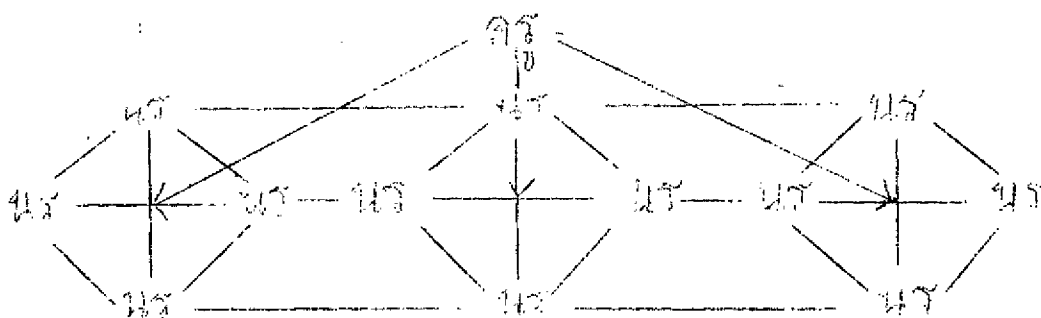
จากปัญหาดังกล่าวที่ผู้สอนภาษาไทยได้ให้สัมภาษณ์แสดงว่า ครูส่วนใหญ่มีความเห็นพ้องต้องกันว่า อิทธิพลภายนอกคือหนังสือพิมพ์ หนังสือทั่ว ๆ ไป โทรทัศน์ มีผลกระทบกระเทือนต่อ

การเรียนการสอนภาษาไทย ฉะนั้นการจะสอนภาษาไทยครูจะต้องทำหน้าที่ลบของเก่าที่ไม่พึงประสงค์ออกเสียก่อน และในขณะที่กำลังป้องกันของใหม่จากอิทธิพลภายนอกที่ไม่พึงประสงค์สรุปและวิเคราะห์ผลการสังเกตการสอน

จากการสังเกตการสอนในห้องเรียน พบว่าการเรียนการสอนภายในห้องเรียนส่วนใหญ่จะเป็นการสอนในลักษณะที่ครูเป็นศูนย์กลาง ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนประเภทสาธิต หรือโรงเรียนธรรมดา กิจกรรมส่วนใหญ่คือการเรียกตอบ หรือให้แข่งขันกันตอบ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจเท่านั้น และกลับเป็นการสร้างนิสัยซึ่งคือสิ่งเด่น แสดงว่ายังไม่มีจุดมุ่งหมายในการสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่ม หรือระหว่างกลุ่มในขณะที่ทำกิจกรรม การสอนในลักษณะดังกล่าวจะมีรูปแบบดังนี้

ความสัมพันธ์ภายในกลุ่มที่ถูกรวบรวมไว้ลักษณะดังนี้

3. วัตถุประสงค์โดยสังเขป ของหลักสูตร

การวิเคราะห์หลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1 - ม.3)
ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาภาษาไทยจัดอยู่ในกลุ่มภาษา มีจุด
ประสงค์ทั่วไป คือ

เรียนเพื่อใช้เป็นสื่อให้เข้าใจกัน สามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นช่อง
ทางการค้นคว้าหาความรู้ ใช้วิจารณ์และพิจารณาหนังสือ และเห็นคุณค่าของบทประพันธ์
วรรณคดี

โครงสร้างของหลักสูตรมุ่งว่า นักเรียนต้องเรียนภาษาไทยเป็นวิชาบังคับ สืบจาก
4 คาบ 2 หน่วยการเรียนรู้ รวม 6 รายวิชา และมีวิชาเลือกที่เลือกให้สำหรับชั้น ม.2
2 รายวิชา ม.3 อีก 4 รายวิชา

เนื่องจากภาษาไทยเป็นวิชาบังคับ จึงได้วางวัตถุประสงค์เฉพาะไว้ดังนี้
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ท 101, ท 102

ให้เกิดความคล่องแคล่ว การพัฒนาทักษะทั้ง 4 ให้เหมาะสมและมีศิลป์ เน้นการพูด
และการอ่านในใจเป็นอันดับแรก สามารถวิจารณ์งานเขียน งานประพันธ์ รู้จักสังเกตและเข้าใจ
ลักษณะภาษาไทย และนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การฟัง จับประเด็นเป็น

การพูด สั้นหนา เล่าเรื่อง อธิบาย รายงาน บอกความต้องการ

การอ่าน อ่านออกเสียง ร้อยแก้ว ร้อยกรอง จังหวะ อ่านในใจ ใฝ่

ประสบการณ์กว้างขวาง หาความรู้ ความบันเทิง ที่ความได้

วิจารณ์ได้ เข้าถึงวรรณคดีไทย รู้จักไร้ทองสมุท

การเขียน ถักดอกล่ สะกดคำ เขียนตามคำบอก ทิศขอ ขอบความ ขอบ ขยาย

และเรียงความ เขียนคำประพันธ์ วรรณคดี ลายมือ

หลักภาษา สังเกตและเข้าใจหลัก เสียงอักษร การจำแนกคำ

การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ หลักการอ่านออกเสียง การใช้พจนานุกรม

มัธยมศึกษาปีที่ 2 พ. 203 , พ. 204

หนังสือคณะกรรมการฟังและการเขียน

การฟัง ฟังเรื่องราวเพื่อนำมาเขียน

การพูด การพูดในกลุ่ม

การอ่าน อ่านรวบแก้ว ร้อยกรอง เน้นเรื่องเสียง

การเขียน เขียนตามความนึกคิด จินตนาการ ให้ขบคิด เหตุผล

การพิจารณาหนังสือ จับใจความได้ สังเกตคำความ สำนวน เล่ห์เหลี่ยม

การประพันธ์ เขียนได้ตามควรแก่ศักยภาพ

หลักภาษา ชนิดคำ หน้าที่ แยกและขยายประโยค ราชาศัพท์ เครื่องหมายวรรคตอน

มัธยมศึกษาปีที่ 3 พ. 305 , พ. 306

การฟัง สรุปความ แสวงความลึกเห็น

การพูด อธิบาย ประชุม อภิปราย เน้นการใช้คำพูด

การอ่าน ร้อยแก้ว บทนิยาย เรื่องสั้น วิจารณรูปแบบ ความคิด ทฤษฎีเบื้องต้น ร้อยกรอง แผนผังการประพันธ์ ท่องและอ่านทำนองเสนาะ

การเขียน จดหมาย ย่อ วลีคำประพันธ์ อธิบายภาพวาด เรียงความ

บทละคร บทร้อยกรอง คำขวัญ

หลักภาษา คำ กลุ่มคำ วลี ประโยค คำจากภาษาอื่น ราชาศัพท์ คำสะกดแบบสรางของคำ

ส่วนวิชาที่จัดไว้ให้เลือกในชั้น ม.2 มี 2 รายวิชา มุ่งพัฒนาทักษะให้สูงขึ้น และ
ชมชอบปกครองทางภาษา ส่งเสริมและส่งเสริมการอ่าน ให้รักอ่าน ศึกษาค้นคว้าแก่นักคิด
เลือกวิจารณ์หนังสือที่เป็นต้นแบบ

วิชาที่จัดให้เลือกในชั้น ม.3 มี 4 ภาควิชา ให้อำนาจการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหลักการวิจารณ์เบื้องต้น และฝึกวิเคราะห์ รูปแบบ โครงสร้าง กิเลสกร ถ้อยคำ ส่วนวน วิธีเสนอเรื่อง โดยฝึกอภิปราย กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ เขียนรายงาน ฝึกพูดและรับ โทรศัพท์ การออกแบบฟอร์มต่าง ๆ การคิดถก การบันทึกและเขียนรายงานการประชุม ฝึกพูดและเขียนเรียงสรวทในโอกาสต่าง ๆ ที่เป็นชีวิตประจำวัน และการใช้หลักภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในหลักสูตร

การฝึกฟังในระดับ ม.1 เพียงเพื่อจับประเด็น และพัฒนามาเป็นการสรุปความเห็น ในชั้น ม.2 และม.3 การฟังไม่สัมพันธ์กับการพูดเลยเป็นการนำผลจากการฟังมาไขประโยชน์ เฉพาะเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ โดยแสดงออกในรูปของการเขียน ไม่ปรากฏการฟังเพื่อฝึกให้ราบรื่นในรสนิยม รสสำเนียง

การฝึกพูด มีลักษณะพูดโดยลำพัง สื่อทางเดียว และพูดอยู่ในกลุ่มอย่างไม่เป็นทางการ จนถึงเป็นทางการยิ่งขึ้นในชั้น ม.3

ผลการวิเคราะห์หลักสูตรภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

การอ่าน เริ่มจากอ่านในชั้น ม.1 มีการอ่านออกเสียงบ้าง แต่เน้นทักษะ การอ่านในใจเพื่อให้รู้เรื่องเมื่อประสบความกว้างพอที่จะนำความคิดมาวิจารณ์ หาเหตุผล พอถึง ชั้น ม.2 การอ่านเน้นเรื่องเสียง และยากขึ้นในชั้น ม.3 อ่านคำประพันธ์หลายประเภท และ ศึกษาแผนผัง การเน้นทบทวนเบื้องต้นหลังเรียนจบ แต่กลับไปปรากฏในวิชาเลือก คือ การพิจารณา พินิจสื่อ แต่ไม่จริงจังนัก

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การเขียนเริ่มจากการฝึกความว่า ถัดออกด้านการสะกด เขียนตามคำบอก แล้วจึง ขยายไปสู่การเขียนข้อความในรูปแบบต่าง ๆ พอถึงมัธยมศึกษาปีที่ 2 เริ่มจินตนาการและเหตุผล มัธยมศึกษาปีที่ 3 ฝึกเขียนร้อยแก้ว เพื่อฝึกเขียนร้อยกรอง ถอดคำประพันธ์ และแต่งคำประพันธ์

หลังจากที่ได้พิจารณาหลักสูตรแล้ว ลองหันมาพิจารณาคำว่าเรียนรู้อย่าง จะพบว่าเนื้อหาที่คัดเลือกมาเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนมีความแตกต่างกันหลายรูปแบบ และ เป็นสิ่งที่นักเรียนจะเข้าถึงได้ จริงอยู่เนื้อหาหรือรสของบทประพันธ์บางเรื่องอาจจะยังไม่จัดว่าอยู่ในระดับที่ไพเราะที่สุด แต่อยู่ในวิสัยที่ผู้เรียนจะได้พบเห็นอยู่เป็นประจำ ฉะนั้นในแง่เนื้อหาที่คัดเลือกมาจึงนับว่าสมบูรณ์แบบในการใช้ เป็นสื่อเพื่อฝึกทักษะหลาย ๆ รูปแบบ ซึ่งคงจะกระทำไม่ได้ไม่ยากนัก

สิ่งที่ควรจะนำมาพิจารณาในเรื่องนี้ก็คือ แนวทางการสอน ซึ่งปรากฏอยู่ในคู่มือครู และแทรกอยู่ในกิจกรรมท้ายบท เพราะคณะกรรมการการศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่จะต้องยึดแนวทางเหล่านี้ในการสอน จึงได้นำเรื่องนี้มาวิเคราะห์โดยแยกแยะกิจกรรมที่อยู่ในหนังสือ ทั้งสองเล่มออกตามทักษะต่าง ๆ รวมทั้งได้พิจารณาถึงจุดมุ่งหมาย การฝึกสังเกต และการให้แนวความคิดเพื่อสำรวจว่า แนวทางที่วางไว้ดังกล่าวมีส่วนสัมพันธ์กับเป้าหมาย ในการฝึกทักษะทั้งสี่หรือไม่ประการใด ซึ่งจะสังเกตได้จากตารางที่แสดงหัวข้อเรื่องไว้รวม 15 เรื่อง

เพื่อให้เห็นว่าการพัฒนาทักษะจะต้องเริ่มมาจากการตั้งจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าจะฝึกทักษะอะไรและฝึกอย่างไร คณะกรรมการจึงได้เพิ่มเติมส่วนที่ไม่ได้กล่าวถึงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นในตารางถัดไปทุกตาราง ซึ่งเข้าใจว่าผู้สอนหลายท่านคงจะได้กระทำไปแล้ว หรือกระทำได้ดีกว่า อย่างไรก็ตามก็คือคณะกรรมการหวังว่าวิธีการวางแผนการสอนโดยยึดทักษะ เป็นหลักจะช่วยให้ผู้สอนมองเห็นดูทางชัดเจนขึ้นว่า ผู้สอนควรมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับอะไร และอย่างไร ในฐานะที่เป็นครูสอนภาษาไทย

วิทยาลัยการปกครอง
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง
กรุงเทพมหานคร

[illegible]

[illegible][illegible]

2. สภาวการณ์ภายใน - พระยาสุรสีห์ทรงพระโองการ (มอญ ราชวาทะ) (๑๖)

[illegible]

จุดมุ่งหมาย	การสังเกตและข้อคิด	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	กิจกรรมประกอบ
— อาน เรื่องสั้นในภาษาไทย — อาน เรว — ในความคิด ในข้อ — สามารถเปรียบเทียบ — เติบโตในเรื่อง และ ข้อคิด	— ผู้ตอบคำถามโดยคิด พิจารณา 3 ข้อ — เปรียบเทียบนิสัยของ ความและตัวละครในนิทาน — การสอนให้ประพฤตินิยม โดยตามรูปแบบ	—	— ผู้ตอบคำถามตาม เนื้อเรื่อง 7 ข้อ — เล่านิทาน — แบ่งกลุ่มอภิปราย — จัดถามกับและกับ	— อานนิทานไทย	— เรียนรู้ความ 4 เรื่อง — คุณสมบัติของหัว หนา — ความสุขกับการ ฝัน — หัวหนาฉลาด — กล้าหาญ กับ หัวหนาอวด — คนเก่งของนาย — แต่งนิทาน	—

สิ่งที่จะต้องคำนึงถึง

จุดมุ่งหมาย	การสังเกตและวัดผล	สิ่ง	ค่า	งาน	เงื่อนไข	กิจกรรมประกอบ
- ให้ความรู้เกี่ยวกับ - และความสัมพันธ์ - โบราณ - ทัศนียภาพและสิ่ง	- สิ่งที่อยู่ในใจ - ความเข้าใจ - ทัศนียภาพ - ทัศนียภาพ	- สิ่งที่ได้มาจาก - ทัศนียภาพและสิ่ง - สิ่งที่ได้มาจาก - สิ่งที่ได้มาจาก - สิ่งที่ได้มาจาก	- ความรู้เกี่ยวกับ - ความรู้เกี่ยวกับ - ความรู้เกี่ยวกับ - ความรู้เกี่ยวกับ - ความรู้เกี่ยวกับ	- การอ่านบรรยาย - การอ่านบรรยาย - การอ่านบรรยาย - การอ่านบรรยาย - การอ่านบรรยาย	- ใช้แบบบรรยาย - ใช้แบบบรรยาย - ใช้แบบบรรยาย - ใช้แบบบรรยาย - ใช้แบบบรรยาย	- ให้ความรู้เกี่ยวกับ - ให้ความรู้เกี่ยวกับ - ให้ความรู้เกี่ยวกับ - ให้ความรู้เกี่ยวกับ - ให้ความรู้เกี่ยวกับ

จุดมุ่งหมาย	การดำเนินงานและผล	ผล	พบ	ตาม	ประเมิน	ข้อเสนอแนะ
- สถานะของโครงการ - ผลการดำเนินงาน - ปัญหา - ข้อเสนอแนะ	- จัดทำรายงาน - จัดทำเอกสาร - จัดทำเอกสาร	- ไม่พบข้อบกพร่อง - ไม่พบข้อบกพร่อง - ไม่พบข้อบกพร่อง	- ไม่พบข้อบกพร่อง - ไม่พบข้อบกพร่อง - ไม่พบข้อบกพร่อง	- ไม่พบข้อบกพร่อง - ไม่พบข้อบกพร่อง - ไม่พบข้อบกพร่อง	- ไม่พบข้อบกพร่อง - ไม่พบข้อบกพร่อง - ไม่พบข้อบกพร่อง	- ไม่พบข้อบกพร่อง - ไม่พบข้อบกพร่อง - ไม่พบข้อบกพร่อง

[illegible][illegible]

5. พระยาไวยมบุรุษ กับหญิงที่ระวาง ผู้วิเศษ

จุดมุ่งหมาย	การสังเกตและวัดผล	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	กิจกรรมประกอบ
- รู้จักรวมการรวมตัวประวัติ - เป้าหมาย - เหตุผลของมนุษย์และ - เป้าหมายเป้าหมาย - เป้าหมายเป้าหมาย, ยอ - เป้าหมายเป้าหมาย ขึ้นใน - เป้าหมายเป้าหมาย - เป้าหมายเป้าหมาย - เป้าหมายเป้าหมาย	- ขึ้นใน - ความสามารถของบุคคล - การแสดงออก - การรบกวนใน - สมัย ร.5	-	- คำนึงตาม - อะไร ทำไม่ - ที่ไหน อย่างไร - ความน่าเชื่อถือ - เป้าหมายเป้าหมาย - เป้าหมายเป้าหมาย - เป้าหมายเป้าหมาย - เป้าหมายเป้าหมาย - เป้าหมายเป้าหมาย	- อ่านออกเสียง - อ่านในใจ - เป้าหมายเป้าหมาย - เป้าหมายเป้าหมาย - เป้าหมายเป้าหมาย - เป้าหมายเป้าหมาย - เป้าหมายเป้าหมาย - เป้าหมายเป้าหมาย - เป้าหมายเป้าหมาย	- ย่อเรื่อง - ความหมายของศัพท์	- แสดงความรู้สึกของเพลง - "ดนตรีไทย" - "เรารู้"

[illegible]

ประเภทการประเมิน	มาตรา	ผล	บันทึก	แก้ไข	หมายเหตุ/การดำเนินการ
1. การประเมินผล การดำเนินงาน การดำเนินงาน การดำเนินงาน การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน
	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน
	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน
	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน
	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน	การดำเนินงาน

วัตถุประสงค์เพื่อ

วัตถุประสงค์	การตั้งเป้าหมายและตัวชี้วัด	สิ่ง	ผู้	งาน	เนื้อหา	กิจกรรมประกอบ
- วัตถุประสงค์ - วัตถุประสงค์ - วัตถุประสงค์ - วัตถุประสงค์	- การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ	- การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ	- การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ	- การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ	- การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ	- การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ - การพัฒนาระบบการ

ผู้สมัครเรียน

ข้อมูลส่วนตัว	การตั้งเป้าหมายชีวิต	สิ่งที่	วิชา	งาน	เรียน	กิจกรรมประกอบ
1. โรงเรียนที่จบ 2. โรงเรียนที่เรียนต่อ 3. โรงเรียนที่สนใจ	การตั้งเป้าหมายชีวิต อยากเป็นคุณครู	ทำงานเกี่ยวกับเทคโนโลยี อยากเป็นคุณครู	วิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์	งานเกี่ยวกับเทคโนโลยี งานเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์	เรียน 1. ภาษาอังกฤษ 2. คณิตศาสตร์ 3. วิทยาศาสตร์	กิจกรรมที่สนใจ 1. กีฬา 2. ดนตรี 3. การอ่านหนังสือ

๔. งานบริการ ๕. งบประมาณและทรัพยากรต่าง ๆ

จุดมุ่งหมาย	การสังเกตและวัดผล	ฟัง	พบ	อ่าน	เขียน	กิจกรรมประกอบ
- ฝึกความกลอน - เสร็จใจเรื่อง เต่าโต - หันดูภาพ - วาดนิทาน	พิจารณา การฟัง การดูภาพ การเขียน	-	ฝึกทบทวนเนื้อเรื่อง ผู้เรียน โดย ตอบคำถาม ๒๒ ข้อ แบ่งกลุ่มอภิปราย : มีฐานย่อย หน้างาน ภาค : กลุ่มของนิทานและนิทาน	เรื่องประกอบ เกี่ยวกับพระราชม	แบ่งกลุ่มช่วยกัน ผู้เรียน เรื่อง ฝึกคัดลอกของ รวมศัพท์	- วาดรูปตัวละคร - ทรงแสดง - ทำรูปเขียนลายไทย - ฝึกเขียนนิทาน - ฝึกเขียนนิทาน

กิจกรรมเสริม

จุดมุ่งหมาย	การวัดผลและประเมินผล	เชิง	บท	ตาม	เนื้อหา	กิจกรรมประกอบ
- เพื่อความเพลิดเพลิน - ได้รับความรู้ในรายสัปดาห์ - ฝึกฝนการพูดและฟัง - ฝึกฝนการอ่านและเขียน - ฝึกฝนการคิดวิเคราะห์	- ระยะเวลา - จำนวน - วัสดุอุปกรณ์ - สถานที่	- วัตถุประสงค์ - เนื้อหา - วิธีการ - สื่อ	- ระยะเวลา - จำนวน - วัสดุอุปกรณ์ - สถานที่	- ระยะเวลา - จำนวน - วัสดุอุปกรณ์ - สถานที่	- ระยะเวลา - จำนวน - วัสดุอุปกรณ์ - สถานที่	- ระยะเวลา - จำนวน - วัสดุอุปกรณ์ - สถานที่

๑๐. แผนภาพมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์

จุดมุ่งหมาย	การสังเกตและข้อคิด	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	กิจกรรมประกอบ
- ฝึกความละเอียดถี่ถ้วน - ฝึกการเรียงร้อยถ้อยคำ - เรียงใจเรียง และเขียนตามคำบอก	- ความสำคัญ - เขียนเรียงร้อยถ้อยคำ - ความยากง่าย - ฝึกเขียนโดยอิสระ	-	- ตอบคำถาม 1๐ ข้อ - ตามเนื้อเรื่อง - อธิบาย - ความสำคัญของการเขียนเรียงร้อยถ้อยคำ - ความสำคัญของการเขียนเรียงร้อยถ้อยคำ - ความสำคัญของการเขียนเรียงร้อยถ้อยคำ	- ฝึกอ่านทำนองเสนาะ - ฝึกอ่านทำนองเสนาะ - ฝึกอ่านทำนองเสนาะ - ฝึกอ่านทำนองเสนาะ - ฝึกอ่านทำนองเสนาะ - ฝึกอ่านทำนองเสนาะ	- สรุปความ - เปรียบเทียบ - เรียงความ - คำขวัญ - ประโยชน์ - ประโยชน์	- วิจารณ์ - นิพนธ์การ - สัมภาษณ์ - การฝึกปฏิบัติ

สิ่งส่งตรวจเพิ่มเติม

จุดส่งตรวจ	การส่งไปและรอดัก	ส่ง	พบ	ตาม	เขียน	กิจกรรมประกอบ
ผู้สนใจในทางแผนและอนุรักษ ณ	การส่งไปและรอดัก ผู้สนใจในทางแผนและอนุรักษ ณ	ทำนองและ กายสิทธิ์ทางแผนและอนุรักษ ณ	ไม่รอยแก้วหรือ รอยกรอง เกี่ยวกัน ของกัน และ สิ่งของ	ร่อง ประกอบ ทำนอง และ	รอยแก้ว รอยกรอง เกี่ยวกัน ของกัน และ สิ่งของ	—

[illegible]

- 69 -

ผู้เกี่ยวข้อง	การดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา	สถานที่	กิจกรรม/โครงการ
ผู้เกี่ยวข้อง - ผู้เกี่ยวข้อง - ผู้เกี่ยวข้อง - ผู้เกี่ยวข้อง	การดำเนินงาน - ผู้เกี่ยวข้อง - ผู้เกี่ยวข้อง - ผู้เกี่ยวข้อง	ผู้เกี่ยวข้อง - ผู้เกี่ยวข้อง - ผู้เกี่ยวข้อง	ผู้เกี่ยวข้อง - ผู้เกี่ยวข้อง - ผู้เกี่ยวข้อง	ผู้เกี่ยวข้อง - ผู้เกี่ยวข้อง - ผู้เกี่ยวข้อง	-

จุดมุ่งหมาย	การสังเกตและข้อคิด	ฟัง	ฝึก	งาน	เรียน	กิจกรรมประกอบ
- ฟังอ่าน และเขียน - นิตาน - ฟังแสดงความคิดเห็น - ฟังจิตความสนใจ - ในจิตความและศึกษา - ทบทวนเขียน	- การสังเกตและข้อคิด - อารมณ์ของกษัตริย์ - ในการสังเกต - การสังเกตของ - การกล่าวโทษ - ความงามของ - ความงาม - ความงาม - ความงาม	-	ตอบคำถาม 6 ข้อ ความงามของ ฝึกคิดความงาม ใจ 3 ข้อ	งานของความ 6 ข้อ เพื่อ น้ำใจ ตอบ พูด หรือเขียน	แบบทดสอบ เรื่องศึกษา	เลมตรวจ

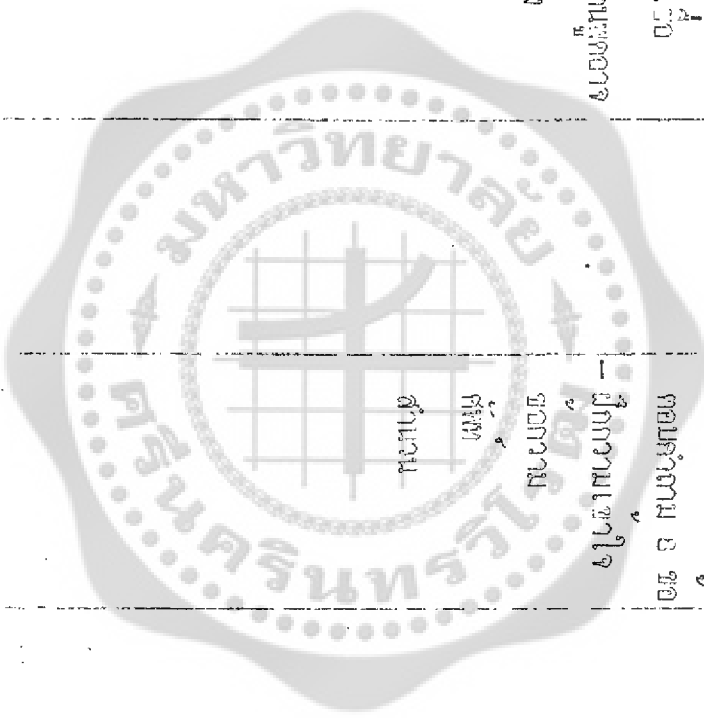
จุดตรวจประเมิน

จุดมุ่งหมาย	การสังเกตและข้อสังเกต	ฟัง	พูด	ถาม	เขียน	กิจกรรมประกอบ
– ผู้ฝึกสอนนิเทศ – ผู้ฝึกสังเกต อยุ่ภายนอกของ ผู้ประเมิน	1. การประเมินสภาพก่อนเข้า 2. การประเมิน อยุ่ภายนอก ผู้ประเมิน นอก ภาว คำใช้ภาษาเป็นองเงรวิ 3. ไม่ส่งเสียงในวง 4. สร้งการประเมินในวง ทอ	ฟังผลสัมภพ ผู้ประเมิน	– เข้าเรงขอ ผู้ประเมิน – วจาผลของท ผู้ประเมิน – เรงทอสนใจ	– อานใจ ผู้ประเมิน – อานทอสนใจ ผู้ประเมิน นทานสน ผู้ประเมิน วาท ผู้ประเมิน เรงทอสนใจ ผู้ประเมิน อานสน ผู้ประเมิน อานสน ผู้ประเมิน	คำบรรยาย ผู้ประเมิน นทานสน ผู้ประเมิน ทอสนใจ ผู้ประเมิน	อานสน ผู้ประเมิน นทานสน ผู้ประเมิน ทอสนใจ ผู้ประเมิน อานสน ผู้ประเมิน อานสน ผู้ประเมิน

13. นิเทศการฝึก ชมไปเลยเฉพาะ

ผู้ฝึก ฝึก

ผู้คุมขัง	การฝึกและข้อฝึก	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	กิจกรรมประกอบ
ผู้คุมขัง - ผู้คุมขัง - ผู้คุมขัง - ผู้คุมขัง	การฝึกและข้อฝึก - ผู้คุมขัง - ผู้คุมขัง - ผู้คุมขัง	-	- ผู้คุมขัง ของนิเทศน์โดย ตอบคำถาม ๖ ข้อ - ผู้คุมขัง ของความรู้ ด้าน	ผู้อ่าน ผู้อ่าน	ผู้เขียน ผู้เขียน	-

จุดมุ่งหมาย	การสังเกตและวิธีการ	สิ่ง	จุด	งาน	เขียน	กิจกรรมประกอบ
ฝึกการสังเกตและบรรยาย - ฝึกไปในทิศทางเดียว กันภายใน	- การสังเกตและสิ่งที่ได้ - ความเป็นไป - อารมณ์ความรู้สึก	- เรื่องที่สนใจ - เรื่องที่สนใจ - เรื่องที่สนใจ - เรื่องที่สนใจ	- แสดงความคิดเห็น - เกี่ยวกับสิ่งที่ได้ - เกี่ยวกับสิ่งที่ได้ - เกี่ยวกับสิ่งที่ได้	- เรื่องจากหนังสือ - เรื่องจากหนังสือ - เรื่องจากหนังสือ - เรื่องจากหนังสือ	- เรื่องจากหนังสือ - เรื่องจากหนังสือ - เรื่องจากหนังสือ - เรื่องจากหนังสือ	- วิชาคณิตศาสตร์ - วิชาคณิตศาสตร์ - วิชาคณิตศาสตร์ - วิชาคณิตศาสตร์

[illegible]

สิ่งควรเพิ่มเติม

กลุ่มขยาย	การสังเกตและวัดผล	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน	กิจกรรมประกอบ
- ผู้ฟังบทหรือกรอวงสัมพันธ์ปัจจุบัน - ให้ความรู้ในสิ่งที่จำเป็น	ลักษณะการแต่ง ภาษา กว้าง	ทำนองเสียง กลอนสุภาพ กาพย์ยานี โคลงสุภาพ โคลงสี่สุภาพ	เฝ้าความ รู้สึกประทับใจ ที่ฟัง	ทำนองเสียง ประวัติประพันธ์ เนื้อเพลง คำกลอน กาพย์ บทกลอน	แต่งกาพย์ กลอนกาพย์	อ่านและวิจารณ์ กลอน สมัยปัจจุบัน โคลงสุภาพในสมัย หรือแต่งสอประเภ ต่าง ๆ

วิเคราะห์กิจกรรมประกอบการสอนจากคู่มือครู และจากท้ายบทเรียนพบว่า ไม่มี
กิจกรรมใดที่สร้างหรือแม้แต่เพียงเสริมทักษะการฟังเลย

ส่วนกิจกรรมที่สร้างหรือเสริมทักษะ ฟัง อ่าน เขียน ที่มีอยู่ ก็ไม่มีกิจกรรมใดที่สร้าง
ขึ้น โดยคำนึงถึงลักษณะอันพึงประสงค์ของการพูด อ่าน และเขียน เป็นเกณฑ์ยิ่งให้พูดได้ อ่านได้
เขียนได้ ซึ่งก็หมายความว่า จะต้องเป็นคนที่ผู้สอนที่ระมัดระวังให้ถึงเอง ก็ถ้าผู้สอนขาดลักษณะ
อันพึงประสงค์เหล่านั้นเสียเองแล้ว การสร้างลักษณะอันพึงประสงค์ทาง ๆ ก็จะไม่เกิดขึ้นไม่ได้
ซึ่งเท่ากับการฝึกทักษะทั้ง 4 ไม่ได้เป็นไปทางเป้าประสงค์ของการเรียนภาษา เพื่อภาษา
ทุกที่ที่ผู้สอนผู้วิจัยจึงได้ออกแบบประเมินทักษะทั้ง 4 เพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนรู้ว่า มีหรือขาด
ลักษณะอันพึงประสงค์ใด โดยได้เสนอแนะและการประเมินทักษะพูด เพื่อเป็นตัวอย่างดังนี้

(ฤดูกาลแรก ๓)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการประเมินทักษะในด้านการพูดของนักเรียนโดยยี่สิบสี่เขตออบมุกคัลที่มีส่วนปฏิสัมพันธ์ ทั้งแต่ประเภทโกลิซิดจนถึงกนเปลกหน้า โคพบว่ามีค่าเฉลี่ยของทักษะลดลงตามลำดับจาก ๓.๐๘ จนต่ำสุดถึง ๑.๖๓ แสดงว่าทักษะในการพูดของนักเรียนยังตกอยู่ในวงจำกัดเฉพาะหมู่คนโกลิซิดสนิทสนม ซึ่งอาจตีความหมายไกว่าการฝึกพูดยังไม่เกิดขึ้นโดยแท้จริง เพราะหากมีการฝึกแล้วผลทางทางสถิติไม่ควรจะห่างกันมากนัก การที่นักเรียนบางส่วนสามารถพูดได้คล่องแคล่วจึงอาจจะมีตัวแปรอื่น ๆ ที่มาเกี่ยวข้อง เป็นันว่า มีโอกาสได้พูดบ่อย ๆ ในฐานะหัวหน้ากลุ่ม มีความถนัดตามธรรมชาติ หรืออยู่ในแวดวงที่ชอบสนทนาแสดงความคิดเห็นร่วมกัน เป็นต้น

อนึ่ง ลักษณะความสามารถที่เป็นส่วนประกอบสำคัญในการพัฒนาการพูดที่ได้นำเข้ามาพิจารณาครั้งนี้คือ เรื่องการพูดโดยตรงประเด็น และการประเมินผลสำเร็จของการพูดจากความเข้าใจของผู้คนที่ตนเองสังเกต โคพบว่ามีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าปานกลางมาก แสดงว่านักเรียนไม่ได้รับการฝึกในการพูดให้ตรงประเด็นเท่าที่ควร เพราะได้รับการยืนยันจากผู้อื่นว่าไม่ค่อยเข้าใจที่พูด อย่างไรก็ตามนักเรียนส่วนมากยังยืนยันว่าชอบพูด ฉะนั้นความหวังที่จะฝึกให้นักเรียนพูดได้อย่างถูกต้องวิธีและน่าสนใจก็คงจะมีมาก

ถ้าหันมาพิจารณาเกี่ยวกับกระบวนการในการพูดว่าต้องอาศัยอะไรบ้าง ปรากฏว่าสิ่งสำคัญคือ ประสมการณ์และการใช้ความคิด ฉะนั้นนักเรียนจึงมากอ่านมากและรู้จักวิธีคิดพิจารณาเพื่อถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน สิ่งนั้นก็จะกลายเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ฉะนั้นนักเรียนมีระดับการคิดไตร่ตรองสูงขึ้น ความน่าสนใจของสิ่งที่พูดหรือเขียนก็จะยิ่งน่าสนใจมากขึ้น การวิจารณ์ ให้ข้อเสนอแนะ ดีชม จึงจะเกิดประโยชน์ ฉะนั้นผู้ที่พูดหรือเขียนได้ดีจึงต้องเพิ่มพูนประสมการณ์ให้มากขึ้นเรื่อย ๆ และกระทำอยู่เสมอ โดยเฉพาะด้านการฟังและการอ่าน ประกอบกับการดูหรือการสังเกต ฉะนั้นโอกาสที่ครูจะเป็นผู้ช่วยเสริมสร้างประสมการณ์แก่นักเรียนจึงมีอยู่อย่างมากมายมหาศาล ซึ่งกระทำไ้หลายวิธี และทำได้จริงถ้าครูอาจารย์พร้อมใจกันมองให้ไกลออกไปจากตำรา แบบฝึกหัดท้ายเล่มและคู่มือ ความหวังที่เราคาดว่านักเรียนพูดแล้วจะมีคนเชื่อ สนใจ และปฏิบัติตามซึ่งจะนำประโยชน์สูงมาสู่ชีวิตของนักเรียนเองก็จะเป็นจริงในที่สุด นักเรียนส่วนใหญ่ซึ่งมีคุณสมบัติข้างพูด ช่างเจรจา ช่างเล่าอยู่แล้ว ก็จะสามารถพัฒนาการพูดของตนให้มีคุณค่าได้แน่นอน

ในส่วนที่เกี่ยวกับพฤติกรรมในการฟัง ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยที่ชอบฟังอยู่ระดับสูงกว่าปานกลาง ถ้าจะคิดหาพอใจเพียงเท่านั้นก็จะคิดได้ เพราะในแง่สถิติแม้ตัวเลขค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับค่อนข้างสูงจะมีความหมายเพียงพอแล้วก็ตาม แต่ในแง่ของการเรียนการสอนโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการฝึกทักษะ คำที่ไม่ปรากฏเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาใหม่าก ทั้งนี้ เพราะจะต้องมีการยกระดับ ทุก ๆ จุดให้สูงขึ้น นั่นก็คือการพัฒนาสิ่งที่อยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น สิ่งที่อยู่ในระดับกลางและระดับต่ำให้ สูงยิ่งขึ้นไปอีก ในเรื่องของฟังก็เช่นกัน ตัวอย่างที่ยกมาประกอบการพิจารณาในที่นี้คือเรื่องของการฝึกการฟังจนจบแล้วจึงตอบโต้ ซึ่งเป็นลักษณะการฟังที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังไตร่ตรองอย่างละเอียดรอบคอบก่อนที่จะพูดตอบหรือชี้แจง ช่วยผ่อนคลายอารมณ์และช่วยให้บรรยากาศในการสนทนา การประชุมเป็นไปโดยเรียบร้อย อีกตัวแบบหนึ่งก็คือการฟังโดยไม่ชักถามทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนทนาไม่สมบูรณ์แบบคือ ฝ่ายหนึ่งทำหน้าที่พูดอย่างเดียว อีกฝ่ายหนึ่งฟังอย่างเดียว ทักษะเช่นนี้ ถ้าพัฒนาองงามขึ้นไปเรื่อย ๆ ก็จะกลายเป็นการปลูกฝังให้บุคคลมีลักษณะเป็นเผด็จการ ในส่วนที่ถูก โดยไม่ยอมฟังใคร ซึ่งตนเองไม่รู้สึกรู้สีก และไม่สามารถเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นได้ เพราะไม่เคยได้รับการฝึกให้ถามความเห็นหรือขอความเห็นจากผู้อื่น ครั้นไม่ทำนาน ๆ เขาก็จะขาดความเห็น ความเห็นคนอื่น ก็จะไม่ชอบเขาเพราะไม่มีใครอยากให้ใครมาพูดเหยียดหยามเขาก็จะกลักรู้สึก หึงขังผู้อื่นยิ่งขึ้น

ในทำนองกลับกันฝ่ายที่ชอบฟังโดยไม่ชักถามทั้ง ๆ ที่อาจจะมีความคิดเห็นดี ๆ ถ้าทักษะนี้ฝึก ทั่วพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่จะกลายเป็นพลังเงียบซึ่งกำลังเป็นปัญหาสำคัญของสังคม ในขณะนี้ พลังเงียบก็หมายความว่าใครไม่กล้าแสดงออกหรือไม่ยอมแสดงออก ซึ่งถ้าเก็บสะสมไว้นานก็ จะกลายเป็นพลังที่น่ากลัว เพราะความรู้สึกรู้สึกหรือความคิดเห็นที่เก็บกดไว้นานอาจถึงจุดระเบิดเข้าสัก วันหนึ่ง หรือไม่ถูกชักจูงง่าย เพราะฟังไม่เป็นซึ่งอาจเป็นอันตรายได้ หรือถ้าพิจารณาเป็นรายบุคคล จะพบว่าประเภทที่ไม่กล้าซักถามมักชอบคิดเอาเองถ้ามีสติปัญญาฝึกพิจารณาได้ถูกต้องก็จะเป็นปัญหา นาน แต่ถ้าสติปัญญาไม่อ่านยากก็อาจคิดนอกกรอบนอกทาง นินทาว่าร้ายเป็นปัญหาของสังคมเช่นกัน

ถ้าเราไม่ยึดเกาะกับความคิดเดิม ๆ มากเกินไปในการสอน และพยายามทำให้กว้างแล้ว แม้ข้อคิดที่เสนอมาเพียงเป็นตัวอย่างบางส่วนนี้ก็คงพอจะทำให้บรรดาผู้สอนหลาย ๆ ท่านถูกฝึกกับ สักนิดว่า เพียงแต่การสอนให้พูดในฟังยังมีผลถึงเพียงนี้ น่าที่ เราจะได้ร่วมมือร่วมใจกันคิดค้นวิธีสอนที่ เหมาะสมในการฝึกทักษะดังกล่าว เราได้ฝึกหรือไม่ได้ตั้งใจฝึกพลเมืองที่มีลักษณะแปลก ๆ มากมาแล้ว

ก็จะถึงเวลาที่เรจะต้องช่วยกันฝึกพลเมืองที่มีคุณลักษณะ สมบูรณ์แบบ เพื่อชาติด้านเมืองโดยผ่านกระบวนการสอนภาษาไทย

ในค่านิสัยและพฤติกรรมในการอ่าน ถ้าดูจากตารางตัวเลขแล้วจะพบว่านิสัยในการอ่านที่เกิดขึ้นแล้วในขณะนี้นักเรียนยังเป็นเด็ก คือการอ่านหนังสือพิมพ์ติดตามข่าวอยู่เสมอ แต่ยังคงอยู่ในระดับเหนือปานกลางเท่านั้น จึงยังควรสนับสนุนให้มีการอ่านให้เต็มที่ เพื่อให้การพัฒนาการอ่านและการเสริมสร้างประสบการณ์มีอยู่อย่างต่อเนื่องกัน สำหรับการอ่านหนังสือประเภทอื่นก็ควรที่จะสนับสนุนเช่นกัน เพราะจะช่วยในด้านความรู้ การอ่านมากจะช่วยให้คนเรามีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะนำมาใช้พูดหรือเขียน ฉะนั้นการสอนเรื่องความในท้องเรียนก็ควรให้นักเรียนเขียนบรรยายหรือเขียนตอบก็ได้ ถ้าหากนักเรียนมีวุฒิภาวะน้อย ประสบการณ์น้อย การเขียนหรือพูดออกมาก็จะขัดข้อง อีกข้อคือ กังน้นการที่ครูจะสอนให้นักเรียนเขียนจึงจำเป็นต้องให้นักเรียนได้มีโอกาสฟังและอ่านให้มากพอเสียก่อน การสอนเขียนในแง่เนื้อหาจึงจะมีปัญหาน้อย เรื่องของศิลปและสำนวนก็จะเกิดขึ้นเองทีละเล็กละน้อย ผลที่สุดนักเรียนก็จะสามารถสร้างเอกลักษณ์ที่พึงประสงค์ให้แก่ตนเองได้

จากข้อมูลทางสถิติเกี่ยวกับพฤติกรรมและผลของการฝึกเขียนพบว่านิสัยในการเขียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการฝึกทักษะในการเขียนสมัยหลัง ๆ นี้ลดลงเป็นอันมาก ทั้งนี้ เพราะเหตุหลายประการ

๑. แบบฝึกหัดส่วนใหญ่มักจะเอนเอียงไปในการฝึกให้นักเรียนคัดลिनใจมากกว่าให้ได้แสดงออก เป็นต้นว่า ให้คัดลिनว่าข้อใดผิดข้อใดถูก หรือให้เลือกข้อตอบ ให้จับคู่ข้อให้ตรงกัน ทักษะการเขียนที่เกิดขึ้นจึงกลายเป็นทักษะในการคัดลिनใจและผลพลอยได้ของการเขียนก็คือ เกิดทักษะในการเขียนเครื่องหมาย ฉะนั้นถ้าเมื่อไรนักเรียนต้องเขียนบรรยายจึงค่อนข้างลำบากใจ การฝึกเขียนเดิมที่เฟื่องดังกันมากนับแต่การคัดลายมือและแม้การเขียนหวัคแกมบรรจงก็ต้องให้ครูฝึกและตรวจสอบก่อนที่จะฝึกเป็นนิสัย การฝึกทักษะเขียนโดยที่ครูสอนไม่สนใจว่าผู้เขียนควรรวมใจชอบหรือไม่ จะทำให้ครูรู้สึกว่ามีแค่ครูคนเดียวเท่านั้นที่มุ่งงข้อลายมือของเด็ก แท้ที่จริงแล้วชีวิตตามหน้าที่เขาจะต้องไปสู่สังคมภายนอก ลายมือก็มีส่วนสำคัญในการปฏิบัติงานทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับตัวหนังสือ

๒. ไม่เคยบันทึกอะไรเลยตั้งแต่เล็ก จึงไม่เกิดทักษะ แม้เมื่อมาเข้าที่ประชุมใหญ่ก็ไม่มีนิสัยในการบันทึก ความจำขณะนั้น ซึ่งอาจพลัดไถ่ภายหลัง หรือรอรับแจกเอกสารเลยไม่มีโอกาสฝึกทักษะแม้เมื่อจบการศึกษาแล้ว เมื่อทักษะการเขียนไม่คล่องตัวจึงทำความเข้าใจความลำบากให้กับตนเอง ต้องไปขอร้องหรือไต่ถามคนอื่น

การฝึกความมั่นใจในการเขียนจึงเป็นเรื่องสำคัญ เริ่มแต่การเขียนคำถูกต้อง ตัวสะกดถูกต้อง ประโยคถูกต้อง ความคิดนำติดตาม การฝึกดังนี้ต้องมีแรงจูงใจสูง ดังนั้น นอกจากจะเป็นผู้สอนตามปกติแล้วครูจะต้องมีความสามารถพิเศษในการจูงใจให้นักเรียนเกิดมีอารมณ์ที่จะเขียน จะโดยการใช้ความสนุกสนานเป็นเครื่องชักนำหรือมีวัสดุสิ่งเร้าใจอย่างอื่นประกอบ ถ้าเราไม่รีบร้อนเกินไปในการสอนนามธรรมให้แก่เด็ก โดยเฉพาะในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เราก็ควรจะเริ่มจากรูปธรรมซึ่งจะต้องจัดไว้เป็นกระบวนการว่าจะเริ่มที่ใดก่อนหลัง เพื่อมิให้การสอนเรียงความต้องกระโดดไปกระโดดมา ตามหัวเรื่องที่ถูกฝึก นักเรียนคิด หรือร่วมกันคิดออกมาได้

จากการสัมภาษณ์ผู้สอนในตารางที่ ๑๑ ปรากฏว่ามีครูที่สอนภาษาไทยถึง ๒ คน (๑๑.๗๖%) ที่ไม่มีนิสัยไม่ชอบอ่าน และมีเพียง ๔ คน (๒๓.๕๒%) เท่านั้น ที่เป็นคนชอบเขียน อีก ๗๖.๔๘ % ไม่ชอบ หากเรามาพิจารณาถึงความเหมาะสมในการเป็นครูผู้สอนภาษาไทยแล้วครูน่าจะมีความคล่องตัวในทักษะต่าง ๆ พอสมควร หากไม่แล้วจะกลายเป็นการสอนสิ่งที่ครูเองก็ไม่รู้ไม่เข้าใจเพื่อให้เด็กใหญ่เหตุใหญ่แห่งความไม่สำเร็จในการสอนถ้าจะค้นหาให้พบก็คงไม่ใช่ใคร นอกจากครู เพราะเป็นปัญหามุมกระบวนการวิธีการสอนให้บรรลุเป้าหมายตามที่สัมภาษณ์ครูสอนภาษาไทยปรากฏว่ามีครูถึง ๒ คน (๑๑.๗๖%) ที่ไม่ได้ศึกษาทางด้านภาษาไทยมาโดยเฉพาะ เรียนจบวิชาเอกวิทยาศาสตร์ วิชาโทคณิตศาสตร์ อีกคนหนึ่งจบคหกรรมศาสตร์ ส่วนอีกคนหนึ่งไม่ยอมให้สัมภาษณ์เพราะไม่เต็มใจสอนภาษาไทย สิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้เราได้พูดคุยกันหลายสมัยและถือเป็นปัญหาจริง ๆ เพราะได้ให้สัมภาษณ์ว่ามีปัญหามากเกี่ยวกับวิธีสอนปัญหาเหล่านี้วิเคราะห์วิจัยกันมานานแล้ว ถ้าจะให้ครูเหล่านี้ไปฝึกอบรมกันใหม่คงต้องใช้เวลาขณะที่ยังไม่มีโอกาสโยกย้ายสับเปลี่ยนตำแหน่ง ต้องทำหน้าที่เดิม ก็คงจะต้องหาวิธีสร้างแบบการสอนที่สมบูรณ์มอบให้ พร้อมทั้งแนะกระบวนการวิธีอย่างครบครัน จึงพอจะช่วยแก้สถานการณ์ไปได้

ถ้าพิจารณาเกี่ยวกับทัศนคติในการเรียนภาษาไทยจะพบว่านักเรียนรับรู้อย่างเต็มที่ว่าภาษาไทยเป็นภาษาที่มีประโยชน์และเป็นประโยชน์ต่อทุก ๆ คน แต่คำเฉลียวของตัวแปรอื่น ๆ ก็มิได้สนับสนุน

ทัศนคติข้อนี้อย่างสมเหตุสมผล กล่าวคือ ถ้าเฉลี่ยทั่วอื่น ๆ กันจะอยู่ในระดับสูงด้วย ก็จะต้องสนใจมาก ท่องการเรียนมาก เรียนไคล่ และท้ายที่สุดของเรียนวิชานั้นตามมา ฉะนั้นการที่ตัวเลขสูงอยู่ทั่วเดียวจึงเป็นเรื่องที่น่าวิตก เพราะแม้ผู้เรียนจะเห็นประโยชน์ แต่ก็ยังสนใจไม่มากพอ ผลการเรียนก็ไม่ดี ถ้าการเป็นเช่นนี้แล้วก็ไม่เกิดอื่นนอกจากการเรียนการสอนไม่สัมฤทธิ์ผล ควรจะได้มีการปรับปรุงการสอนภาษาไทยกันอย่างกว้างขวาง

ในส่วนที่นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับความยากง่ายของวิชาที่เรียน ปรากฏว่านักเรียนเกือบครึ่งต่อครึ่งคิดว่าไม่ยาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะหนังสือทักซ์สัมพัทธ์มีเนื้อเรื่องหลายแบบ และอาจจะน่าเบื่อมาสำหรับบางคน นักเรียนยังคงมีปัญหาเรื่องคำศัพท์และหลักภาษาดังเคย แต่นักเรียนส่วนใหญ่มิได้แสดงว่าไม่ชอบภาษาไทยซึ่งเป็นข้อที่น่ายินดีในขณะเดียวกันก็น่าวิตกด้วย เพราะถ้าผู้สอนปล่อยให้ยู่สละละเช่นนี้โดยมิได้แก้ไขอาจมีผลให้ค่าเฉลี่ยในหัวข้อที่ว่าภาษาไทยเป็นวิชาที่น่าเบื่อสูงขึ้น รวมทั้งความไม่ชอบภาษาไทยก็จะเพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว ฉะนั้น จึงควรหาทางป้องกันมิให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นก่อนที่จะสายเกินแก้ นั่นก็คือจะต้องช่วยกันคิดค้นเพื่อทำให้ภาษาไทยเป็นวิชาที่น่าเรียนรู้และเรียนได้โดยง่ายอย่างรวดเร็วยุที่สุด

สภาพการเรียนวิชาภาษาไทยในห้องเรียนแสดงว่าครูมีบทบาทอันสำคัญยิ่งในการปรับกระบวนการวิธีสอนให้เหมาะกับสภาพห้องเรียน จากการสังเกตการณ์โรงเรียนในโครงการ สรุปได้ว่าครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการอธิบายแบบถามตอบ มีเพียงส่วนน้อยที่จัดเตรียมบทเรียนเพื่อให้มีกิจกรรมประกอบการเรียนรู้ ผู้สังเกตการณ์ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า วิธีสอนโดยให้นักเรียนมีกิจกรรมจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วและจำได้นาน สิ่งที่ต้องระมัดระวังก็คือการควบคุมกลุ่มและบุคคลให้ทั่วถึง และควรมอบกิจกรรมที่แตกต่างกันให้แก่กลุ่ม เพื่อให้กลุ่มสนใจซึ่งกันและกันอยู่ตลอดเวลา

สำหรับเรื่องเกี่ยวกับการฝึกโดยการให้บ้านก็เป็นสิ่งจำเป็น เพราะนักเรียนรู้สึกพอใจที่ครูเอาใจใส่ทราวจักทำให้เข้าใจดีขึ้น ค่าเฉลี่ยของความพอใจจึงอยู่ในระดับสูง แต่เนื่องจากการให้บ้านน้อยหรือค่อนข้างน้อย โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับวิชาอื่น สภาพการฝึกจึงอยู่ในระดับไม่สูงมาก ถ้านักเรียนไม่ค่อยจะมีโอกาสเขียนในชั้นเรียนและไม่ค่อยได้ฝึกเป็นการบ้าน โอกาสจะพัฒนาทักษะด้านนี้คงจะยากยิ่ง

ปัญหาเกี่ยวกับการทดสอบ คือการประเมินว่านักเรียนเรียนไคล่ผลดีเพียงไรนั้น ในการสำรวจครั้งนี้เพียงแต่เน้นให้เห็นความรับผิดชอบของครูที่มีต่อนักเรียนในด้านการจัดและประเมินผลว่ากระทำ

น้อยและติดตามให้ความรู้ภายหลังการสอบเสร็จสิ้นแล้ว ปัญหาต่อไปก็คือข้อสอบว่ามีอำนาจวัดทักษะอะไร ไบบ้าง ปรากฏว่าแบบคำถามที่ใช้เป็นแบบฝึกหัดหรือเป็นข้อสอบที่นำมาจากโรงเรียนในโครงการ เป็นการประเมินทักษะเขียนต้นเดียว ส่วนทักษะฟัง พูด มีการฝึกน้อย ส่วนมากพัฒนาขึ้นได้ตามสภาพแวดล้อม

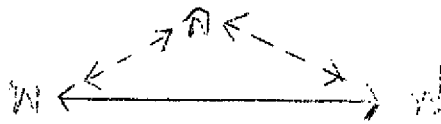
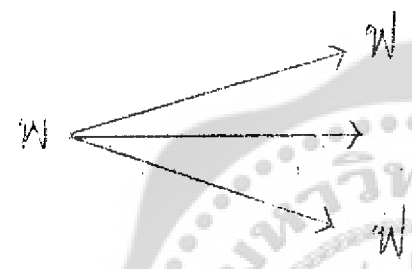
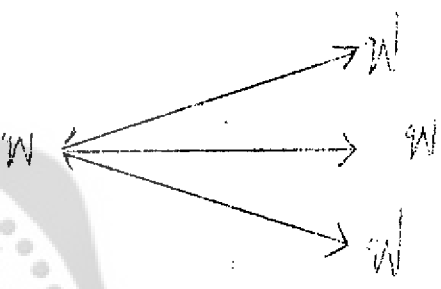
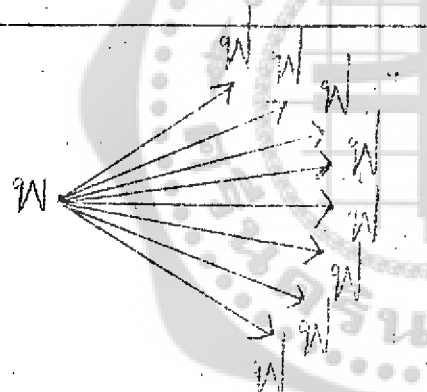
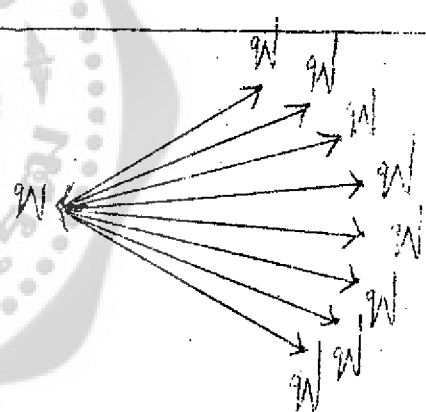
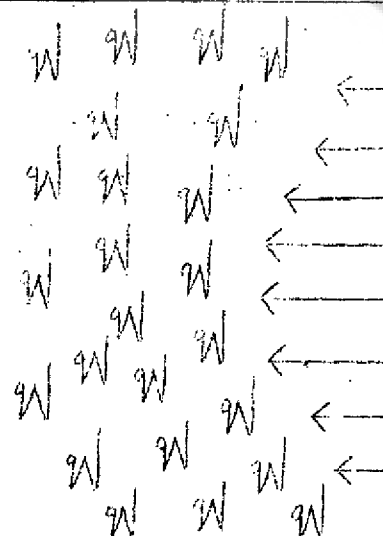
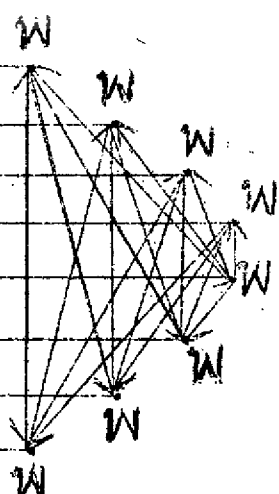

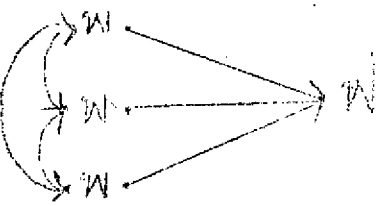
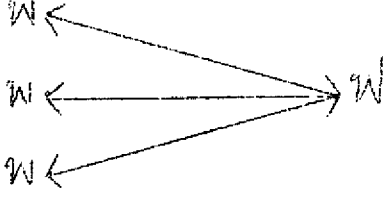
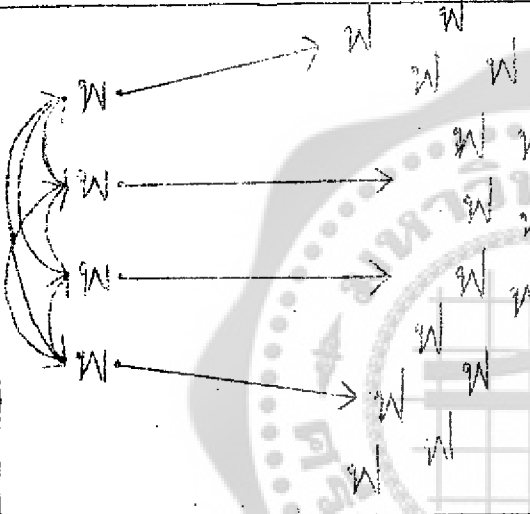
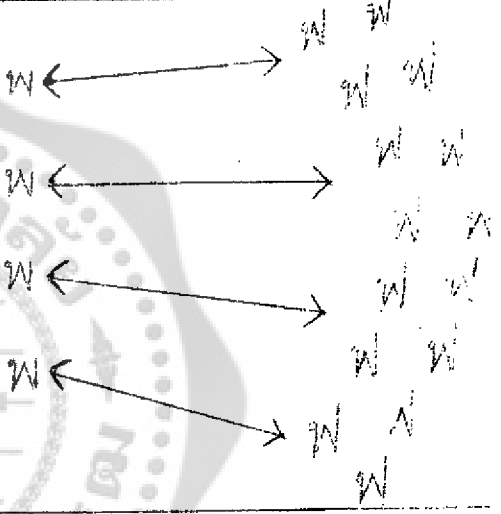
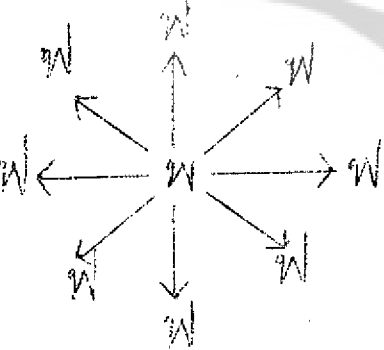
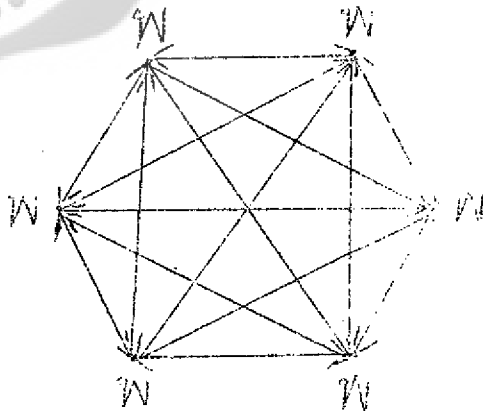
สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากการตีความหมายเรื่องทักษะสัมพันธ์ยังคลุมเครือ จึงเป็นผลสืบเนื่องให้เกิดความเข้าใจผิดในกระบวนการวิธีสอน กล่าวคือมีการสอนเน้นหนักในเนื้อหากลายเป็นการสัมพันธ์กับวิชาอื่นประการหนึ่ง ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนเบนความสนใจไปสู่เนื้อหาที่มาเกี่ยวข้องทั้งในทางกว้างและทางลึก โดยมีคำยืนยันว่าในขณะนั้นผู้สอนต้องการสร้างทักษะใดให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน และเนื่องจากการเรียนการสอนที่นานเกินไป จึงไม่อาจบอกได้ว่าใครสอนผิดใครสอนถูก เพราะในขณะที่กระทำดังนี้ ผลพลอยได้ ก็อาจจะช่วยให้ทักษะเกิดขึ้นได้โดยอัตโนมัติ แต่เป็นทักษะที่เกิดขึ้นโดยปราศจากการควบคุม ฉะนั้นเราจะพบว่าทักษะต่าง ๆ ในเรื่องภาษาที่บุคคลนำมาใช้ในชีวิตจริง ไม่ว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ก็ตาม เป็นผลของการเรียนการสอนที่กระทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นคนว่า การฝึกพูดโดยที่มิได้ฝึกฟังไปพร้อม ๆ กัน ทำให้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ขาดระเบียบวินัยในการพูด สามารถพูดอะไรอย่างไรก็ได้ โดยไม่คำนึงถึงผู้ฟังหรือให้ความสนใจและกลายเป็นผู้พูดที่สนองเจตนารมณ์ของตนเองเท่านั้น นอกจากนั้นการพูดที่ไม่ได้ควบคุมกันจนเป็นนิสัย ทำให้คนพูดมากไปหรือน้อยไป ซึ่งเป็นปัญหาสังคมทั้งสองอย่าง ที่สำคัญที่สุดก็คือการขาดการควบคุมที่ดี จะทำให้สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลเห็นการพูดของบุคคลได้ ทั้งนี้ เพราะนักเรียนอาจจะไม่คงแก่เรียนพอที่จะไปขัดขวางทักษะการพูดอันไม่พึงประสงค์ตามที่ได้ยินได้ฟังมาได้ การฝึกทักษะที่ไม่พึงประสงค์จึงเกิดขึ้นได้โดยไม่ตั้งใจ (ดังภาคผนวก)

การฝึกทักษะพูดนั้นผู้สอนควรจะได้เห็นภาพกว้าง ๆ เสียก่อนว่าการพูดมีลักษณะเป็นปฏิสัมพันธ์ คือมีตัวส่งตัวรับ การฝึกจึงควรมีหลักเกณฑ์แตกต่างกันตามรูปแบบของตัวส่งตัวรับ นับแต่จำนวนตัวส่ง จำนวนตัวรับ สถานภาพของบุคคล เนื้อหา ระยะเวลา สถานที่ ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม (ในการแสดงออก) และรูปแบบของจรรยาบรรณของบุคคล

การพูดของบุคคล มี 8 ลักษณะ

แบบ	จำนวนคน		ลักษณะการพูด	
	พูด	ฟัง	ไม่มีการโต้ตอบ	มีการโต้ตอบ
1	1	1		
2	1	มากกวา 1 (กลุ่ม น้อย) กลุ่ม		
3	1	มากกวา 1 (กลุ่ม ใหญ่) ธาร กำนัด		
4	4	จำนวน เท่า กัน		

จำนวนคน		ลักษณะการพูด	
พูด	ฟัง	ไม่มีการตอบโต้	มีการตอบโต้
มากกว่า 1	1		
มากกว่า 1	มากกว่า 1		
1	มากกว่า 1		แบบที่ 8 ทุกคนมีการตอบโต้สัมพันธ์กันทุกทิศทาง เป็นแบบปฏิสัมพันธ์

- แบบที่ 1 การพูดตัวต่อตัว หรือสองต่อสอง
- ผู้ฟัง รับฟังอย่างเดี่ยว เช่น ได้รับคำสั่ง ถูกดู
 - ผู้ฟังมีโอกาสตอบโต้ คู่กัน อาจมีคำถามระหว่างผู้พูดผู้ฟัง
- แบบที่ 2 การพูดให้คนกลุ่มน้อยฟัง เช่น การสอน การสัมภาษณ์
- ผู้ฟังรับฟังอย่างเดี่ยว เช่น การสั่งให้คนกลุ่มน้อยไปปฏิบัติงาน
 - ผู้ฟังมีโอกาสตอบโต้ เช่น การสนทนา ปรัชญาหารือ
- แบบที่ 3 การพูดให้คนกลุ่มใหญ่ฟัง สภาพผู้ฟังอาจทำให้ผู้พูดรู้สึกตื่นเต้น กังวลในเรื่องที่จะพูด อาจทำให้ประหม่า ถ้าไม่ได้รับการฝึกที่ดี
- ผู้ฟังรับฟังโดยไม่ตอบโต้ อยู่ในระเบียบวินัย
 - ผู้ฟังตอบโต้ (อาจไม่อยู่ในระเบียบวินัย)
- แบบที่ 4 การพูดโต้ตอบกัน
- อย่างไม่เป็นทางการ มีผู้ชม อาจหมายถึงการทะเลาะเบาะแว้ง ที่มีแผนมุงคุ
 - อย่างเป็นทางการ มีผู้รับฟังอีกทอดหนึ่ง เช่น การโต้วาที ยอวาที
- แบบที่ 5 การที่คนหลายคนประชุมปรึกษากันเพื่อบอกกล่าวแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น การพิจารณาคดี การซักพอร่าจำเลย
- แบบที่ 6 การที่ผู้พูดมีความสัมพันธ์ต่อกัน หรือแข่งขันกัน มีผู้ฟังอื่นซ่อนอยู่ด้วย
- การอภิปราย
 - การหาเสียง
- แบบที่ 7 ผู้พูด พูดไปทุกทิศ ทุกทางเพื่อแถลงข่าวสาร
- ไม่เห็นผู้ฟัง เช่น การออกอากาศ
 - เห็นผู้ฟัง เช่น พนักงานต้อนรับ นักโฆษณา ผู้พูดกับผู้ฟังมีการสนทนาโต้ตอบ หรือปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด
- แบบที่ 8 เป็นแบบปฏิสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพสูง เพราะทุกคนมีการตอบโต้สัมพันธ์กันทุกทิศทาง

ใน 8 รูปแบบนี้ต้องพิจารณาว่า รูปแบบใดเกิดบ่อย และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันมาก

เนื่องจากรูปแบบของการพูดมีความสลับซับซ้อนเช่นนี้ การสอนเพื่อให้เด็กได้พูดออกมา โดยเพียงเพื่อให้เกิดความถูกต้องในแง่การออกเสียง หรือเสียงดังมากพอหาได้ไม่ การฝึกควรฝึกให้ลึกเข้าไปในรายละเอียดทั้งในแง่ความละมุนละไมของเสียง คำพูดที่ไพเราะ และโอกาสที่จะคงเผชิญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิต เวลาฝึกจึงเป็นช่วงที่สำคัญที่ผู้ฝึกจะต้องเอาใจใส่ดูแล และปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมจนเป็นที่พอใจ

พฤติกรรมในการฝึกไม่จำเป็นต้องล่วงเลยไปถึงการเป็นนักแสดงในรูปแบบต่าง ๆ จนทำให้ผู้เข้ารับการฝึกสำคัญผิดคิดว่า การแสดงเป็นหัวใจของการเรียนรู้ หมายความว่ากำหนดสถานการณ์การฝึก ซึ่งหมายถึงวิธีสอนนั้นต้องเอื้อต่อการนำไปใช้เป็น

ให้นักเรียนฝึกพูดคุยกันสองต่อสองด้วยเสียงและท่าที่พึงประสงค์ โดยกำหนดเนื้อเรื่องให้พูด เป็นต้น

ฉะนั้น ในรูปแบบที่เสนอผู้สอนควรพิจารณาว่า รูปแบบใดที่เกิดบ่อย และมีความสำคัญ จำเป็นต่อชีวิตประจำวันก็เพิ่มการฝึกในรูปแบบนั้น ๆ ให้ได้สัดส่วนกัน

เนื่องจากการฝึกพูดมักเน้นหนักไปในการแสดง นักเรียนที่ยังไม่ได้จึงกลายbecomeนักแสดง ก่อนผ่านขั้นการฝึกเบื้องต้น ซึ่งควรเน้นเกี่ยวกับท่วงท่า ความดังหรือค่อยของเสียงที่จะพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ ฯลฯ

อย่างไรก็ตามมีครูอาจารย์จำนวนมากซึ่งเข้าใจวิธีสอนแต่ขาดอุปกรณ์ โดยเฉพาะตัวแบบที่ดีที่จะให้นักเรียนยอมรับ ทางที่จะช่วยได้และประหยัดก็คือ อัดเสียงพูด อัดเทป อัดวีดิทัศน์ หรือ โทรทัศน์ เพื่อใช้เป็นอุปกรณ์ประกอบการสอนพูด

2. การถ่ายทอดสิ่งที่น่าสนใจและดึงดูดใจให้แก่นักเรียน ย่อมสามารถสร้างให้คนเป็นคนดีงามได้ แต่การฟังที่อยู่ในวงจำกัดเกินไปจะทำให้ผู้ฟังขาดประสบการณ์

การฝึกทักษะฟังซึ่งขาดหายไปจากกระบวนการสร้างทักษะเพราะเหตุนี้ก็ตามที่ การฟัง

เท่าที่เป็นอยู่จะโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตามเป็นการฟังเพื่อศึกษาเนื้อหา แต่ที่จริงยังมีสิ่งอื่นอีกหลายอย่างที่จะเกิดขึ้นเมื่อฟัง สภาพในชั้นเรียนที่มีการฟังครูสอน ทั้งเพื่อนพูด ยังมีใช้เป็นการสอนทั้งโดยตรง ควรมีแบบอย่างเหมือนกับที่มีอุปกรณ์ทำนองเสนาะ ฉะนั้นการอัดเสียงผู้พูดที่เสียงไพเราะเพื่อฝึกเสียง จึงเป็นสิ่งจำเป็น และการฝึกควรจะทำด้วยความระมัดระวังอย่างมาก นับแต่การฟังเนื้อเรื่องตามที่อยู่ในแบบเรียน และการฟังเนื้อเรื่องที่คัดเลือกไว้แล้ว เมื่อนักเรียนฝึกฟังแล้วควรให้หัดฝึกพูดสรุปความ ซึ่งในระยะแรกยังคงให้เขียนก่อนพูดสรุป ในระยะที่พัฒนาแล้วจึงควรเปิดโอกาสให้พูดโดยไม่ต้องผ่านกระบวนการเขียนก่อน

3. การอ่าน เท่าที่หนังสือคู่มือกล่าวไว้คือการอ่านในใจซึ่งวัดได้ยากกว่าอ่านออกหรือเข้าใจหรือไม่ การอ่านร่ายแก้วในห้องเรียนส่วนใหญ่เน้นการออกเสียงถูกต้อง ชัดเจน ความคล่องและความคงค้อย ส่วนความไพเราะของเสียงไม่ค่อยกล่าวถึง และคงเป็นไปได้ยากที่จะหาตัวแบบที่เสียงไพเราะ ฉะนั้นถ้ามีการจัดเตรียมเทปบันทึกเสียงอ่านร่ายแก้ว เพื่อเป็นอุปกรณ์ให้แก่ครู จะช่วยให้นักเรียนเกิดความซาบซึ้งเกี่ยวกับร่ายแก้วมากขึ้นกว่าเดิม

สำหรับการอ่านเพื่อเนื้อหาตามที่เคยเรียกกันว่าอ่านเอาเรื่องนั้นคงต้องกระทำต่อไป เพราะการเรียบเรียงภาษาต้องมีกระบวนการจำที่ฝึกอยู่เสมอ มิฉะนั้นการถ่ายทอดความคิดออกเป็นคำพูดหรือการเขียนจะไม่ว่องไว แต่สิ่งที่ควรเพิ่มเติมก็คือ การฝึกทักษะในการคิดซึ่งย่อมได้มาจากการอ่านเรื่องราวแฝงไว้ด้วยความคิดและวิจิวารณ์ ซึ่งปกติในหนังสือทักษะสัมพันธ์ก็มีบ้าง แต่ยังไม่กว้างขวางมากพอ ฉะนั้นหากครูจะได้อบรมสร้างเสริมประสบการณ์ด้านนี้ให้แก่เด็ก ๆ ให้กระจายความคิดออกมาในทางกว้าง โลกทรรศน์ของนักเรียนก็จะกว้างขึ้น การได้อ่านมากยิ่งจะช่วยให้สะกดตัวได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

บทเรียนสำเร็จรูปบางประเภทก็นำมาใช้ในการสอนภาษาไทย เช่น บทเรียนแบบโปรแกรมจะฝึกทักษะเพียง 2 อย่าง คือ การอ่าน เขียน และหรือการสังเกต ครูควรสำรวจความพอเพียงหรือกิจกรรมอื่นใดที่สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้อย่างชัดเจนในโอกาสนี้ฝึกเสริมอย่างอื่นให้เพิ่มเติมให้สมบูรณ์

4. การฝึกเขียนควรกระทำพร้อม ๆ กันไป ในขณะที่ฝึกทักษะอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรเริ่มตั้งแต่เด็ก การที่นักเรียนมีโอกาสรียนน้อยทำให้การฝึกทักษะไม่ได้ผลเท่าที่ควร ฉะนั้น ควรเน้นทักษะเขียนให้มากกว่าเดิม อุปกรณ์ที่จัดขึ้นควรจะช่วยย่นยั้งด้านความคิดและอารมณ์ จึงจะได้นำเสนอเป็นตัวอย่างในภาคผนวก

ปรากฏว่าในการเขียนตอบให้เหตุผล นักเรียนไม่สามารถหาเหตุผลเพื่อมายืนยันความคิดของตนได้ บางคนไม่ยอมตอบเหตุผลในการเลือกทำให้ไม่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้อย่างละเอียด ฉะนั้นการพัฒนาความคิดด้านเหตุผลควรจะทำอยู่เสมอ เพื่อฝึกให้นักเรียนพูดหรือเขียนมีน้ำหนัก และขั้นตอนการตอบคำถามประเภทนี้มากกว่าฝึกตอบคำถามประเภทความจำ

5. เมื่อสอนเนื้อเรื่องใดก็ตามควรจะสอนให้ครบทุกทักษะมากหรือน้อยตามโอกาส แต่ใครเสนอว่าเมื่อมีการเรียนการสอนเช่นนี้ การประเมินผลควรทำให้สอดคล้องกัน กล่าวคือ ควรจัดให้มีการประเมินผลทักษะทั้ง ๔ ด้วย เพื่อสำรวจว่านักเรียนได้พัฒนาตนเองขึ้นมากน้อยเพียงไร มิใช่ฝึกทักษะเพื่อให้ความสำคัญแก่เนื้อหาซึ่งที่เป็นอยู่

6. ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนชนิดใด ผู้สอนจะต้องพยายามค้นหาวิธีที่จะให้ผู้เรียนรู้สึกวาทะภาษาไทยมีวิชาที่เรียนยาก ไม่ซ้ำซาก โดยจัดหาบทเรียนจากภายนอกมาประกอบ ความสำคัญจึงขึ้นอยู่กับ การเลือกเรื่องที่จะนำมาใช้ในโอกาสที่เหมาะสม ซึ่งหลักสูตรได้เปิดโอกาสให้อยู่แล้ว

7. การฝึกหัดครูรุ่นใหม่ควรคัดเลือกคนที่จะเป็นครูภาษาไทยให้เห็นว่า เป็นความสำคัญระดับชาติ โดยเฉพาะคุณสมบัติเรื่องเสียงดี น้ำเสียงดี มีความคิดริเริ่ม เพื่อให้สามารถฝึกอ่านทำนองเสนาะได้เอง ทำให้ผู้เรียนเกิดความเลื่อมใสเป็นประโยชน์ในการสร้างทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทยตั้งแต่ยังเยาว์

8. ปัญหาในการฝึกผู้สอนให้เป็นพหุสูตรหรืออย่างน้อยรักการอ่าน พอใจที่จะเขียนเป็น สิ่งสำคัญและจำเป็น ในขณะที่เดียวกันการฝึกหัดครูควร เน้นการควบคุมชั้นในลักษณะเป็นกลุ่มด้วย เพราะมีหลายครั้งที่กิจกรรมที่น่าสนใจหลายอย่างต้องล้มเหลวไปเพราะครูขาดสมรรถภาพในการควบคุมชั้นเรียน

อนึ่ง การสอนเชิงอธิบายที่มีกระทำอยู่ในห้องเรียน ควรจะคิดแปลงมาสอนแบบกลุ่มบ้าง และพยายามให้นักเรียนได้เปลี่ยนกลุ่ม เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปรับตัวกับเพื่อนใหม่ เป็นการฝึกมนุษยสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ภูษิตของคนที่ในฐานะผู้นำหรือผู้ตาม ซึ่งในวิชาภาษาไทยจะกระทำไคมย ๆ การสอนโดยมีผู้สอนเป็นศูนย์กลางโดยปกติแล้วจะช่วยให้ผู้เรียนเอาตัวรอดเพราะต่างคนต่างเรียน ต่างคนต่างแข่งกัน นักเรียนหรือแม้แต่ผู้สอนก็ปรับตัวไม่ได้ เมื่อต้องเขาทำงานจริงกับกลุ่ม เพราะเคยแต่ฝึกทำงานลำพัง ครูจะให้ทำงานกลุ่มเฉพาะเมื่อเป็นการบ้าน กลุ่มไม่ได้อยู่ในสายตาของครู เด็กก็แบ่งงานแยกกันทำ ไม่ได้ปรึกษารื้อกันตามลักษณะกลุ่ม ฉะนั้นครูจะต้องศึกษาวิธีควบคุมกลุ่มปฏิบัติงาน และพยายามอำนวยความสะดวกให้กลุ่มประสบความสำเร็จมากที่สุด เพราะสิ่งนี้จะเป็นรากฐานของการทำงานเป็นระบบในระบบประชาธิปไตยโดยแท้จริง

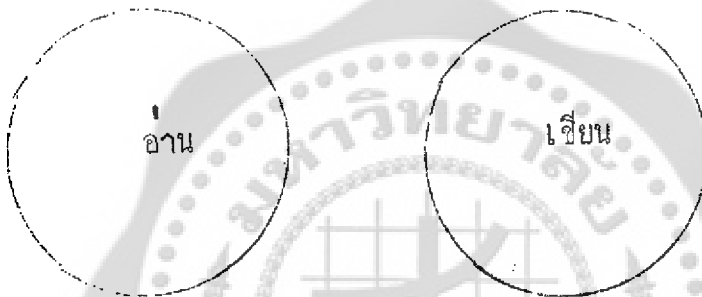
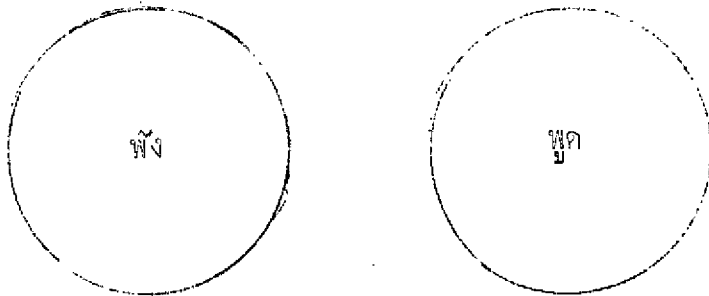
9. ความสัมพันธ์ของทักษะ ควรจะฝึกให้ได้สัดส่วนพอควรกัน กล่าวคือ ไม่ควรจะฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งมากเกินไป เพราะจะมีผลทำให้ทักษะอื่น ๆ ที่เหลืออ่อนแอลง ส่วนทักษะที่ฝึกอยู่เสมอจะเข้มแข็งอยู่เพียงคนเดียว เช่น ถ้าฝึกพูดอยู่เสมอ ๆ จะกลายเป็นคนพูดมากไม่ฟังใคร คนที่ชอบนั่งฟังผู้อื่นพูดอยู่เสมอ ก็จะยิ่งเสียบหนักขึ้น คนที่ชอบอ่านมากก็จะกลายเป็นหนอนหนังสือ แต่ละคนที่ชอบเขียนมากก็จะกลายเป็นคนที่มีเขียนไม่หลับไม่นอน จนเสียสุขภาพ

การฝึกทักษะจึงควรเน้นเรื่องคุณภาพของการฝึก คือ ให้มีการฝึกทั้ง 4 ประการ จากเนื้อเรื่องเดียวกัน ถ้ากระทำไคจะไคผลดียิ่ง เพราะผู้ที่มิได้ทักษะใดทักษะหนึ่งบกพร่องมักจะมีปมค้อยไม่มากนักน้อย เช่น จำเป็นที่จะต้องพูดต่อหน้าที่ชุมชน ... จะเกิดประหม่าพูดไม่ได้หรือต้องเขียนจดหมายติดตอราชการ แต่ไม่ถนัดเขียน คิดไคเล่าช้า บางทีต้องกลับไปหาตัวอย่างเก่า ๆ มาดู หรือต้องวานผู้อื่นเขียนให้ การอ่านช้าทำให้เป็นปัญหา เพราะทำงานไม่ได้รวดเร็วทันใจ ส่วนการฟังไม่เป็น ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณ จะทำให้คนไคลัจิตรำคาญ ไม่พอใจ หรือเบื่อหน่ายไค

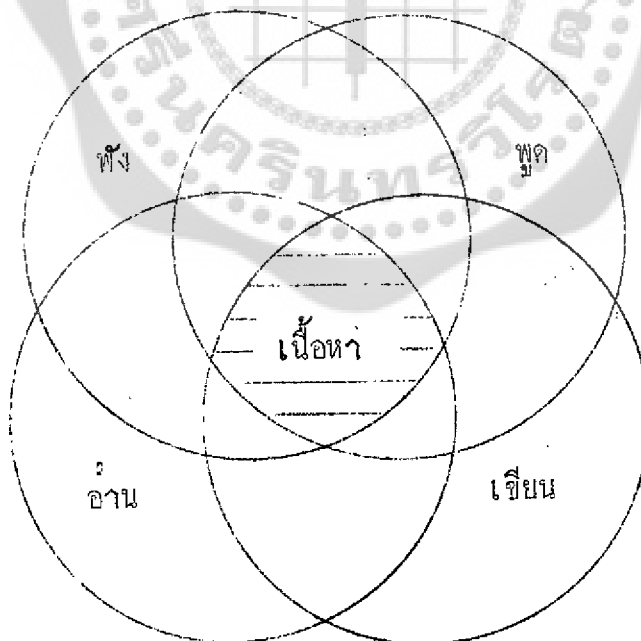
การสร้างทักษะให้ไคคุณภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็น ถ้าพิจารณาจากแบบที่ 1 และ 2 ต่อไปนี้จะเห็นข้อแตกต่างไคชัดเจน เพราะในแบบที่ 1 เป็นตัวแบบที่ฝึกเนื้อหา ทักษะไม่สัมพันธ์ ส่วนแบบที่ 2 มีเนื้อหาเป็นแกนกลางที่จะฝึกทักษะทั้ง 4

ปัจจุบันการฝึกทักษะยังแยกกันอยู่ตามเนื้อหา ควรจัดรูปแบบการฝึกเสียใหม่ให้ทักษะได้
สัมพันธ์กัน ดังแผนผังตัวอย่าง

แบบที่ 1

แบบที่ 2

แบบที่ 1 การฝึกทักษะแบบเดิม แยกจากกัน เน้นเนื้อหา

แบบที่ 2 ทักษะสัมพันธ์ที่มีความสัมพันธ์กันแท้จริง โดยอาศัยเนื้อหาเป็นสื่อ

คำนำหลักภาษา เนื้อหาจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เริ่มจาก
วงแคบ ขยายวงกว้างขึ้น และละเอียดยิ่งขึ้น

จากรูปแบบของทักษะ สัมพันธ์ตามแนวที่ค้นพบ คณะกรรมการโครงการจึงเห็นสมควร
เสนอให้มีการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทย ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

1. ครูผู้สอนควรยึดทักษะทั้ง 4 เป็นพื้นฐานในการคิดกิจกรรม เนื้อเรื่องที่ใช้นั้น
จำเป็นต้องใช้หนังสือเรียนตลอดเวลา แม้จะสอบ ให้สามารถกระทำได้เหมือนกับการเรียน
ความเข้าใจ (comprehension) ในภาษาอังกฤษ
2. ควรจัดให้มีการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นระยะตามเวลาที่กำหนด
เพื่อสำรวจว่าขณะนั้นนักเรียนยังบกพร่องในทักษะใด หรือควรพัฒนาทักษะใดเพิ่มเติม (ดูตัวอย่าง
การประเมินทักษะด้านการพูดในภาคผนวก)
3. การประเมินผลไม่ควรจะจำกัดอยู่เพียงการเขียนตอบ ควรขยายการประเมินผล
ผลออกไปทุกด้าน ทั้งการฟัง การพูด และการอ่านร้อยแก้วและร้อยกรอง
4. ควรเร่งผลิตเอกสาร และสร้างอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การเรียน
แต่ละบทน่าสนใจยิ่งขึ้น
5. การจัดทำคู่มือครู ควรจะทำให้ได้ผลสมจริง ถ้าสามารถจัดทำโดยใช้แถบ
บันทึกเสียงควบคู่กับการพิมพ์ จะช่วยผู้สอนที่ฉีกฟังมากกว่าอ่าน ให้สามารถรับความรู้ใหม่ ๆ
ได้ดี
6. การสร้างทักษะควรเริ่มฝึกตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในขณะที่สิทธิพลภายนอก
ยังมีบทบาทน้อย เนื้อเด็ก และควรฝึกเป็นกลุ่มย่อย หรือกลุ่มใหญ่ในลักษณะเพื่อเสริมสร้าง
ความสัมพันธ์
7. ในการฝึกทักษะทั้ง 4 ควรจะฝึกตามลำดับ ไม่ควรข้ามขั้น เช่น การพูด
ควรเริ่มตั้งแต่การพูดสองต่อสอง ก่อนจะไปสู่กลุ่มใหญ่
8. การจัดกิจกรรมโดยการแบ่งกลุ่มย่อยในลักษณะต่าง ๆ นอกจากจะให้นักเรียน
ได้รับความรู้ หรือฝึกในรูปแบบที่แตกต่างกันตามความสนใจแล้ว ควรจะตั้งเป้าหมายเพิ่มไว้
ว่าแต่ละกลุ่มเป็นการฝึกทักษะสำคัญหรือฝึกทักษะใดกับทักษะใด และพยายามให้ทุกคนได้ผ่าน
ทุก ๆ จุด เพื่อเป็นการฝึกทักษะหลาย ๆ ด้าน สิ่งที่พึงหลีกเลี่ยงคือไม่ควรเน้นเรื่องการ
ฝึกมนุษยสัมพันธ์เหนือการฝึกทักษะทางภาษา ให้ถือว่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มเป็น
ผลพลอยได้ที่มีค่า

คำชี้แจงการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ต้องการสอบถามความคิดเห็น และทัศนคติของนักเรียนเกี่ยวกับภาษาไทย คำถามครอบคลุมถึง ความสามารถ ความถนัดส่วนบุคคล ปัญหาการเรียน และการนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันด้วย

ขอให้นักเรียนตอบคำถามโดยพยายามไตร่ตรอง หาเหตุผล และตัวอย่างมาประกอบ เพราะสิ่งที่นักเรียนตอบมีค่ามาก ฉะนั้นขอให้เขียนตอบด้วยความตั้งใจ

โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ แล้ววงกลมหมายเลข ลงในช่อง
 ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ตามน้ำหนักที่นักเรียนรู้สึกข้อความแต่ละข้อมีหรือเกิดขึ้นบ่อยเพียงไร

๑. หมายถึง เป็นจริงน้อยที่สุด
๒. " เป็นจริงน้อย
๓. " เป็นจริงปานกลาง
๔. " เป็นจริงมาก
๕. " เป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	เวลาอยู่เป็นกลุ่มในหมู่เพื่อนสนิทเพศเดียวกันมักเป็นผู้พูด					
2	เวลาอยู่เป็นกลุ่มในหมู่เพื่อนสนิทต่างเพศมักเป็นผู้พูด					
3	เวลาอยู่เป็นกลุ่มในหมู่คนที่เพิ่งรู้จัก มักเป็นผู้พูด					
4	เวลาอยู่เป็นกลุ่มในหมู่คนแปลกหน้า มักเป็นผู้พูด					
5	ถ้ามีโอกาสพูด จะมีผู้อื่นฟังเรื่องที่พูด					
6	เมื่อคิดอะไรแล้ว มักพูดโดยตรงประเด็น กระตือรือร้น					
7	คนอื่นเข้าใจเรื่องที่เราเรียนพูด					
8	เมื่อพูดผิดพลาด นักเรียนตามไปชี้แจง ปรับความเข้าใจ					
9	ชอบพูด					
10	ชอบคิดในสิ่งที่ใครฟัง หรืออ่านมา					
11	ชอบไตร่ตรองในเรื่องที่จะพูด หรือเขียน					
12	ชอบวิจารณ์สิ่งที่พบเห็น					
13	ชอบตี ชม และให้เหตุผลแก่ผู้อื่น					
14	ชอบสังเกตความสนใจของคนอื่นในเรื่องที่เราเรียนพูดหรือไม่					
15	เมื่อพูดแล้วมีคนเชื่อ					
16	เมื่อจบการพูดมีผู้รับฟังปฏิบัติตาม					
17	ชอบเล่าเรื่องที่ใครสนใจฟังมา					
18	ชอบฟังโดยไม่ซักถาม					
19	ฟังจนจบแล้วจึงโต้ตอบ					
20	ติดตามฟังรายการวิทยุ โทรทัศน์ หรือบุคคลที่น่าสนใจ					
21	ชอบฟังดนตรี					
22	ชอบฟัง					
23	อ่านหนังสือพิมพ์รายวันเป็นประจำ					
24	อ่านหนังสือทุกประเภท					
25	อ่านแล้วขีดเส้นใต้ หรือจดข้อความสำคัญ					
26	เมื่ออ่านพบข้อความผิดพลาด หรือตัวสะกดไม่ถูกต้อง มักหักทวง					
27	อ่านใคร่รู้เร็ว					
28	สามารถอ่านเรื่องที่เคยอ่านแล้วอีกครั้ง					
29	ชอบอ่าน					
30	ผู้อื่นอ่านลายมือของนักเรียนออก					

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
31	นักเรียนชอบบันทึกเสียงที่ไคฟง ไคอ่านมา					
32	นักเรียนเขียนบรรยายสิ่งที่นักเรียนคิด หรือ ต้องการ (ด้วยความสะดวกสบาย)					
33	นักเรียนขอให้อื่นเขียนแทน					
34	นักเรียนชอบเขียนเรียงความ					
35	มั่นใจว่าสิ่งที่นักเรียนเขียนนั้น สะกดถูกต้อง					

ตอนที่ 2

คำถามต่อไปนี้ถามเกี่ยวกับเรื่องเวลาที่นักเรียนใช้ในการเรียนภาษาไทย

ขอให้คิดและตอบอย่างใกล้ชิดความจริง

- 1 ภาษาไทยเป็นวิชาที่มีประโยชน์ต่อทุกคน
- 2 นักเรียนสนใจเรียนภาษาไทยมากเท่าที่จะเรียนได้
- 3 นักเรียนต้องการเรียนภาษาไทยมาก ๆ
- 4 วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่น่าสนใจมาก
- 5 ภาษาไทยเป็นวิชาที่นักเรียนเรียนได้ดีที่สุด
- 6 นักเรียนชอบเรียนภาษาไทย
- 7 ภาษาไทยเป็นวิชาที่ยากมาก
- 8 ภาษาไทยเป็นวิชาที่น่าเบื่อ
- 9 ภาษาไทยมีแต่คำศัพท์ที่ยุ่งยากแก่การจดจำ
- 10 ไวยากรณ์ หรือหลักภาษาไทยจดจำยาก
- 11 นักเรียนไม่ชอบภาษาไทย
- 12 นักเรียนชอบวิจารณ์สิ่งที่พบเห็น
- 13 เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจแบบฝึกหัดภาษาไทย ครู
ช่วยอธิบายให้แก่ นักเรียน
- 14 ครูภาษาไทยสอนเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนไม่
เข้าใจเพียงไร

ข้อ	คำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
15	เมื่อนักเรียนส่วนมากไม่เข้าใจภาษาไทย แล้วครูสอนให้ใหม่นั้น ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจภาษาไทย					
16	ครูสอนภาษาไทยอธิบายภาษาไทยได้แจ่มแจ้ง					
17	นักเรียนเข้าใจภาษาไทยเป็นอย่างดี					
18	ครูภาษาไทยให้การบ้านบ่อยเพียงไร					
19	การบ้านช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจภาษาไทย					
20	ครูภาษาไทยของนักเรียนตรวจการบ้านครบครันเพียงไร					
21	เวลาที่นักเรียนทำการบ้านผิด แล้วครูตรวจแก้ไขให้ นั้น ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจภาษาไทยดีขึ้น					
22	หลังจากที่ครูตรวจการบ้านภาษาไทยแล้ว ครูได้อธิบายการบ้านเหล่านั้นให้นักเรียนในชั้นฟังเพียงไร					
23	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนภาษาไทยในแต่ละครั้งไปทำการบ้านได้มากน้อยเพียงไร :					
24	ในหนึ่งสัปดาห์ นักเรียนใช้เวลาทำการบ้านเกี่ยวกับภาษาไทยมากน้อยเพียงไร เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่น					
25	ครูภาษาไทยทำการทดสอบนักเรียนบ่อยเพียงไร					
26	หลังจากการทดสอบภาษาไทยแต่ละครั้งครูเฉลยคำตอบให้					
27	การเฉลยคำตอบของข้อสอบ ช่วยทำให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่นักเรียนทำผิด					

แบบสัมภาษณ์ครูสอน

เลขที่

ตอนที่ ๑

ชื่อ..... วุฒิ..... ปีที่ได้รับวุฒิ..... วิชาเอก.....
วิชาโท.....

ชื่อโรงเรียน..... อำเภอ..... จังหวัด.....

เพศ..... อายุ.....

สถานภาพสมรส..... จำนวนบุตร..... คน คนโตอายุ..... ปี

คนสุดท้องอายุ..... ปี ภูมิลำเนาเดิม.....

ที่อยู่ปัจจุบัน.....

สอนมาแล้วประมาณ..... ปี สอนภาษาไทยมาแล้วเป็นเวลา..... ปี

ชั้นที่สอนอยู่ในปัจจุบัน..... จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์.....

จำนวนนักเรียนในห้องเฉลี่ยห้องละ..... คน วิชาที่สอน.....

ชั้นเรียนที่เคยสอนภาษาไทยในอดีต.....

ชั้น..... วิชาที่สอนคือ.....

ชั้น..... วิชาที่สอนคือ.....

ชั้น..... วิชาที่สอนคือ.....

วิชาอื่นนอกจากวิชาภาษาไทย

ที่กำลังสอนอยู่ในปัจจุบันคือ.....

ที่เคยสอน.....

ที่คิดว่าจะสอนได้.....

ความสามารถพิเศษ

ท่านมีความรู้เรื่องการสอนภาษาไทย ตามหลักสูตรใหม่แจ่มแจ้งหรือไม่

- จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม.....

- เนื้อหา.....

- ผลการสอน.....

หนังสือที่ท่านใช้สอน ใบประกอบการสอน และเหตุผลที่ท่านเลือกหนังสือเล่มนั้น ๆ

๑. ชื่อหนังสือแบบเรียน

เหตุผล

๒. ชื่อหนังสือคู่มือ

เหตุผล

๓. ชื่อหนังสืออ่านประกอบ

เหตุผล

๔. หนังสือที่ท่านอ่านเป็นประจำ

เหตุผล

๕. ประเภทของหนังสือที่ท่านสนใจ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

เหตุผล

๖. ชื่อหนังสือหรือบทความที่เคยเขียน

.....

๗. ท่านมีความเห็นเกี่ยวกับหนังสือในท้องตลาดที่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการ
เรียนการสอนมากน้อยเพียงไร

สัดส่วนเกี่ยวกับทักษะในการสื่อความหมายที่ท่านใช้โดยเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ

การฟัง

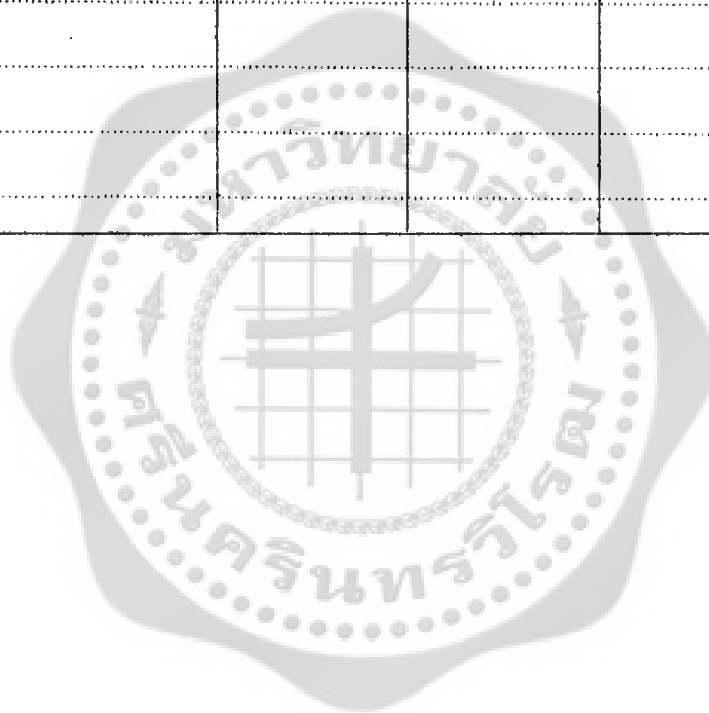
การพูด

การอ่าน

การเขียน

ภาษาอื่นที่ท่านมีความรู้ นอกจากภาษาไทย โดยท่านสามารถสื่อความหมายได้

ชื่อภาษา	สิ่งที่ปฏิบัติได้			
	ฟัง	พูด	อ่าน	เขียน
๑.				
๒.				
๓.				
๔.				

ตอนที่ ๒

โปรดพิจารณาข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อ แล้ววงกลมล้อมรอบตัวเลขที่กำหนดให้ เพียงตัวเดียวเท่านั้น ตามน้ำหนักความรู้สึกที่ท่านเห็นว่าข้อความนั้น ๆ มีมากน้อยหรือเกิดขึ้นบ่อยเพียงไร โปรดกรุณาตอบทุกข้อ และให้เหตุผลประกอบด้วย

๑. หมายถึง เป็นจริงน้อยที่สุด
๒. " " น้อย
๓. " " ปานกลาง
๔. " " มาก
๕. " " มากที่สุด

เหตุผล

คุณลักษณะส่วนตัว

๑. มีความสามารถในการสอน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๒. มีศรัทธาในการสอนภาษาไทย ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๓. เป็นครูสอนภาษาไทยที่สนใจจะสอน
ภาษาไทยอย่างจริงจัง ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๔. มีพื้นความรู้ทางภาษาไทย ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๕. มีความพอใจในการสอน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๖. มีความรู้ในจิตวิทยาการสอน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๗. มีสุขภาพทางกายสมบูรณ์ ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๘. มีสุขภาพจิตดี ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๙. มีความเชื่อมั่นในตนเองระหว่างสอน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๑๐. มีความสนใจผู้เรียนโดยทั่วถึงขณะที่สอน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๑๑. มีอารมณ์มั่นคงไม่วุ่นไหวเมื่อถูกขัด
จังหวะ หรือถูกทำให้การสอนออกนอก
นอกทาง ๕ ๔ ๓ ๒ ๑

เหตุผล

๑๒. มีความยุติธรรม	๕	๔	๓	๒	๑	
๑๓. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	๕	๔	๓	๒	๑	
๑๔. มีความรอบรู้และทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทางคานภาษาไทย	๕	๔	๓	๒	๑	
๑๕. มีบุคลิกโดยทั่วไปเหมาะสมกับอาชีพครู	๕	๔	๓	๒	๑	
๑๖. ชอบสอนวิชาหลักภาษา	๕	๔	๓	๒	๑	
๑๗. ชอบสอนนิชาวรรณคดี	๕	๔	๓	๒	๑	
๑๘. ชอบสอนวิชาการใช้ภาษา	๕	๔	๓	๒	๑	
๑๙. พอใจสอนในชั่วโมงภาคเช้า	๕	๔	๓	๒	๑	
๒๐. พอใจสอนในชั่วโมงภาคบ่าย	๕	๔	๓	๒	๑	

การพูด

๑. ใจหาทางประกอบในขณะพูดอธิบายหรือ บรรยายได้อย่างเหมาะสม	๕	๔	๓	๒	๑	
๒. ใช้ภาษาพูดที่เหมาะสมกับระดับ ประสบการณ์ของผู้เรียน	๕	๔	๓	๒	๑	
๓. พูดเสียงดัง ชัดเจน	๕	๔	๓	๒	๑	
๔. มีระดับเสียงและจังหวะในการพูด เหมาะสม	๕	๔	๓	๒	๑	

การเตรียมการสอน

๑. กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียนไว้ พอเหมาะกับระดับของผู้เรียน	๕	๔	๓	๒	๑	
๒. เสนอเนื้อหาสาระของบทเรียนได้ เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	๕	๔	๓	๒	๑	

เหตุผล

๓. สอนเนื้อหาติดต่อกันเป็นลำดับทำให้
ถ่ายทอดการเรียนรู้	๕ ๔ ๓ ๒ ๑	
๔. เลือกใช้กิจกรรมการสอนและวิธีสอน
เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	๕ ๔ ๓ ๒ ๑	
๕. จัดหาอุปกรณ์ที่เหมาะสม และตรงกับ
จุดมุ่งหมายของบทเรียนมาช่วยในการ
สอน	๕ ๔ ๓ ๒ ๑	
๖. สามารถตีความและเข้าใจความหมาย
และวัตถุประสงค์ในการสอนหนังสือชุด
ทักษะ..... มากน้อยเพียงใด	๕ ๔ ๓ ๒ ๑	
๗. ได้ศึกษาเรื่องราวจากคู่มือการสอนชุด
ทักษะ.....	๕ ๔ ๓ ๒ ๑	
๘. มีความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนทักษะ
สัมพันธ์	๕ ๔ ๓ ๒ ๑	
๙. มีปัญหาในการสอนแบบทักษะสัมพันธ์
อย่างไร	๕ ๔ ๓ ๒ ๑	
๑๐. ได้สอนตามวิธีที่แนะนำไว้ในคู่มือเพียงไร	๕ ๔ ๓ ๒ ๑	
๑๑. การใช้คู่มือใดชุดเพียงไร	๕ ๔ ๓ ๒ ๑	
๑๒. มีโอกาสศึกษาคนควาเพิ่มเติมมากน้อย
เพียงไร	๕ ๔ ๓ ๒ ๑	
๑๓. มีการนำเอาวิธีการสอนใหม่ ๆ มาใช้
มากน้อยเพียงใด	๕ ๔ ๓ ๒ ๑	
๑๔. สามารถนำเอาวิชาความรู้ที่ได้รับจาก
การอบรมและสัมมนามาใช้ปรับปรุงการ
สอนเพียงใด	๕ ๔ ๓ ๒ ๑	

การถ่ายทอดความรู้

๑. เปิดโอกาสให้นักเรียนเตรียมตัวล่วงหน้า
ก่อนเรียน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๒. พบทวนเนื้อหาที่เรียนผ่านไปหรือว่างพื้น
ฐานความรู้ก่อนสอนบทเรียนต่อไป ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๓. พยายามสัมพันธ์บทเรียนกับชีวิตประจำ
วันหรือสถานการณ์นอกห้องเรียน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๔. อ้างอิงถึงเอกสารหรือแหล่งที่มาของ
ความรู้ที่นำมาสอน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๕. ผู้สอนจบบทเรียนเมื่อผู้เรียนเข้าใจดี ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๖. มีความรู้ในเรื่องที่จะสอนอย่างกว้างขวาง ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๗. จัดสรรเวลาในการสอนเป็นสัดส่วนอย่าง
ไร ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
- ให้อ่าน
- อธิบายเนื้อหา
- อภิปรายร่วมกัน
- ทำแบบฝึกหัด

แรงจูงใจและการเสริมแรงทางการเรียน

๑. ไขмขตลอดและ ดูแล เพื่อดึงดูดความสนใจ
สนใจของผู้เรียน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๒. รับฟังคำตอบและความคิดเห็นของผู้เรียน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๓. นำผลงานและความคิดเห็นของผู้เรียน
มาสัมพันธ์กับการเรียนการสอนในชั้น ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๔. ชมเชย สนับสนุน และให้กำลังใจผู้เรียน
ในการแสดงออกทางความคิดและกิจกรรม
ต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑

เหตุผล

๕. ใช้กิจกรรมประกอบการสอน	๕	๔	๓	๒	๑	
๖. เสนอนักเรียนออกไปศึกษานอกสถานที่						
ประกอบเนื้อหาการเรียน	๕	๔	๓	๒	๑	
๗. ตักเตือนเมื่อมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับภาษา						
ไทย โดยเรียกมาพบเป็นรายบุคคล	๕	๔	๓	๒	๑	
๘. ถ้านักเรียนบางคนประพฤติดี มักจะว่า						
กล่าวให้ได้ยินกันทั่วในห้อง	๕	๔	๓	๒	๑	

งานการประเมินผลการสอนและการเรียน

๑. มีการซักถามผู้เรียนเพื่อวัดความเข้าใจ						
ในเรื่องที่กำลังเรียน สังเกตพฤติกรรม						
ของนักเรียนและจดบันทึกไว้สม่ำเสมอ	๕	๔	๓	๒	๑	
๒. ยอมรับความสามารถทางวิชาการที่						
แตกต่างกันของผู้เรียน	๕	๔	๓	๒	๑	
๓. ใช้การทดสอบย่อยเพื่อประเมินผลการ						
เรียน และการสอนที่ผ่านมา	๕	๔	๓	๒	๑	
๔. มีการพิจารณาแก้ไขข้อบกพร่อง						
ทางการเรียน หรือช่วยเหลือผู้ที่ยัง						
มีข้อบกพร่องทางการเรียน	๕	๔	๓	๒	๑	
๕. มีการปรับปรุงวิธีสอนให้เหมาะสมกับ						
สถานการณ์การเรียน	๕	๔	๓	๒	๑	
๖. คิดว่าการสอนได้ผลดีเพียงไร	๕	๔	๓	๒	๑	
๗. มีการวัดผลทุกครั้งที่มีการสอน	๕	๔	๓	๒	๑	

ระเบียบวินัย

๑. ใช้เหตุผลชักจูงและสนับสนุนให้ผู้เรียน						
ปฏิบัติตาม	๕	๔	๓	๒	๑	

เหตุผล

๒. ให้อ่านคำสั่งการให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๓. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น
คัดค้านหรือเสนอแนะ ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๔. ตักเตือนผู้เรียนให้เข้าใจในบทบาท
และหน้าที่ของตนเองอย่างถูกต้อง ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๕. รับฟังคำตอบและความคิดเห็นของผู้เรียน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

๑. ให้การอบรมและตักเตือนในด้านการใช้
ภาษาของนักเรียน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๒. ให้การอบรมและตักเตือนเรื่องทั่ว ๆ
ไปแก่ผู้เรียน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๓. ปลุกปลอบใจผู้เรียนให้มีความมั่นใจและ
มีกำลังใจในการเรียน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๔. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๕. สนใจจะรู้จักนักเรียนซักถามข้อสงสัย ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๖. เป็นกันเองกับนักเรียน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑

การสั่งงานและติดตามผล

๑. ให้งานพอเหมาะกับระดับความสามารถ
ของผู้เรียน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๒. มีการติดตามและซักถามความก้าวหน้า
ในการทำงานที่มอบหมายไป ๕ ๔ ๓ ๒ ๑
๓. แนะนำหรือช่วยจัดหาเอกสารอ้างอิง
ในการศึกษา ค้นคว้าของผู้เรียน ๕ ๔ ๓ ๒ ๑

เหตุผล

๔. ครัวผู้ลงงานทุกชนิดที่มอบหมายให้
ผู้เรียนไปทำ

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

การใช้เวลาในการสอน

๑. ท่านพอใจที่หลักสูตรกำหนดให้ สอน
สัปดาห์ละ ๕ ชั่วโมง

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

๒. ท่านพอใจที่ได้สอนภาษาไทยคนเดียว
ทั้ง ๕ ชั่วโมง

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

๓. ท่านสอนพิเศษให้นักเรียนเป็นกลุ่มนอก
จากการสอนปกติ

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

สัปดาห์ละ..... ชั่วโมง

เพราะ.....

๔. ท่านเรียกเด็กที่ออกมาสอนเป็นรายบุคคล

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

สัปดาห์ละ..... ชั่วโมง

เพราะ.....

๕. ท่านต้องการเวลาสอนภาษาไทยมาก
กว่าที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

เพราะ.....

๖. ในสัปดาห์ที่ผ่านมาท่านสามารถสอน
ภาษาไทยได้ตามที่คาดหมายหรือไม่
เพียงไร

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

จำนวน..... หน้า เพราะ.....

๗. ตั้งแต่วันที่ ๕ - ๘ กุมภาพันธ์ ท่าน
คาดว่าจะสอนภาษาไทยได้ครบถ้วน
ตามที่เตรียมไว้เพียงไร

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

เหตุผล

๘. ท่านวางโครงการสอนระยะยาวไว้เป็น
ลายลักษณ์อักษร และปฏิบัติไ้มากน้อย
เพียงไร

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

ความเห็นของท่านเกี่ยวกับนักเรียน

๑. นักเรียนมาเรียนครบเพียงไร

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

ขาดเฉลี่ยสัปดาห์ละ.....คน

เพราะ.....

๒. นักเรียนที่มาเรียนมีความตั้งใจเรียน
มากน้อยเพียงไร

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

๓. นักเรียนทำการบ้านส่งมากน้อย
เพียงไร

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

๔. การบ้านที่นักเรียนทำมีความถูกต้อง
โดยเฉลี่ยเท่าไร

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

๕. ท่านได้ให้การบ้านนักเรียนเต็มเม็ดเต็ม
หน่วยเพียงไร

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

๖. พื้นความรู้ของนักเรียนโดยเฉลี่ยก่อให้เกิด
ปัญหาแก่ท่านมากน้อยเพียงไร

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

๗. นักเรียนของท่านทำการบ้านส่งท่านควย
ความระมัดระวัง

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

๘. ท่านให้นักเรียนของท่านอ่านหนังสือมา
ล่วงหน้าหรือศึกษาข้อสงสัยต่าง ๆ
มาล่วงหน้าก่อนที่จะเข้าเรียน

๕ ๔ ๓ ๒ ๑

ปัญหาอื่น ๆ ที่ท่านอยากจะบอก คือ

.....

.....

แบบสังเกตการสอน

ตอนที่ ๑ สภาพทั่วไป

ชื่อโรงเรียน.....
ที่ตั้งโรงเรียน.....
ผู้สอน.....วุฒิ.....
วิชาที่สอน.....เรื่อง.....
วันที่สอน.....เดือน.....พ.ศ.....
เวลา.....ถึง.....
ชั้น.....
จำนวนนักเรียน.....
ขนาดห้องกว้าง.....ยาว.....
แผนผังห้องเรียน
ทิศทาง
ประตูหน้าต่าง
โต๊ะครู โต๊ะนักเรียนและมานั่ง
อุปกรณ์ห้องเรียน
มาตราส่วน

สภาพแวดล้อมของห้องเรียน เหมาะสมเพียงไร

ความสว่าง.....
ความสงบ.....
แบบโต๊ะ เก้าอี้.....
กระดาน.....

ฝ่ายประกาศ.....
อื่น ๆ
.....
.....
.....

ตอนที่ ๒ ความเคลื่อนไหวขณะมีการสอน

ตอนที่ ๓ สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

(ได้นามกระต่ายมาควย)

ลำดับ	คำประพันธ์ และโครงสร้างเรื่อง	กิจกรรม	อุปกรณ์	เอกสารและ หนังสือประกอบ
1.	ประเภท ร้อยแก้ว ความเรียงแบบ พรรณนาโวหาร เขียนบันทึกประสบการณ์- การดำเนินชีวิต เพื่อลงพิมพ์ในหนังสือ สื่อเบญจมาศ 23 ตุลาคม 2494 โครงสร้างเรื่อง งานออกรานที่วัดเบญจมบพิตร เนื่องจากระจำปีในฤดูหนาวมีงาน ของชาววัง ชาวราชการ และชาว ต่างประเทศ จัดขึ้นที่วัดเบญจมบพิตร กลาง ซึ่งภายในตระการตาภายนอก ที่เรียกว่า ล้ำฟ้า มจ. ภูมิพัฒน์ ทรงเล่าถึง ความผูกพันในงานออกราน การ แสดงการเดิน ผู้ที่มาเที่ยวงาน การ พบปะของหนุ่มสาว การเช่าผ้า	- ในรูปภาพสตรี (ผู้หญิง) แล้วให้นักเรียนเขียนตอบคำถามว่า : อายุเท่าไร : นิสัยใจคอเป็นอย่างไร : ในแต่ละคนรายงาน แล้วเฉลยว่าเห็น มจ. ภูมิพัฒน์ - ในตอนพระประวัติผู้เขียน - ในที่แม่เขียนถึงเสียงสัมภาษณ์ และ พยายาม - ในเขียนสรุป - ในที่ส่งเรื่องจากฉบับที่กล่าเสียง - ผูกอ่าน ผู้หญิงส่งคำตอบว่าอ่านออกหรือ หรืออย่างไร - ในที่แสดงพฤติกรรมที่คนกระทำเมื่อรู้สึกผูก ข้องว่าที่เรียกว่าความผูกพันที่ส่งสงและ	1. สมุดภาพ ความ ผูกพันวิถีแบบชุมชน 2. จินตนาการ - มจ. ภูมิพัฒน์, วัด เบญจมบพิตร, พระที่ นั่งทรงฉาย 3. แบบบันทึกเสียง : สัมภาษณ์ มจ. ภูมิพัฒน์ ดิษ กุล และขยาย : สัมภาษณ์ว่า อาวาลัดเบญจมบพิตร : บรรยายรอยแก้ว เรื่องวัดเบญจมบพิตร : บรรยายเรื่อง	- พระประวัติ มจ. ภูมิพัฒน์ ดิศกุล - สัมภาษณ์ จากอา วาลัดเบญจมบ พิตร

ตัวนำ	คำประพันธ์และโครงสร้างเรื่อง	กิจกรรม	อุปกรณ์	เอกสารและหนังสือประกอบ
	เมื่อเสด็จพระราชดำเนินชมงานพระศุภายและเด็ก ๆ ใต้พิภพและชนกับแม่ที่แม่ก็ยังทรงจำภาพงานใต้พิภพ	ไม่ฟังประสงค์ - แบ่งกลุ่ม เลือกรับหน้ากลุ่ม และดำเนินการเล่าเรื่อง - ในฟังและบันทึกเสียง หรือ อ่าน เรื่อง บทสัมภาษณ์ จากอวาตวิคเบญจมาศมิตร - ให้เขียนบรรยายประกอบภาพในสมุดภาพ - ให้กลุ่มเลือกคำบรรยายที่เหมาะสมที่สุดมาส่ง - ให้ตัวแทนกลุ่มมาอ่านคำบรรยายภาพ - คัดคำตอบไว้ ในหน้าเขียนหนังสือของชวยกันที่ตัดสินว่าชอบคำบรรยายจำนวนในมากที่สุด 5 เรื่องลำดับจากมากไปหาน้อย - นักเขียนแต่ละคนให้คะแนนการบรรยายภาพของตนเอง	พระที่นั่งทรงभव (๕๑๕)	

2. การประเมินผลตามสภาพจริง ประเมินผลผู้เรียนตาม (ระเบียบ วิธีการปฏิบัติงาน)

[illegible]

คำประพันธ์ และโครงสร้าง	กิจกรรม	อุปกรณ์	เอกสารและ แหล่งข้อมูลประกอบ
	เมื่อผู้ประพันธ์ได้ศึกษา และโคลงบรรยาย - ถิ่นที่เรียนตลอดไป นักเรียนแยกเป็น สี่ส่วนใด ในโรงเรียนที่เห็นได้ชัด ตอบสั้น ๆ แล้วดูในข้อต่อไป		

3. กิจกรรมเบื้องต้น 1. ทยอย ๆ ออกไปสัก

ลำดับ	ภาระพิเศษ และกิจกรรม	กิจกรรม	อุปกรณ์	เอกสารและหนังสือประกอบ
3	ประเภท รอยเท้า บรรยายการเคลื่อนไหวของคน สัมผัส โครงเรื่อง จำนวน 5 คน (ขยับแขนงูได้รูปสัตว์) เอาจิตคน โพธิ์ใหญ่ และโพธิ์เล็ก หมู่โพธิ์คือการเคลื่อนไหวของคน กล่า วัยยาศาสตร์ ความรู้ วาริ เสนอตัว คุณป๋อให้ผลงานออกมาเป็นระลอก โพธิ์คือการเคลื่อนไหวของคน หมู่โพธิ์คือการเคลื่อนไหวของคน ความเข้าใจ ความเข้าใจจากงาน ความเข้าใจ เขาเข่งขบ ผลปรากฏว่า ความเคลื่อนไหวเป็น พระราชา	1. ใจความในใจ เกริ่นเอาเรื่องสรุป 2. แบ่งกลุ่ม ๆ ละ 7 คน เลือกหัวหน้ากลุ่ม ให้หัวหน้าให้รายละเอียดในกลุ่มให้และเรื่อง ให้กลุ่มให้เรื่องราว เลือกคนหนึ่งเป็นผู้ สังเกตการเคลื่อนไหวของคน กลุ่มให้คนให้เรื่องราว 1. เมื่อรวมคนแล้วให้คนสังเกตการเคลื่อนไหว พฤติกรรมของคน 1. ให้คนให้รายละเอียดกลุ่ม ลักษณะการวิ่ง และวงเวียนภายใน 1. ให้คนให้รายละเอียดกลุ่ม ลักษณะการวิ่ง น้อย ๆ 1. คนที่ถามว่า ถ้าคนให้รายละเอียดการเคลื่อนไหว เขาคงรู้ถึงคนให้	1. แบบบันทึกเสียง 2. หนังสือนิทาน 3. หนังสือนิทาน 4. หนังสือนิทาน 5. หนังสือนิทาน	หนังสือพิมพ์รายวัน

ลำดับ	คำประพันธ์ และโครงสร้าง	กิจกรรม	อุปกรณ์	เอกสารและแหล่งข้อมูลประกอบ
	ปี่โห่สถานที่เลือกวางจะรับเทพธิดาอารี หรือ ปี่สาวกระหมื่น เขียวบาน ร่อใหญ่ ร่อกลาง และจำแนง เลือกเทพธิดาอารี มารูจักและวางวางเป็นเอกยักษ ปี่สาววาง ผู้รับความเฮฮาจะเป็นพรก ผู้รับความ กระตมเมตตามอง	— ครูผู้ปี่ โหมกเรียนฝึกอ่านในบท 6 บท จนครบ — ครูผู้สอนกล่าวว่า หญิง เทจ กระหมื่น อารี กล่า ส่วย แล้วให้นักเรียนไปหาคะแนน ว่าทีมผู้ชมทีมใดและลักษณะดังกล่าวเรา โดยให้คะแนนแต่ละ 10 คะแนน แล้วให้นัก คะแนน — ครูและนักเรียนช่วยกันอภิปรายว่าคะแนนมาก หรือน้อยตามความวาทะอย่างไร — ให้จับสลากทำทั้ง 6 — ให้กลุ่มศึกษาความหมายของคำ ข้อก — ข้อเสีย และยกตัวอย่าง — ว่างงานและ — โหมกเรียนอ่านร้องทักท้วงให้นักเรียน — โหมกเรียนอ่านร้องทักท้วง — หมายเหตุเพิ่มเติมว่าโหมกเรียนและบันทึก		

๘

ง. คู่มือและเอกสารทางเทคนิคโครงการ

ลำดับที่	ผู้ เสนอ	แบบฝึกหัดเสียง	ภาพ	เอกสาร	หมายเหตุ
1	ความสนใจในวิชาเกษตรกรรม (มจร. ทุนพิเศษย. ศึกษาล)	1. แผนภาพ มจร. ทุนพิเศษย. ศึกษาล และพยาบาล 2. แผนภาพจากอาสาสมัคร 3. แผนภาพประจำ พระตำหนักทรงคนตร	1. ภาพเขียนประวัติ 2. ภาพสไลด์จาก 3. ภาพสไลด์จาก มจร.	1. แผนภาพจาก ความสนใจในวิชาเกษตรกรรม โดย วุฒิชัย หนังสือพระประวัติ	-
2	สัตววิทยา (พระยาสุรสีห์ นาย อาริยาภรณ์)	1. แผนภาพของสัตว์ โดย อภิสิทธิ์ อมรร	1. ภาพสไลด์จาก แมลง 150 ภาพ	1. หนังสือจาก เรื่องแมลงในสัตววิทยา โดย ศิริภักดิ์ สงมัย	แผนภาพ ภาพสัตว์ สัตวต่าง ๆ
3	นิทาน หนอง (กองไม่สกล)	1. แผนภาพ	1. ภาพจาก นิทาน หนอง	-	-

ลำดับที่	ชื่อเรื่อง	แบบแผนหนังสือ	ภาพ	เอกสาร	หมายเหตุ
4	พระร่วงสวรรคโลก (พระยาโกษากรุดมพร)	1. มหัย และมเหสี ในเรื่อง ใน พระร่วงสวรรคโลก โดย ทศนัย ชุมทอง	1. สมุดภาพลายเส้น เรื่อง พระร่วงสวรรคโลก 12 ภาพ ยิงพร	-	-
5	พระยาไธยบรรณ (คุณหญิง ศรีนาค สุริยะ)	1. เรืองพระยาไธยบรรณ ศรีนาค ชุมทอง 2. คนไทยช่วยนาง นายเอก ณ ลำปาง นายแม่ตง ศรีนาค นายแม่ตง ศรีนาค นายแม่ตง ศรีนาค นายแม่ตง	1. สมุดภาพลายเส้น เรือง พระยาไธยบรรณ 12 ภาพ 2. ภาพวาดคุณหญิง ศรีนาค สุริยะ	1. หนังสืออ่านประกอบเรื่อง คนไทยช่วยนาง 2. คนไทยช่วยนาง 2523 มูลนิธิราชบุรี	1. พังการ ศึกษา บันทึกทาง โทรทัศน์ 2. จำนวนและ คนกว่า การศึกษานาน บันทึกใน หนังสือพิมพ์
6	นิราศสุพรรณ (พล.รท.จอม หงสกุล)	1. อานานิราศสุพรรณ อภิลักษณ์ อมมาน	1. ภาพโปสเตอร์ พล.รท.จอม หงสกุล 2. ภาพฉายโปสเตอร์ การเดินทางไปสุพรรณ เส้นทางและสถานที่ต่าง ปรากฏในนิราศสุพรรณ	1. ประวัติพล.รท. จอม 2. ประวัติการเกณฑ์พล "สุพรรณ" 3. วิจัยกรมราชเลขา การเดินไปสุพรรณ 4. นิราศไปสุพรรณ พล.รท.จอม หงสกุล 5. นิราศสุพรรณ จาก รยนาไปสุพรรณ	

ลำดับที่	ผู้ร้อง	แบบฝึกหัด สิ่ง	ภาพ	เอกสาร	หมายเหตุ
7	ไชยภษา (ช.ภ.)	1. ภาพสื่อทดลองของ นิคมพจน 3 ชุด โดย อภิลักขณ์ อมมาน 2. อามรรณภว เรือง ไชยภษา โดย รังษิ จันทวานิช	-	1. ประวัติ พระบาทสมเด็จพระ จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว	-
8	รามเกียรติ์ (พระบาทสมเด็จพระ ยอศพรพาศน์)	1. อามรรณภว เรือง ไชยภษา 2. อามรรณภว เรือง จันทวานิช	1. ภาพลายเส้นประกอบ เรื่อง มนต์ มัจจุราช	-	-
9	นิคมพจน (ภ.ภ.)	1. นิคมพจน เรือง ไชยภษา 2. นิคมพจน เรือง จันทวานิช	1. ภาพลายเส้นประกอบ เรื่อง มนต์ มัจจุราช	1. ประวัติ พระบาทสมเด็จพระ จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว	-
10	นิคมพจน (ภ.ภ.)	1. นิคมพจน เรือง ไชยภษา 2. นิคมพจน เรือง จันทวานิช	1. ภาพลายเส้นประกอบ เรื่อง มนต์ มัจจุราช	1. ประวัติ พระบาทสมเด็จพระ จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว	-

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	แบบฝึกหัดที่ยัง	ภาพ	เอกสาร	หมายเหตุ
11	แม่ศรีเรือน (วิทย วาณ สนิทวงศ์)	1. อ่านรอยแก้ว 2. สรุปภาพสมภาพสมรสด้วย ผูกพันทางแผนครอบครัว แห่งประเทศไทย	—	1. สรุปภาพสมภาพสมรส ด้วย ถาวร สิกขโกศล 2. บทเรียนโปรแกรม "แม่ศรีเรือน"	1. สรุปภาพสมภาพสมรส ด้วย ถาวร สิกขโกศล 2. บทเรียนโปรแกรม "แม่ศรีเรือน"
12	เศรษฐศาสตร์ ในท้องถิ่น	1. อ่านรอยแก้ว 2. สรุปภาพสมภาพสมรสด้วย ผูกพันทางแผนครอบครัว แห่งประเทศไทย	1. ภาพวาดในเรือน 2. ภาพวาดในเรือน และครอบครัว	1. บทเรียนโปรแกรม "แม่ศรีเรือน" 2. หนังสืออ่านประกอบ ของ ท้องถิ่นของหม่อม ราชวงศ์	1. บทเรียนโปรแกรม "แม่ศรีเรือน" 2. หนังสืออ่านประกอบ ของ ท้องถิ่นของหม่อม ราชวงศ์
13	โบราณ (ผู้ช ใจ ภิบาล)	1. อ่านรอยแก้ว 2. สรุปภาพสมภาพสมรสด้วย ผูกพันทางแผนครอบครัว แห่งประเทศไทย	1. ภาพวาดในเรือน 2. ภาพวาดในเรือน และครอบครัว	1. บทเรียนโปรแกรม "แม่ศรีเรือน" 2. หนังสืออ่านประกอบ ของ ท้องถิ่นของหม่อม ราชวงศ์	1. บทเรียนโปรแกรม "แม่ศรีเรือน" 2. หนังสืออ่านประกอบ ของ ท้องถิ่นของหม่อม ราชวงศ์
14	เศรษฐศาสตร์	1. อ่านรอยแก้ว 2. สรุปภาพสมภาพสมรสด้วย ผูกพันทางแผนครอบครัว แห่งประเทศไทย	—	—	—

แบบประเมินทักษะการพูด

แบบประเมินทักษะแบ่งเป็น 4 ตอน เพื่อผู้สอนจะได้ทราบว่าทักษะอันพึงประสงค์ใดที่ผู้เรียนขาด จะต้องสร้างให้มากขึ้น และทักษะไม่พึงประสงค์ใด ที่ผู้เรียนมีซึ่งผู้สอนจะต้องลบกลางใจออกไปก่อนหรือพร้อม ๆ กับพัฒนาทักษะอันพึงประสงค์ให้ อย่างน้อยที่สุดก่อนสอนผู้สอนอาจใช้แบบประเมินทักษะนี้สำรวจตนเองเสียก่อน เพราะหากผู้สอนไม่มีทักษะอันพึงประสงค์ใด ก็เป็นธรรมดาที่ผู้สอนจะถ่ายทอดทักษะนั้นไม่ได้ หรือใดอย่างใด ผู้สอนจะได้พัฒนาตนเองเสียก่อน

วิธีประเมิน ผู้ประเมินให้คะแนนตนเองตามลำดับความสามารถที่มี

5 - 4 - 3 - 2 - 1 และให้ผู้ใกล้ชิดคอยประเมินด้วยประกอบกัน

ตอนที่ 1

ลำดับ	ประเภทของการพูด	คะแนนที่ได้									
		ให้ตนเอง					ผู้อื่นให้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1	ปลุกใจ										
2	เกลี้ยกล่อม										
3	จูงใจ										
4	ผูกใจ										
5	ปลุกปลอบ										
6	ปลอบโยน										
7	ชักชวน										
8	ชักจูง										
9	ขอร้อง										
	ขอความช่วยเหลือ										
	ให้ความช่วยเหลือ										
	ขอขมา										
10	วิงวอน										
11	อ้อนวอน										
	เรียกร้อง										
12	ทาบทาม										
13	เลียบเคียง										
14	หยั่งเชิง										
	ขาวเสียด										
15	แนะนำ										
16	หาเสียง										

ลำดับ	ประเภทของการพูด	คะแนนที่ได้									
		ให้ตนเอง					ผู้อื่นให้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
33	ให้กำลังใจ										
34	ถนอมหัวใจ พูดให้คิด										
35	สรรเสริญ										
36	แสดงความยินดี										
37	อวยพร										
38	ให้โอวาท										
39	ขอบคุณ ทอรับ										
40	ท้าทาย ตอบคำท้าทาย										
41	ปราศรัย										
42	พูดคุย										
43	ยกตัวอย่าง										
44	ความจริง										
45	ถาม สัมภาษณ์ ถามทุกข์สุข สอบถาม										
46	พูดให้คลายทุกข์										
47	ชักชวน ชักถาม										
48	พูดรักษาน้ำ										
49	อำลา										
50	ไว้อาลัย										

[illegible]

[illegible]

ตอนที่ 2

ลักษณะนิสัยในการพูดอันพึงประสงค์ เป็นลักษณะที่ผู้สอนพึงพัฒนาให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน
ตามลักษณะอันเหมาะสมกับตัวผู้เรียน

ลำดับ	ลักษณะการพูด	คะแนนที่ได้									
		ให้ตนเอง					ผู้อื่นให้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1	ชักถอยชักคำ										
2	นำฟัง										
3	เพราะ										
4	สุภาพ										
5	เรียบ ำ										
6	มีศิลป์										
7	อ่อนหวาน										
8	ด										
9	มีสาระ										
10	กะทัดรัด										
11	ตรงประเด็น										
12	กินใจ										
13	จับใจ										
14	เขาพูด										
	เขาพูด										
15	เขาเรื่อง										
16	มีจังหวะจะโคน										
17	เปิดเผย										
18	ตรงไปตรงมา										
19	ฉะฉาน										

ลำดับ	ลักษณะการพูด	คะแนนที่ได้									
		ให้ตนเอง					ผู้อื่นให้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
20	นุ่มนวล										
21	น่าชื่นใจ										
22	เสียงอ่อน										
23	น่าเอ็นดู										
24	น่ารัก										
25	เข้าใจคนฟัง										
26	นึ้ม ๆ										
27	ไม่น่าเบื่อ										
28	เก๋										
29	สนุก										
30	มีอารมณ์ขัน										
31	เป็นปรีชา										
32	ไต่ความ										
33	แยบคาย										
34	แนบเนียน										
35	ไวหรรณี										
36	สำนวนดี										
37	มีคำคม										
38	คมคาย										
39	เป็นมิตร										
40	หลักแหลม										
41	น่าหลงใหล										

ประเภทของการพูดที่ไม่ควรให้เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันจนเป็นนิสัย

ลำดับ	ประเภทของการพูด	คะแนนที่ได้									
		ให้ตนเอง					ผู้อื่นให้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1	พลาหม										
2	คา										
3	สับถ										
4	เพอเจอ										
5	เทจ										
6	เทจบางจริงบาง (โกหกปกกลม)										
7	แซง										
8	แทรก										
9	ชักคอ										
10	ตอเคิมเสริมแต่ง										
11	แต่งง ๆ										
12	ประจบสอพลอ										
13	ล้อเสียด เสียดสี										
14	ยุยง ยุแหย										
15	ป้ายสี ไหราย										
16	เหลวไหล										
17	สาดเสียเทเสีย										

ลำดับ	ประเภทของการพูด	คะแนนที่ได้									
		ไพตนเอง					ผู้อื่นไพ				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
18	ดูหมิ่น										
	เหยียดหยาม										
19	โหดร้าย										
20	ปลิ้นปล้อน										
21	นอกประเด็น										
22	เถียงคำไม่ตกปาก										
23	มีเลศนัย										
24	นินทา										
25	ไม่มีสาระ										
26	เย้ยหยัน										
27	ใส่ไฟ										
	ใส่ความ										
28	พูดให้หลงเชื่อ										
29	ประชดประชัน										
30	พูดไม่ถึก										
31	เหน็บแนม										
32	ชักทอด										
33	สวนคำ										
34	โต้เถียง										
35	สัปคน										
36	ลามก										
37	การราว										
38	ลับลับ										
	ปลิ้นปล้อน										

ลำดับ	ประเภทของการพูด	คะแนนที่ได้									
		ให้ตนเอง					ผู้อื่นให้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
39	ยกยอปอปั้น										
40	ฉีกหน้า										
41	หักหน้า										
42	พิเรน										
43	ปักสวะ										
44	เยาะเย้ย										
45	ถากถาง										
46	โอ้อวด										
	วางโต										
	คุยโว										
47	ยกตนข่มท่าน										
48	พูดเอาแต่ใจ										
49	คำหิติดีเตียน										
50	บิดเบือน										
51	แกล้งกัน										
52	เหลาะแหละ										
53	ปั้นน้ำเป็นตัว										
54	พูดเอาแต่ใจ										
55	ไม่เป็นโล้ไม่เป็นพาย										
56	พาล										
57	ปากอย่างใจอย่าง										
58	แอบอ้าง										
59	ล่อเลียน										

[illegible]

ลำดับ	ประเภทของการพูด	คะแนนที่ได้									
		ให้ตนเอง					ผู้อื่นให้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
81	หยามน้ำหนา										
82	ทาทาย										
83	ยักท่า										
84	เล่นตัว										
85	หาเรื่อง										
86	เลอะเทอะ										
87	แนบโพย										
88	ตลกบริโภค										
89	ทะเลาะ										
90	พูดกระทบ										
91	เขาช่าง										
92	ชวนทะเลาะ										
93	พูดให้คนอื่นเดือดร้อน										
94	พลิกแพลง										
95	พูดขวาง ๆ										
96	พูดเกินความจริง										

ลักษณะนิสัยในการพูดอันไม่พึงประสงค์ เป็นลักษณะที่ผู้สอนต้องลบด่างให้สิ้นไป
จากผู้เรียน

ลำดับ	ลักษณะการพูด	คะแนนที่ได้									
		โหดตนเอง					ผู้อื่นโหด				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1	นอศ ๆ										
2	พูดเป็นค้อยหอย (ไม่หยุดปาก)										
3	พูดมาก										
4	ปากมาก										
5	ปากร้าย										
6	ปากจืด										
7	ปากบอน										
8	ปากเปราะ										
9	ปากอยู่ไม่สุข										
10	พูดไม่หัวเราะไม่										
11	อ้อแอ้										
12	หน้าทะเล้น										
13	ตะคอก										
14	ตะเบ็ง										
15	ล้ำราก										
16	คตอก										
17	ไม่เป็นท่า										
18	จาบจ้วง										
19	ยอกยอน										

ลำดับ	ลักษณะการพูด	คะแนนที่ได้									
		ให้ตนเอง					ผู้อื่นให้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
20	พรำเพอ										
21	พูดทีละคำ										
22	ติดอ่าง										
23	พูดฟังไม่ทัน										
24	พูดไปแลบลิ้นไป										
25	พูดไม่เข้าใจ										
26	วกไปวนมา										
27	นอกเรื่อง										
28	ไม่สมเหตุผล										
29	กระซาก ๆ										
30	พูดเหมือนอ่าน										
31	มากเรื่อง										
32	คอย										
33	เสียงดู										
34	ลังเล										
35	พูดไม่เลือก										
36	คะนองปาก										
37	ไม่แน่ใจตลอดเวลา										
38	พูดแล้วพูดอีก										
39	พูดซ้ำซาก										
40	ลอลวง										
41	พูดซ้ำ ๆ										

ลำดับ	ลักษณะการพูด	คะแนนที่ได้									
		ให้ตนเอง					ผู้อื่นให้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
42	ห้าม ๆ										
43	แสบแสบหู										
44	ไม้ชัก										
45	ไรสาระ										
46	เสียงเล็กเสียงน้อย										
47	มะนาว ไม่น้ำ										
48	หวน										
49	คอนและ										
50	กันหา										
51	ชักหา										
52	น้ำไหลไฟดับ										
53	หาเรื่อง										
54	เลอะเทอะ										
55	เกินเวลา										
56	ไม่จบ										
57	ไม่ทัน										
58	น้ำลายเป็นฟอง										

บรรณานุกรม

1. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
คู่มือการสอนหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 1 พ.ศ. 2521
2. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
หนังสือเรียนภาษาไทย ชุดทักษะสัมพันธ์ ประโยชน์ของศึกษาค้นคว้า เล่ม 1 พ.ศ. 2521
3. กระทรวงศึกษาธิการ
หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521
4. ปิ่นวดี จิระนราญรักษ์
การศึกษาพฤติกรรมการสอนทั่วไปของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปริญญาโท มศว. 2519
5. มารศรี ทวีทศายุธ
การศึกษาความสนใจและแนวการอ่านหนังสือของนักเรียนอายุ 13 - 16 ปี ในโรงเรียน
รัฐบาลจังหวัดฉะเชิงเทรา นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี พัทลุง ตรัง วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร 2516
ปริญญาโท (ศษ.ม.) วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
6. เขาวมาลัย สุขอุณ
การทดลองใช้การศึกษาเปรียบเทียบการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ
กับการสอนแบบเดิม
ปริญญาโท (ศษ.ม.) มศว. ป.
7. วินัย เพชรช่วย
เปรียบเทียบผลงานของครูเรียนกับบุคคลอื่น
วิทยาลัยวิชาการศึกษา (2511)

8. Heilman, Arthur W., Principles and Practices of Teaching
1. Readings, A Bell and Howell Company, 1967, 451pp.
9. Henry, E. Garrett and R.S Woodworth,, Statistics in Psychology
and Education (Bombay: Vacils, Feffer and Simons Privated Ltd,
1966, p27
10. Russel, David harris, Children Learn to Read, Boston, Ginn, 1961, 612pp
1961, 612pp

